



کۆمهله شاخى بهرز و گهردهنگهش

نووسینی : کهریم دانشیار

سوید - 1993

كۆمەلە شاخى بەرز و گەردەنگەش

نووسىنى : كەرىم دانشيار

سوید - 1993

www.gagesh.com

دهستی كيشا و كهسيتهكهی هه لگيراييه وه. پاش رامانيكي كورته دهه،
په نجهی به سهه دوگمهی ستريوكه داگرت و سهه له نوئ دهنگی به سوژی ماموستای
به ژووره كهی دا گه پانده وه:

[... كوومه له شاخي بهرز و گه رده نكهش ... ئاسمانی شینی گرتوته باوهش، ...]
دهنگی نه رمی گورانی هه ر ئه وه نده نه رم و نزم و هيدي بوو، كه له هوڊه دهرك
و په نجهه ره قه پاتكراوه كهيدا پونگی خوار دبووه و به هيچ لايه كدا پئي ده رچوونی
نه بوو .

ديسان له جي هه ستا و چه ند هه نگاويك به ژوور دا هات و چوو. به دهه هاتن و
چوونيشه وه، ده رمانيكي له دو لا پچه بچكو لا نه كه يه وه ده رهينا و چه ند قوم يكي به
گه روو دا كرد. دوا به دوای ده رمان، چه ند مژي گه روو گري له جگه ره كهی دا و ديسان
پوو به ديوار، له هه مي زي كانه په مه يله و ئاله كهيدا دانيشته وه. هه ره له ويوه
سه ريكي هه لپري و ئاره زوومه ندانه سه يريكي تابلوكاني سه رسنگی ديوارى كرد.
تابلوكان، وي نه ی گه و ره كراوه وه ی چيا و به نده نی شان شين و قه ره چ دامانی
كو يستانى چلچه مه بوون. ديمه نی دووره ده ستى دو لا و ده ره ی پر له دار و ده وه نی
مه له بندي گه لواخى يشيان تي دا ده بيندرا.

له جي هه ستا و ئارام به ره وه په نجه ره چوو. به سه ره ی په نجه، تو زكاليك په رده ی
په نجه ره كهی لا دا و چاويكي وردی له نزيك و دوور كرد. له و ديوى په نجه ره كه يه وه،
سه يرانگه ی (سو ز و دل داری) وه ك له پي ده ست له بهر نيگای چاويدا ديار بوو.
له ولا تريشه وه، سينيگى شين و لووسى زرى، نه رم و نيان له پشت يندی شاخه سه ر
سه وزه كانی لای پوژه ه لات ها لا بوو. دا وي نی به شه پو لا بادراوى ده ریا، هه تا نزيك به
سه يرانگه ی سو ز و دل داری دا كشا بوو.

ژووره كهی به سه ره هه موو پارک و شه قامدا ده ی نواری و به شيكي هه ره زوری
زرييشی به بولوار و پارک و سه يرانگای ده ور و به ره وه و ، به هه رچی كه تي ياندا
بوو، ليی ديار بوو.

چاويكي به سه ره سنگی باريكه ريچكه رييه كانی نيوان پوخی زرى و بولوار كه
دا خشان د و هاتن و چو نی بي پسانه وه ی ريوارانی سه ير كرد. كه ناره ی زرييشی
ليواره و ليوار دايه بهر چاو. هه موو نيو مي رگ و زي ر سي به ري دره خت و ته نانه ت
باوشی رووته نی كه ناره كانی ده رياش له كي ز و كورپی گه نج و جوان ژاوه يان ده هات.
له زي ر سي به ري ده وه ن و دارگو له كانی سه يرانگه ی سو ز و دل داری دا، كورپه گه ل ده گه ل
ده نكه شوخ و شه نگه كانیان گه رمی گه پ و گه مه بوون. ئه وه ی كه له وه ده مه دا له
كه لين په رده ی په نجه ره كه يه وه ديار بوو، هه ر جوانی و پا زاويی بوو ده بيندرا؛

کهسک و پرهش و زهره و سوور بوون ده بیندران؛ سوور و سپی و زهره و کهسک لیكدرا بوون و له جیهانی لاوانی ههساوهوی بیخه می سهیرانگه که دا ههرا بوو . له پشتی په نجه ره که یه وه تاویکی چاویکی ته واوی به سهر هه شیمه تی دانیشتووی سهیرانگه که دا خشانده و له ژیر لیوانه وه گوئی :

«... نه خیر ئیمروش نه هاتن!... ژوانگه که یان چۆله، به لام چ خه م نینه! ئه گهر ئه مروش نه یه ن ... سبهی، دووی، سپی... پوژیک دادی و ئاخرسه ر دین. ئیره کونه چالی دلدارانی ئه م مه لبه نده یه و ههرچی دلبر و دلداره، ئه گهر سه ریک لی ره هه ل نه هیئنه وه ناحه سیئنه وه... نه خیر په له ی پی ناوی... هیچ په له م نییه... پیویسته و ده بی پشووم له سه رخۆم بی. چه لی ئه وه هه ر سی مانگه ئه م هو دیه م ده ست که وتوو و مال و حاله که م راگوازتوو. هو ده که م سپیه و جی راوگه یه کی باشه. ئیتر نیچیری سه ره پووی بی ئوقره لی ره ناتوانی له چنگم ده ربجیت. له گهر مه ی گهر مای دلداریدا ده یگه مه سه ر و ساردی ده که مه وه...»

سهیریکی کاترمیره که ی کرد، یه کی پاش نیوه رو بوو. هیشتا سه عاتیکی مابوو به ره و کارگه بکه ویته ری. جاران، واته ئه و سه رده مه ی که ساخ و بی وه ی بوو، ئیشه که ی هه ر پازده پوژی مانگ له شه شی ئیواره وه ده ستی پی ده کرد و هه تا دووی شه وی ده خایاند. پازده پوژه ی تریش له هه شتی به یانانه وه له سه ر ئیش بوو و چواری پاش نیوه رو ده ستی له کار هه لده گرت. به لام ئیستی ناسازه و وه ک جاران نییه؛ ئیستی هه موو پوژی له دوو هه تا شه شی پاش نیوه رو له سه ر ئیشه و شه ش به ره و ماله .

په رده ی په نجه ره که ی دادایه وه و تفه نگه که ییشی له لاشانی په نجه ره هه لگرت و له ژیر قه ره ویله که دا خه وان دییه وه. ئه وسا له ژوور وه ده رکه وت. چه ندیک له شه قامی کریکار دا هات و چوو. به گویره ی زوربه ی پوژانیش سه ریکی له شه قامه که ی خواری هه لئینایه وه و هاتووچوی پیوارانی خسته ژیر چاو.

[زیده له سالیکی بهر له م پوژه، پاش نیوه رو په کی به تاو و ساوی مانگی پووشپه ر بوو که له دوو شه قام به ولاتره وه تی هه له نگووت. له و پوژه وه که له لای پویشتبوو و مالی چۆلی به سه ر دا جی هیشتبوو، ئه وه یه که م جار بوو ده ی دیته وه. ئه و پوژه، زور به هیوری خوئی دایه په نایه ک و نه ی هیشت ئه و بی بینیت. ئه وسا هه ر وه ک سیبه ر و سایه به شوین سه ری داها ت و شوینی هه لگرت.

ئه وی پوژی که تی هه له نگووت، کراسیکی ته خت سپی گول گولینی ده بهر دا بوو. کراسه که ی هه روه ک سایه ی ژنانی کورده واری ته واوبه ژن و که مه ته نگ بوو. کلوجه یه کی ره شی به زریوه چندراویشی له سه ر کراسه که مه رته نگه که یه وه له خوئی شه ته ک دابوو. کلوجه که هه ر هه تا ژیر که وانه ی قوتی سه رسنگی نه رمی داگرتبوو. که مه ره یه کی زیوانیشی به شل و ملی له ده وری که مه ر هالاند بوو. گشتی ئه مانه، به کراسی که مه رته نگ و کلوجه ی به زریوه چندراو و که مه ره ی

زيونائزنييهوه، ههمووی و ههمووی ويينه نوينيکی نهرم و نياني لاره و لههري
 سهرسنگ و خوار کهمهری بوون و شالوی پهپکه خواردووی ناو دهروونی کچانه يانی
 ئاشکراتر دهخسته بهرچاو. قزی لوول هوندراوه وه که ی جارانیشی کردبووه و دابوویه
 بهردهستی ههناسه ی شنه بای کهزی بزویی ئیواره ده مان و ههروهک هه و دای
 ئاوریشمی خاو، به لاشان و سه سنگی دا پهخش و پهريشانی کردبوو.
 دیتنه وه که ی لهرز و موچووړکیکی توندی به لهشی داهینا. هات هه ر لهو
 شوینه، له چه قی شه قامدا بیگری و کولی دلی پی بریژی، به لام کهوته وه خو و
 ددانی به جگر داگرت و به دوايدا هات و، هات هه تا گه یشته ئه م سهيرانگا سه ر
 سهوز و په نگینه ی که هه ر ئیستا له پشتی په نجه ره وه تی دهروانیت.
 ئه و پوژه، ئه و، ههروهک نه و بووکیکی تازه دابه زیو، به سه د له نجه و لار و
 غه مزه و نازه وه به لاشانی چه پی سهيرانگا که دا به ره و سه ر هه لکشا و چه ند
 ههنگاو یک سه رتر، له ژیر سیبه ری توخی پوله گول هیرویه کی به ژن و بالا به رز،
 له سه ر کورسی دانیشته. ئه م یس ههروهک ئه و دم و سه ده مه ی که وا له چولگه و
 چیاکانی نیوان (سووته و بستام)، له بهر تهق و پهوی ژاندارمان دا هه ستیار و
 بو سه گیر راده وه سنا، به دلی پری دهر د و داخه وه له شانی راستی سهيرانگا که، له
 په سیو دهرخت و ده وه نه گولی که ناراندا دانیشته و به هه موو هیز و توانای چاوانه وه،
 چاوی به سه ر ئه و و هه لس و کهوته کانی ئه و دا چر داگرت.
 ئه و پوژه، له و ده مه دا، چرکه ی زه مان بو ی به رامبه ی سه ده و هه زاره بوون و
 هه ر ده میکی که لی راده بووری، پیی وابوو شیله و په و اقی هه موو دم و زه مه نی
 هه تا هه تاییه و دئ تییدا بتاویته وه. لای وابوو جیهان دئ توژی ئاخیرینی بهاویژی
 و دهوران نوقمی نه مان بییت. ئه و پوژه، چاوه روانی به هه موو قورساییه که یه وه به
 سه ریدا تیپه ری. هه تاوی ئیواره ده مان له پشت سه ریه وه ئاخ تیشکه کانی له
 شه قام و پارک و زرئ ئه ستانده وه و خو ر به ره و ئاوابوون چوو. هه ر له و شوینه
 جگه ره یه کی داگیراند. سه ریریکی کاتژمی ره که یشی کرد، به ته و اوی پوژی لی درهنگ
 بوو بوو و کاتی چوونه وه ی سه ر ئیش و کاره که یشی به سه ر چوو بوو. به لای خو یه وه
 گوتی: «ئه ه! ده با نو ش بیته سه ر ده ... چ خه م!... لیبگه ری با ئیمرویش ههروه کی
 پوژانی ترم به فیرو بجیت ... هه رچی ده بی، با بی! من ئه م باره گرانه م چیتر پی
 ناچی به ری دا؛ شانم هه لی ناگری ... قه تم پی هه لئاگیریت ... ئیتر هه تا نه زانم
 خه یالی ئه م که نیشکه یه م له چی به فاله، سه رهوت و سوکنا ییم نایه تی ... نه! ...
 ئه م باره شی اوی شان و ملی من نییه. من گیانی ئازیزی سو ییه تیله کو ییم بو یه به
 دهستی خو م ئه ستاند و بو یه خو م به م دهرده برد و بو هه تا ماوم خو م یه خسیری
 کول و دهر د کرد، چونکه نه مده ویست و نه مده خواست بو ده میکیش شه ره فم بکه ویته
 به ردهستی ئه م و ئه ویک و شانمی پی کز بییت ... نه خیر هه تا موو له ماست
 دهرنه کی شم و خو م یه کچاو نه که م، دهستی لی هه لئاگرم. من ئه و پتر له سالیکی

دوازده مانگیه به شوین ئەم گوم بووهم دا وهیلانی کوچه و کۆلانی ئەم شاره مهزنهم... ههتا نهزانم چی له دلدايه و چی له ژیر سهر دایه، دهس بهرداری نابم...
پووخاندوومی، دهیی پووخیئمهوه...»

بهدهم خو دواندنهوه، به ههستانی ئەو، ئەمیش له جی ههستا. ئەو به ئامیز و باوهشی ئاوالهیهوه بهرهو پیری کوره گهنجیکی بالابهزری قزکالهوه چوو. ئەمیش ههر وهک تاکه داری سهرمابردووی سهرکههه، رهپ و راست، لهسهرجی راوهستا و چاوی تی برین. ئەوان ههر دووک، بهجووت و هاوکات ئامیزیان بو یهکتر کردهوه و نهرم خزینه ناو ههمیزی گهرمی بهکترهوه و تاسهبارانه بهکتریان ههلمزی. ئەمیش میشکی ناو کهلهی گهرم داهات و لهشی له ناو قرچهی گهرمای توورهی دهروونی کوردانهیهوه دا برژا. ئارهق به دوولاجانگهکانی دا تکانهوه و له قولایی چالی چهناگهی دا بهکتریان گرتهوه. ئەوان دهس لهمل و لهش چهسپی بهک، هاتن و به دلخۆشی پویشن. ئەمیش وهک سیبهریکی پهڕیشان به شوین سهریان دا خزی. چهند جارن ویستی بویان بزویت و ههروهک ههلمهتی ژیر رهوهزه بهردهکانی کهلی شانشین، دووان بهیهکجی بنجنیت، بهلام ههلهچوونی ناو دلێ خسته ژیری و به شوینیان دا پویی. ئەوان دهس له مل و جارجار دهه له ناو دهه، دووشهقامیان بری و پیکهوه چوونه مهیخانهیهک. ئەمیش به دهه جگهرهکیشانهوه له دهروهی مهیگهدهکه دا چهندیک چاوهروانیان راوهستا. ههر هات و چوو. نیوسهعاتیکی خایاند ههتا هاتنه دهه. بهلام کاتی هاتنه دهریان نیوه مهست و گهرم و گردار هاتنه دهه. دهستی کوره به نیو قزی نهرمی کچه دا دهگهرا. کچهش ههروهک ماشقه مار لیی دههالا و لیی دهبووه، سهری دهخسته ژیربالی کوره و دهست و مهچهکانی رادهمووسی. به قاقا پیدهکهنی و دهتریاقهوه. بهکدهم سهروت و ئارامی نهبوو.

ئەوان بهم چهشن و بهم تهرتیبه هاتن و له شهقام پهڕینهوه. ئەمیش نهرم و هیدی شوین پیی ههلهگرتن و بهدوایاندا چوو. له ئەوبههه شهقامهکه، نزیک به چوار پیانی ئازادی، سهماگهی قینووس، که بو وهرگرتنی دلدارانی گهنج و لاو دهمی کردبووه، ئەوان و پولیکی تری وهک ئەوانی خسته ناو ههمیز و قووتی دان. ئەمیش به پهله به شوینان دا چوو، بهلام له بهر دههراگی سهماگهکه دهستیان به سنگهوهی نا و پییان گوت: «ئیره سهماگهی کچههه و کورگههلی گهنج و نهورهسه و جیی وهکی تۆمان نییه... سهماگهی پییان دوو شاقام خوارووتری ئیرهیه...»
به ناچار له بهر دههراگی سهماگهکه دا راوهستا. هات و چوو. لهبهه دههراگی پیشانگه و دووکانه داخراوهکاندا دانیشت و جگهرهه به با کرد. برساییهتی و دل دهبوورهوهچوونی به هیند نهگرت. شهکهتی و کههاسی نهیان بهزانده. نیگای چاوی دردۆنگانه و پولیسانهی ریوارانیش له پییان بهدهه نهکرد. تهناهت جوینی

پۆستال پۆشه سەرچهرمه ره گه زپهرسته ئەلمانیه کانیشی نه دیده گرت که به بهر ده میدا هاتن و شهرفروشانه بییان گوت و بییان گوتتهوه:

– ... که لله رەشی پیسی حیزی چه په لێ مشه خۆر، ئەلمان هی ئەلمانیه کانه... یاللا برۆ بۆ دەر هوه!... ئەلمان بۆ ئەلمانیه کان جی بهیله ئەهی لهش گرانی کار نه کهری مفته خۆر... یاللا بگه رپوه جه هه نده می باب و با پیرانت... له پاشان سروودی ژینه وهی ئەلمان به سهر دا خویندنه وه و دواییش تف پیدادان و گهف لیکردنی.

کات به قورسی هات و به هیواشی به سهریدا تیپه ری. هه ندیک له ولاتریه وه، له جه مسه ری چوار ریپانی ئازادی، سه عاتی گه وره ی سهر دهر گای کلئسه ی «یوحه نای پیروژ» تاک زهنگوله یه کی نه رمی لیدا و شهوی گه یانده یه کی نیوه ی شهو. له یه کیش لای دا و بوو به دووی نیوه شهو. به ره به ره، کورگه ل ده گه ل ده نکه نازداره کانیا ن مه ست و حه که دار و بیقه رار، پۆل پۆل له سه ماگه هاتنه دهر. ئەوانیش تیکه لێ پۆلیک له سه ماگه هاتنه دهر و سووکیک سواری تاکسی ره شکاری نیوه ی شهوان بوون و ئەویان له هه میزی ته نیایی دا جی هیشت و رۆیشتن.

چه ندیک به سهر لیشیواوی به شه قامه کان دا هات و چوو. له یه ک دوو مه یخانه ی نیوه ی شهوانیش دا ده م و لیویکی ته ر کرده وه و به شه قامه کاند خوالایه وه. له وه ده مه دا، به دل پیی خۆش بوو ره گه زپهرسته سهر چه رمه کان به اتنایه و به ربینگیا ن پیی بگرتایه و یه کتریا ن به چه قو دادر دادر بکر دایه. ئاره زووی ده کرد که پۆلیسی شه و گه ر، به گومانی «بادر ماینه وف» ی بکه وتانایه شوینی و ده ستیا ن لئ وه شان دبا یه. به لام شهو دره نگانیک بوو و، جگه له پیاوه بی ئیشه دايم سهر خۆشه مال به کو له کانی کو لانگه ر که سی تر به دهر هوه نه ما بوو. ناچار به م شه قام دا هات و به وی تر دا تیپه ری هه تا گه یشته وه مال. ئەو ده م ماله که ی دوور له شار و له مه لبه ندی کارگه و کارخانه کان بوو. کاتیک گه یشته وه مال، خه لک به ره به ره بۆ سهر ئیش و به ره و کار ده بزوتن؛ کاتر می ر پینجی به ره بیا ن بوو. دهنگی تهق و ترووقی شه مه نه فه ری باره هلگر، فیکه و هازه ی دوو که لکئیشه مه زنه کانی کارخانه و پر مه و کوخه ی ریپوارانی به ره و کار، ته نیا دهنگیک بوون که بۆ نیشته جییا نی ئەم مه لبه نده کو نه ناسیا ویکی له میژینه بوون. گه یشته وه مال و روو به په نجه ره چه ور و دوو که لگرتو وه که ی دانیش ت. جگه ره به دوای جگه ره دا به بای کرد. چه ندر جارا نیش به ئاوی سارد ده م و لیویکی ته ر کرده وه. له جی هه ستا. چه ندیک له ژوور دا هات و چوو. به ده م هاتن و چوونه وه ده فته ریکی پر له وینه ی له سه ر رفه ی کتیبدا نی ژووری خه وه که ی هه لگرت و له بهر نه خته رونا کایی بهر په نجه ره ی چی شتخانه که ی دا دانیش ته وه. یه ک یه کی وینه کانی خسته بهر رپوونا کایی و سهیری کردن. گه یشته وینه یه ک، به ده م زه رده یه کی خه مبارانه، وینه که ی له رپوونا کایی بهر په نجه ره نزیک تر کرده وه و ورد چاوی تی بری. وینه ی خوی و سوئیبه ی خیزانی بوو؛ وینه یه ک بوو که له رپوژی سی رۆژانه ی

زه ماوه نده که بیان دا کیشر بوو. ئه ویشی له سهر میزه که دانا و ئه وی تریانی چاو پیداخشانده؛ وینه ی سوپیه ی کورپه له باوهش بوو. وینه کانی خستنه سهریه ک و وازی سهیر کردنی وینه نه ما. له ژیر لیوانه وه گوتی :

«... نۆزده به هار پیشتەر، گیانی ئازیزتم به دهستی خۆم ئهستاند و خۆم بهم دهرده برد که وا ئیستی دهم بینی. ئیتر نه تۆم بو مایی و نه تاک یادگار کهی تۆیشم بو ږاگیرا که بتوانم به ئاره زووی خۆم و خۆت پهروه رده ی بکه م... مایی ویرانم!... تۆیشم چووی و ئه ویشم چوو... ههرچی بووم ههر هه مووییم لی بوون به خهون و خه یال و چه شنی پورگی سهر ئاو لییم پووکانه وه و له کیسم چوون...»

نۆزده به هار پیشتەر بوو که فهخره بو سییه م جار که وته داوی ژاندارمه کانی بنکه ی (بستام) هوه - چۆن له داوکه وت و داوه که به دهستی کی داندرا بووه ، نادیار بوو. ئه ری داوی کونه داواکاره که ی سوپیه بوو، یان داوی کوپخا دی؟ - کهس نه یزانی، به لام ئیتر ئه مجاره که (فهخره) وه ک دهستی راستی چه کداره کانی مال ئه و دیوی سنووران و وه ک قاچاخچی چه ک، ناوی که وته ناو دهفته ری ده ولت و ئه ژنوی ژاندارم به بیستنی ناوه که ی له رزی. ده سه سه ره بوونی ئه مجاره ی فهخره وه کی جارانی تر نه بوو. ږاپورته که له گونده وه بو شار چوو بوو. به پیی ږاپورته که، سه ره په رشتی بنکه ی بستامیش وه کوو شه ریکه تاوان و هاوکار و هاوبه شی چه کفرۆشتن، ناوی به هاوکار و هاودهستی فهخره ده رچوو بوو. ئیتر بو سه رخویندنه وه ی ئه مجاره که ی فهخره و بو موو له ماست ده رکیشانی که یین و به ینه که، سه روکی پایه به رزی ژاندارمانی له شار بو کیشرایه بنکه ی بستامه وه. فهخره و سه روکی پایه به رز له ژووری ده رگا داخراوی بنکه ی بستام روو به یه کتر دانیشتن. سه روک به دابی خوی، ماوه یه ک ده گه ل هه لدانه وه و خویندنه وه ی ږاپورته کان، به ئه نقه ست کاته که ی به بیده نگی تیپه ر کرد. پاش ماوه یه ک بیده نگی، ئه مجار به شان و بالی خوی داها ت و به بافیش ده رکردن و گیرانه وه ی پاله وان بازیه کانی خوی له گوره پانی سه ربازی دا، خوی هه لمساند. به لام ههر له یه که مین توقه و به یه که مین بینینی فهخره، ئیمانی خزی و ده روونی له تووره یی ئاخذرا. ته نانه ت له ده می بافیش ده رکردن و خو هه لدانه وه ی خویشی دا، به دل ئاواته خواز بوو ههرچی پله و پایه ی که هه یه تی پیشکه شی فهخره ی بکر دایه و چی فهخره له جوانی و به ژن و بالای ږیکی دا هه بیوو، به وی دابایه. هه ربویه هاوده م ده گه ل هه لاگوتن به خوی دا، یه کده م چاوی له سهیر و روانینی به ژن و بالا و ئه ندامی خوش که شمی فهخره نه ده ترووکاند. دوو چاوی رهش و نیگای تیژی فهخره وه ک سه ره رمبی تیژ ده گیانی ئه وه هه لده چه قین. سه روک به دل پیی خوش بوو توانیبا یه ی لهش و لاری خوش قامه تی فهخره و دوو چاوه گو شه داره کانی ئه وی قه پ پیداکرتبایه و سه د جار خراپتر له و، بستووی هه ره حه سته می چپای چله مه ی مال و مه کو بوایه و نیوبانگی یاخیگه ربیه که ی به هه موو دنیا دا بلاو بوویایه وه.

به ژن و بالاکه‌ی خو‌ی کورت و تیکس‌رماوه‌وه و بئى نمود بوو. ورگ و پشت مل و شان و شه‌پیلکی گوشتن و دووگه‌دار و هه‌لپزاو بوون. له ده‌ست ورگی زل و، به‌ز و چه‌ورایی ژیر چهنه و به‌رخه به‌به‌ی داچو‌راوی، دل‌ی خوینی لئى ده‌باری. له چنگ چاوه هه‌لمساوه گه‌وجانه‌که‌شی، که دوو ژیر پیلووه‌کانی به چه‌شنى گلووی تری پورگیان دابوو، که متر چاوی به‌رایى پروانینی خو‌ی له ئاوینه دا ده‌کرد. چاوه‌کانی به‌دایم له گوین گومه خوین، سوور و هه‌میشه خه‌والوو بوون. له سه‌یری روخساری فه‌خره و هه‌لسه‌نگاندنی ده‌گه‌ل سهر و دیمه‌نه‌ی خویدا، پئی حه‌یف و خه‌سار بوو کوردیکی کیویلکه خاوه‌نی ئەم شان و شه‌وکەت و سهر و سیما ده‌لر‌فینه بیت و، ئەو خو‌ی له‌ههر چه‌شنه جوانی و نیشانه‌ی پیاوه‌تیه‌ک بیبه‌ری بیت. هه‌ربویه، به‌دل‌ه‌ز و ئاره‌زووی بوو که به بئى سه‌رخویندنه‌وه و لیکو‌لینه‌وه‌ی فایل‌ی ژیرده‌ستی، ده‌ست بکیشیت و به ههر دووک ده‌مانچه‌کانی لاکه‌له‌کیی و ژیرباخه‌لی، سهر و ده‌م و چاوه پیاوانه‌که‌ی فه‌خره گوله‌بیژ بکات و له‌سهر ئەم دنیا‌یه‌ی نه‌هیئت. به‌لام سوور ده‌یزانی به‌کردنی ئەم کاره‌ش، هیچ سوودیکی له جوانیی فه‌خره پئى نابریت. ناچار خو‌ی خسته ناو‌خانه‌ی ساخته‌چیتی و به زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی دروین، فیلبازانه جه‌نجال‌ی ده‌روونی خو‌ی له ژیر په‌رده‌ی دوستان‌ی دا شارده‌وه و به پیکه‌نین و لاواندنه‌وه یه‌کی سه‌رزاره‌کی، ده‌ستی پیکرد:

- ... ئی! ... فه‌خره! ... بئى به‌لابی... تو... تو نه‌دانسته خو‌ت تووشی قه‌رقه‌شیکی ئالوز کردوو و فایل‌یکت خستوت به‌رده‌می ده‌زگای ده‌سه‌لات، که ئەگه‌ر دوستانیکی وه‌کی من به هاناته‌وه نه‌گه‌یشتبایه، خودا خو‌ی ده‌یزانی داهاتوت به‌کوی ده‌گه‌یی. به‌لام ئیستا چ خه‌م نینه و من و تو وه‌ک دوو دوست و براده‌ری نمه‌ک که‌رده، هه‌رچی راپورت و فایل‌ی زه‌ره‌مه‌نده ده‌ی سووتینین و ئاسه‌واری ناهیلین... فه‌خره ده‌مه‌وده‌ست له نیازی سه‌روک گه‌بیشت و زانی هه‌رچی هه‌یه پیمان راکه‌یه‌ندراوه و له سهری بووه‌ته مال. به‌لام بویرانه قسه‌ی له ده‌می دا بری و لیبی پرسى:

- من تئى ناگه‌م!... تو باسی راپورت و فایل‌یک ده‌که‌یت که بو من تیکه‌وه پيچراوه، به‌لام له بابته ناوه‌روکی راپورتی ژیر ده‌ستت چی به من نالیی!... - سه‌برت بئى فه‌خره!... په‌له مه‌که براگیان!... راپورت و فایل وه‌کی بلقی سهر ئاون و به پتیکی سه‌رپه‌نجه‌کانی من ده‌پووکینه‌وه. ئەوان گرنگ نین. ئەوه‌ی که یه‌کجار زور گرنگه، دوستانیه‌تی تویه بو من... من ناخوازم ئەم دوستانیه‌تییه‌ی تو به هیچ له‌ونیک له کیس بده‌م. ههر بویه ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر نه‌دانسته هاوکاری چه‌ته‌کانت کردوو، ئەگه‌ر چه‌ک و چو‌لت بو کرپون، ئەگه‌ر پیتاک و ده‌رمان و خو‌راکت بو بردوون و ئەگه‌ر برینداریت بو راکواستوونه ئەم دیوه‌ی سنوور و بو‌یانت ده‌رمان کردوو، گشتی به‌فیدای چاوه‌کانی فه‌خره بن... ئەوانه په‌له‌ی سهر ناوی تون له ده‌فته‌ری ده‌وله‌ت دا. ده‌فته‌ری ده‌وله‌تیش وا له ژیر ده‌ست و مستی من دایه

و چی ئاره زووم بئ ئەو دەسهلمییت و هی تر نه خشی سهر ئاون... تیگه یشتی
فه خره؟!... تۆ پروات به کاکای خۆت هه بییت و بزانه له سهرووی ده زگای ده سه لاتی
ده ولتهت دا کاکاییکی وه کی منت هه یه...»

- سپاس بۆ سه روک، به لام ...

- به لامی چی فه خره؟ بۆچ بیده نگ مایه؟ ...

- من ده گه ل ه یچ چه ته و به دکاریک هاوړی و هاوکار نیم و، دۆستایه تیی چه ته و
رپیگرا نیشم پی شووره ییه...

- به لئ ده زانم ... ده زانم که تۆ نه دانسته و بئ نه نقه ست ده ستی یارمه تیدانی

چه کدارانی ئەو دیوی سنوورت گرتوو. ئەم کارهت ئەگه رچی بۆ ئەهوه نیی ولات
زه ره رمه نده و ئاسایشی ولات ده شیوینی، به لام بۆ تۆیه ک که دۆستیکی وه کی منت
هه یه، پشتت قایمه و ه یچ جیی ترس و دل هراوکی نییه... من ئەگه ر هه ر بزانه
چه کی پیویستی ئەوانت له کوئ کرپوه و له م کرپین و فرۆشتنه دا کی یاریکارت بووه،
قه له می لیبوردن به سه ر راپۆرته که دا ده کیشم و هه ر وه ک ئاوی شه و پاک
ده بیته وه... من ده خلم به چه ته و چه کداره کانی ئەو دیوی سنوورانه وه نییه و پیم
خۆش نییه هه ر ناوه که یان به زماندا بگه رپینم... چه ته کان بۆ تۆ و، کانگای چه ک
کرپنه کانت بۆ من...

- من پیم گوئی و دیسان دوویاتی ده که مه وه که من له و دیوی سنوورانه وه
ه یچ چه ته یه ک نانس و قه ت هاوکاریی چه ته م نه کردوو و نایکه م. بگه ر به هه موو
توانایشمه وه له رپیگ و دز و ده ستبران بیزاراوم و شه رپیان له دژ دا ده که م...
- ئەهی کرپین و راکوازتنی چه ک و چۆلت له چیه باوکه که ی باوکه م؟!... پیاوی
هیمن و هیدی چه کی بۆ چیه؟!... چه ک کرپنه که ت ه یچ قهیدی نییه، به س پیمی
بیژه چه ک به چی ده کری، له کیی ده کری و بۆ کیی ده کری؟!...
- چه کم له ناوه وه ی هه موو کوردستان کرپوه. به پارهی ده سکه وتی ره نجی شانی
خۆم و هی وه کی خۆم کرپوه. له هی وه کی تۆم کرپوه و بۆ پيشمه رگه م کرپوه... تی
گه یشتی؟!...»

- مه به ست له ناوه وه ی کوردستان، کوئییه؟!... ئەم ناوه وه ی کوردستانه کامه شار و
کیه گوند و ئاویی ده گریته وه؟

- هه ر شوین و جی و مه کوئییه کی که کوردی تییدا ده ژی، پیم کوردستانه. پییدا
ده گه رپیم و فیشه ک فیشه ک لیی کۆده که مه وه و ده یان خه مه ناو فیشه کخۆری چه کی
ده ستی پيشمه ره گه و...

- ئەو پيشمه رگانه ی که وا تۆ کوپی چیا یان پی ده بیژی و چه ک و فیشه کیان بۆ
کۆده که یته وه، کورده چیا نشینه کانی به ری خۆمان نین. ئەوان هی ئەو دیوی
سنوورن. گه ر ده ولتهت به پیویستی بزانی، ئەوان هه میشه ئاماده ن ده ستیان بگراین؛
هه ر نه ک له چه ک دا، به لکوو له پیتاک و پاره و کارناس و ده رمان و هه رچی

که لوپه‌لی تری که پئویستیانه. ئی‌مه گه‌لی جاران ئه‌مه‌مان له گه‌ل دا کردوون و ده‌ستمان گرتوون و ده‌ستیشمان به‌سه‌ر دا کی‌شاون... به‌لام فه‌خره! ... به‌لام تو ه‌یچ ده‌زانی که هاتووچوی تو بو ئه‌و دیوی سنوور، لادان له یاسای گشتیی و لات‌ه‌که‌مانه و به‌پیی ده‌ستووری و لات، سزای گرانته‌سه‌ره؟! ... به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌م سنوور به‌زاندن و سه‌ره‌رۆبیانه‌ت، ده‌ولته‌ت باوکه و تو رۆله‌ی ئه‌و باوکه‌ی. گه‌لی جاران رۆله‌تووشی هه‌له‌ دیت و پئی له به‌ره‌ی یاسا ده‌باته‌ده‌ر، به‌لام به‌ختیارانه‌ باوکی تو دلی پر له به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌ی و چاو له تاوانه‌کانی تو ده‌پۆشیت. به‌تایه‌ت که تو له ده‌زگای ده‌سه‌لاتدا براده‌ریکی وه‌کی منت هه‌یه، ئیتر چ خه‌م؟! ... ئه‌وا هه‌ر له ئیستیکه‌وه‌ من ده‌ستی دۆستایه‌تی هه‌تا هه‌تایه‌ت بو دریز ده‌که‌م و چی له ده‌ستم بیته‌، بوته‌ی ده‌که‌م. زورم پئی خو‌ش ده‌بیته‌ که تویش به‌چاوی باوکی سه‌یری من بکه‌یت و چیم لی نه‌شاریته‌وه‌. ئه‌گه‌ر ئاوی براده‌ری و ده‌سته‌برایه‌تی من و تو به‌جو‌باریکی نه‌رم و نیان دا تیپه‌ر بیته‌، ئه‌وا ده‌توانین کو‌سپی گه‌لیک گرانی ناو کو‌مه‌لگا‌که‌مان له سه‌ر پئی وه‌لابه‌رین...

- نه‌خیر!... نه‌ تو بو‌من به‌ باوک ده‌شیی و نه‌ منیش ئه‌و کو‌ره‌م که ئه‌م بایانه‌م به‌ گویدا بچته‌ خوار... من و تو له یه‌ک جس‌ن نین و له یه‌ک می‌شک دا ناژین... سه‌رۆک غه‌زری. هه‌م له ئاکار و شیوه‌ و تنه‌که‌ی فه‌خره‌ ده‌ره‌ه‌لبوو، هه‌میش له چه‌شنی دانیشتن و ده‌ست و بال راتله‌کانده‌که‌ی خوینی له ره‌گۆله‌ دا مه‌یی. به‌لام ئه‌وه‌ی که وه‌ک سه‌ره‌ رمب له جگه‌ری که‌ریگه‌ر بوو، ئه‌و ئالوگۆره‌ دل‌ه‌نگیوه‌ بوو که له‌کاتی ئاخافتندا خانه‌نشینی سه‌ر روخساری پیاوانه‌ی ئه‌و ده‌بوون. فه‌خره‌ له‌م حاله‌ دا سیمای پیاوانی ئه‌فسانه‌یی له به‌ر دل و دیده‌ی سه‌رۆک دا ره‌سم ده‌کرد. سه‌رۆک خو‌یه‌کی چه‌پ و چه‌پ کرد و ده‌ستیکی خیرای به‌ره‌و باخه‌ل برد، به‌لام زور زوو به‌سه‌ر خویدا هاته‌وه‌ و ده‌ستیکی هی‌نا و برد و گوته‌ی: - ه‌یچ ده‌زانی وته‌کانتم له‌سه‌ر کاسیته‌ تو‌مار کردووه‌ و له مه‌حکه‌مه‌ی نیزامیی شاریش دا ده‌بی وه‌لامده‌ری هه‌ر ئه‌م پرسیارانه‌ ببیته‌؟! ... به‌لام ئیتر له مه‌حکه‌مه‌ی ئه‌ویدا میهره‌بانی و نه‌رم و نیانی غه‌یب و ونه‌ و... - چش!... هرچی ده‌بی، بلا با ببیته‌... من خو‌م باش ده‌زانم که ئه‌مجاره‌ گه‌لیک خه‌ستم بو ته‌ی چینه‌دراوه‌، به‌لام ئیتر ئیوه‌یش ده‌بی بزانه‌ که کارتانه‌واوه‌ و تاوتانه‌ له ئاوا بوونه‌...

سه‌رۆک پیکه‌نی. ده‌نگی قاقای پیکه‌نینه‌که‌ی له ژووره‌که‌ دا ده‌نگی دایه‌وه‌. پاش ده‌میک پیکه‌نین و ده‌ست پیداه‌ییانی سه‌ر هه‌ر دووک ده‌مانچه‌کانی، گوته‌ی: - فه‌خره‌ گوئی بگه‌ر باوان! ... من ئه‌رکیکی گران ناخه‌مه‌ سه‌ر شانت. هه‌ربه‌س پیم بیته‌ چه‌ک له کئی ده‌کری. ناوی فروشیاره‌کانمان پئی بلئی... ئه‌ری خو ئه‌مه‌ ه‌یچ گه‌زه‌نده‌ و ئازاریکت پئی ناگه‌یه‌نیته‌ باوکه‌م... بلئی بزانه‌م ئه‌و که‌سانه‌ی که

تو چه کیان لئ ده کریت، کین و چکاره و چ که سانیکن... ههر بهس ناویان و شوینیان... تیگه یشتی براگیان؟! ناوه کانیان بو ئیمه پیویستن...
- ههرگیز!

سه روک تووره بوو. ههواي دهنگی گوپردرا و به دهنگی بهرتر تی پراخوری:
- هیچ دهزانی نهو که سانهی که وا هاوړی و هاودهستی ئیمه نین و له ژیر سیبهری یاسای ئیمه دا ناگونجین، بویان نییه چه کدار بن و چه کیان له مالدا هه بیټ؟! تویش نه گهر هاودهست و هاویشتی ئیمه نه بیټ، له مه ولا بوت نییه دهست بو چهک بهریت.
- بهلئ، به لام که سیک که دهست و دلئ چهک هه لگرتنی هه بیټ، کوا له سزای ئیوه و له سهر و مال ده ترسیت!...
- نهو تفهنگه برنه وهی که له مالتان دا دوزراو ته وه، له کیت کریوه و بو کیت کریوه؟

- راست نابیزئ!... مال کهم له بهر یهک هه لته کیئی، قاوغه فیشه کیکیشت دهست ناکه ویټ... من قهت چهک له مال دانانیم...
- گوئ بگره باوکه کهی باوکم... سهرسهختی و گوئگرانی به زیانی خوته و ههر خوټ تووشی کلوی و چاره رهشی ده بیت... هوشی خوټ بگره وه باوکی من. تو ژن و مندالت هه یه... تو گهنج و لای... من پیم خه ساریکی له راده به دهر مه زن ده بیټ نه گهر نه جوانی و به ده ماریهت له سووچی به ندیخانه دا برزینی... یان خوای ناکه رده...

فهخره تووره بوو. له سهر کورسیه که یه وه به ژنی راست کرده وه و چاو ده چاوی سه روک بری و به ههوا دهنگی کر و تووره گرماندی:
- هیچ پیویست ناکات خه م بو من و بو ژن و مندالی من دابگری. تافی گهنجی و لایویشم له ههر جییهک بتوینمه وه، بو ولاته کهم و له ری خه لکه که می دا ده توینمه وه و پیی سهرخوش و سهر به رزم... په کم به هیچ ناکه ویټ... به ندیخانه بی، مردن بی، ههر چی ده بی با بیټ...

سه روک به ده م پیکه نینیکی سارده وه گوتی:
- فهخره!... وه ره دهست بده دهستم و چیت گهره که له منی بخوازه. وه ره پیمی بلئ له م سات و سه ودایهت دا... له م چهک کرین و چهک بردن و چهک فروشینهت دا چیت دهست ده که ویټ و چه ندهت پی ده برئ؛ شهرته گهر دهستی دوستایه تیم بهر په رچ نه ده یته وه و پشتم بگری، من ده نه وه ندهت پیشکهش ده کهم... تو نه گهر بخوازی، من ده توانم مانگانهت بو بپر مه وه... ههر نهک مووچه ی مانگانه، بگره ته نانهت چهکی حوکماتیشته ده شان ده کهم. نهوده م ئیتر هه م خاوه ن مال ده بیت و هه میش خاوه ن ده سه لات... له مه زیتر چیت گهره که و چی ده خوازی هه تیو؟ ها...!...
چی زیاترت ده وی پیمی بلئ!...

فەخرە پێی پێکەنی. بەسەری دا هاتەو و بە توندی گوتی :

- لەم گەردەوێ کۆشییەم دا که تۆ ناوی سات و سەودات چەکی بە بەژن دەبێ، من بەس شەرف و شانازیم پێ دەبێ. من وەک هێندە خۆخوایێکی خۆفروشی درۆزن فێری خواردنی نانی فێشەک نەبووم و نای خۆم. ئەم خەلاتە ی که دەتەوێ بە بەژنی منی هەلبدووری، بۆ لەش و لاری من و کەژ و چیاکانی کوردستان گەلیک تەسکە. ئەوانە ی تۆ بۆ منیان دەبێژی، خەونی بەتالی پڕ هاشە و پاشەن و قەت زیندە جلکی راستەکی دەبەر ناکەن... تیگەیشتی سەرۆک؟!...

- من پەلەم نییە فەخرە... تۆ دەتوانی بە دوو رۆژ و سێ رۆژ بیری لێ بکە یەو و هەر دووک لایان هەلسەنگینی؛ هەر لایەکت گرت، خۆت چارەنووسی خۆت دیاری کردوو و هیچ کەسی تر تێیدا تاوانبار نییە... بەلای ئێمەو ئەو لایەمان پێ خۆشە که تۆ لە دەست نەچیت. زۆرمان پێخۆشە لێرە لە گوندەکە ی خۆتاندا بەلای ژن و منداڵەکە نازدارەکت دا بۆمینیتهو و تووشی شار و مەحکەمە ی نیزامی و چارەنووسی نادیار نەبیت... فەخرە ئەمەش لەمنەو ببیسە که لەو جۆرە شوینانەدا بەزەیی کەمە و مرۆ بە سەمەرگی دەگۆژن. من هەتا سێ رۆژی تر لێرە، لە گوندەکە ی ئێو دا میوانم و لەم سێ رۆژەدا چاوەروانی جوابی تۆ دەکەم. بە ئا، یان بە نا... بەلام دیسان دووپاتی دەکەمەو و دەلیم که دەولەت باوکیکە دلی پری بەزەیی و میهرەبانییە و دەتوانی لە هەلە ی رۆلەکانی خۆش ببیت. ئێمە چ شتیکی گەورە و گرانمان لە تۆ ناوی. هەربەس ناوی فروشیارانێ چەک و کانگاکانیمان بەلای گەرنگە. ئەگەر ئەم کارەمان لە گەلدا بکەیت، لەوانە یە چەک و فێشەکیشت پێ بدەین که زۆر بە راشکاوی و بەبێ مەترسی، بۆ کورەکانی ئەو بەری سنووری...»

- تێرچیو!... خەیاڵێکی سەیر خاوت لە کەللە دا دەگەریت سەرۆک!...

.....

هەر ئەو شەو، نیوێ شەو، پەنجەرۆکە ی زیندانی فەخرە لە دەرەو پرا بە ئەسپایی کرایەو و دوو کەس سەریان لە زارکی پەنجەرەکە هێنایە ژوور و یەکیک لە دووێکان بە چرپە یەکی نەرم بانگی کرد:

- فەخرە!... فەخرە هەستە باوکم وەرە دەر... وەرە دەر و برۆ!... هەستە هەتا نیوێ شەو و رێگا و بان ئەهوەن و بێ هاتووچۆیە، خۆت دەر باز بکە و برۆ!... سبە ی دوای قاوێلتونان قەرارە ئەو مەلعوونە پەتت بکات و دەگەل خۆیدا بەرەو شار و بەندیخانە ی شارت رەکیش بکات... ئەو بتبات، ئیتر گەرانهوت بە دوا دا نایە و تێدا دەچی... وەرە دەر و برۆ، بەلام بە وریایی و بە بێدەنگی. خشیپت نەبێ!

وریابه، دهنگت لی نهیته ده ری. ئیشکچییهکانی پیش ئیمه هر ئیستاکه شهرتیاں په ریوه و بو خهوتن چوون؛ بیټوو خشپه و هه رایهک بکهیت لهوانهیه ئهوان به ئاگا بیینهوه و خهبر به سهران بگاتهوه ئه ودهم ئیتر نه تو ده مینیت و نه ئیمه. ئیمهش له ریی بهزه ی مروقایه تیبهوه ده رگای رزگاریت بو ده کهینهوه... وهره ده ر و سهر هه لگره و برؤ... به لام مهردی خودای به و ئهم رازه به لای کهسهوه مه درکینه، چونکه قسه بکهوئته زاریکهوه، ده کهوئته شاریک... وهره ده ر و برؤ...»

فهخره ههستی بزووت که ئهم ده رگاگردنه وهیه تامی بهزه ی مروقایه تی و چاکه خوازی لی نایه و به راست بو رزگارکردنی ئه و نا کرئته وه. به لکوو شانویه که دئته سهر په رده و، به هه لاتنیکی ئه و و ده سرپزئیکی ئه وان و کوزرانیک کوئایی پی دئیت و کرپین و فروشتنی چه کی پی ده شاردرئته وه.

فهخره سه رده سته ی ژاندارمی بنکه ی (بستام) ی باش ده ناسی و دیزانی چوون جانه وه ریکه و بو خو رزگارکردن له پروداوی پر مه ترسی، چلو ن داو داده نیته وه و چلو ن خو ی له قه رقه ش ده رباز ده کات. به لام سهره رای ئه مه ش، گورجیک هه ستا و خو ی کو کرده وه و به شینه یی له په نجه رو که که وه هاته ده ر.

ژاندارمه ئیشکچییهکان دوو کهس بوون. له شانی یه کیاندا، لووله ی برنه ویکی درئژ له بهر شهوقی مانگدا جارجاره تروسکه یه کی پی داده گه را. ئه وی تریان تفهنگی (ئیم یهک) ی به ده سته وه بوو؛ تفهنگه که ی به جو ریک به هه ر دووک په نجان به سنگه وه ده گو شی، که ده تگوت له هه ر چوار که نارانه وه دوشمن به سهری وه ربووه. برنه و به شاننه که گو تی:

- هه تا له بنکه ده چینه ده ر، به ژیر سیبه ری دیواری بنکه دا ده روین. له ده ره وه ی گوندیشه وه خو مان ریبه کت بو دیاری ده که یین و به فه رمانی ئیمه تیی ده قووچینی و راده که ی...

پیکه وه هاتنه ده ر. فهخره له به ره وه ده رویشته و دوو ژاندارمه کان له دواوه ی ده هاتن. دنیا چو ل و هی دی و بی ده نگ بوو. به ئاسمانه وه، مانگه شه ویکی بی هه ور و هی ل و سه یوانیکی پر ی ئه ستیره و خیه تی پونا کاییان به سهر گونده که دا کی شابوو. گوند به هه رچی که تییدا بوو، له ژیر خیه ته پوونه ی هه یف دا به هیوری پشووی قورسی نیوه شه وی ده دا. له دی دا هه ر ئهم سی جوول ه وه ره به ده ره وه بوون. ئهم سی که سه ش به په ساری سیبه ری دیواری دوور و درئژی بنکه دا سهر به شوین یه کتر دا به ره ژوور شو ر ببوونه وه. هه رکه له حه وشه ی بنکه هاتنه ده ر، یه کیان هاته لای راستی و ئه وی تریان شانی چه پی گرت و به ره و کویره ری کونه ئاشه که ی خو ار دی داکشان. ریگا و بانی گوند و ده ره وه ی گوند له ده ریای مه نگ و ماتی مانگه شه و دا مه له یان ده کرد. کویره ریی بهر ئاشان وه ک له پی ده ست له بهر ده میان دا دیار بوو. هه ر بهس به نداوی پر له قه وزه و جه گهن و قامیشه لانی ئاشه که بوو که به هو ی زه مه ند بوونی، زور بزوین و تاریک و نادیار بوو. به نداوه که، شانه و شان به

سەر دۆلئیکی قوولئی پړ دار و دهوهن دا دهپروانی. دوو داوینئی دۆلهکه به هوی لیژایی و هه‌لدیر بوونیان، مه‌گه‌ر بۆ دار برین و ئیشکه‌ل کۆکردنه‌وه، ئه‌گینا که‌م که‌س خوی لی ده‌دان و هه‌میشه‌ چۆل و بی هه‌موشۆکه‌ر بوون. دوور و نزیکی کۆنه‌ ئاش، برناو به‌ شانکه‌که‌ فه‌رمانی راوه‌ستانی دا و هه‌ر سیکیان راوه‌ستان. برناو به‌ شان پرووی ده‌می ده‌ فه‌خره‌ کرد و گوتی :

- ... به‌هه‌موو باوی هه‌نگاوت سنگی ئه‌م راسته‌ رپییه‌ بگه‌ر و به‌ هه‌رچی هیژی که‌ ده‌ قاچ و قولانت دایه‌، راکه‌ و برۆ... مه‌ترسه‌!... ئیمه‌ چه‌ند جارانت به‌ سهر دا ده‌شریخین... ده‌نگت ده‌ده‌ین و فه‌رمانی راوه‌ستان پی ده‌ده‌ین، به‌لام تۆ گوویی مه‌ده‌ری و رامه‌وه‌سته‌. ئه‌م راسته‌ رپییه‌ بگه‌ر و خۆت ده‌ربازکه‌ و برۆ... ئیمه‌ به‌ دوات دا نایه‌ین، به‌لام وه‌ک زیندانیه‌کی له‌ به‌ند راکردوو چه‌ند فیه‌سه‌کیت به‌ سهر دا هه‌لده‌تۆقینین، تۆ به‌ هیندی مه‌گه‌ر و راکه‌ و برۆ... سه‌ری خۆت هه‌لگه‌ر و په‌نا بۆ خزمه‌ گه‌رمینییه‌کانت به‌وه‌. نه‌که‌ی نه‌فامی بکه‌یت و هه‌ر له‌م هه‌ریمان دا بمینیه‌وه... بیته‌ و بتگره‌وه‌، لیته‌ راناوه‌ستن و ده‌مه‌وده‌ست له‌ دارت ده‌ده‌ن... تیگه‌یشتی فه‌خره‌!... ده‌ی ئیستا راکه‌!... هه‌ر به‌سه‌ر سنگی ئه‌م رپیگه‌یه‌ دا راکه‌... نه‌که‌ی راسته‌ رپییه‌که‌ بگۆریت... ده‌ی!...

فه‌خره‌ هه‌ناسه‌یه‌کی برده‌وه‌ به‌ر. چاویکی وردی له‌ سنگی ته‌سکی کویره‌ رپییه‌کی به‌ر کۆنه‌ ئاشه‌که‌ کرد. شانی راستی کویره‌ رپییه‌که‌، له‌ سه‌ره‌وه‌ی گونده‌وه‌ هه‌تا به‌شی هه‌ره‌ خوارووی کۆنه‌ ئاشه‌که‌، به‌نداویکی پړ له‌ قه‌وزه‌ و جه‌گه‌ن و قامیشی ده‌گه‌ل راکشا بوو. نیوان خۆیان و ئاشه‌که‌ش، هه‌ر راست له‌ په‌نا رپیگه‌وه‌ پۆله‌ شیلان و یه‌خته‌ شوهره‌ بییه‌کی کۆنه‌سال سیبه‌ریکی ته‌واویان به‌سه‌ر کویره‌ رپییه‌که‌ دا رشتبوو. به‌لای خۆیه‌وه‌ گوتی: لیروه‌ هه‌تا ئه‌م پۆله‌ شیلان و یه‌خته‌ بییه‌، مه‌ودایه‌کی بیست میتره‌مان نیوانه‌. من به‌ پازده‌ هه‌نگاوی به‌ په‌له‌ خۆمیان ده‌گه‌یه‌نمی؛ هه‌تا ئه‌م پازده‌ هه‌نگاوانه‌ ته‌قه‌م لی نه‌که‌ن و نه‌م پیکن، ئیتر ته‌واوه‌ و ئاسمانیش ده‌ستی پیم راناگاته‌وه‌... هه‌تا ئه‌م پۆله‌ شیلان و...» ژاندارمه‌کان تینیان دا و پیمان گوت:

- ده‌ یه‌للا بیزوو!... شه‌وت به‌ رۆژ بگات، ده‌ دۆرپیته‌وه‌ و ده‌تگرن... ئه‌مه‌جاره‌که‌ بتگرن، ئیتر ئاسمان به‌ چاوی خۆت نابینیه‌وه‌... ده‌ی بیزوو!»

فه‌خره‌ هه‌ر وه‌ک به‌وری چیا خۆی له‌به‌ر یه‌ک کیشایه‌وه‌ و به‌ژنی به‌رزی که‌می‌ک کوور کرده‌وه‌. چاویکیشی له‌ هه‌ر دوو ژاندارمه‌کان کرد. دوو چاوه‌ ره‌شه‌ گه‌شه‌کانی ترووسکه‌یان پیدا گه‌را. ژاندارمه‌کان لی ترسان و هه‌نگاویکی لی کشانه‌وه‌. دیسان پیمان گوت:

- ئه‌م راسته‌ رپییه‌ بگه‌ر به‌ر و راکه‌!... ئه‌م رپییه‌ ده‌ت گه‌یه‌نیته‌ خوار دول و ده‌ره‌ی ژيرو، له‌وه‌یشه‌وه‌ خۆت ده‌زانی بۆ کوئی ده‌چیت. به‌لام هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی نه‌گه‌یشتوو یه‌ به‌ر کۆنه‌ ئاشه‌که‌، سنگی راسته‌ رپییه‌که‌ ناگۆریت و ئیمه‌یش هیچ ده‌نگیک ناکه‌ین،

به لّام ههركه گه‌يشتتته شوينى مه‌به‌ست، ئيمه ليّره‌وه سى جاران فه‌رمانى
 راوه‌ستانت پي دده‌ين و چه‌ند فيشه‌كت به‌سه‌ر دا هه‌لده‌توقينين. تو گويي خوت
 له‌م هه‌يت و هه‌وته‌ي ئيمه‌ قه‌پات بکه و برؤ... ده‌ي ئيستا راکه!

فه‌خره هه‌ناسه‌يه‌کي قوولي برده‌وه و ئاوپيکي له‌ گونده‌که‌يان دايه‌وه و سه‌يريکي
 ژاندارمه‌کانيشي کرد، ئه‌مجار به‌ هه‌رچي توانه‌ي که هه‌يبوو، گورج رايکرد. دوو
 ژاندارمه‌کانيش خيرا بو‌ي دامه‌زران؛ يه‌کيان له‌ به‌ره‌وه‌ي کويره‌ ريگا‌که چو‌کي بو
 دادا و ئه‌وي برنه‌و به‌ ده‌ستيش له‌ سه‌ره‌وه قيت راوه‌ستا. ئه‌وه‌ي خواره‌وه‌ي ريگا‌که
 له‌ پشتين به‌ره‌و ژووري فه‌خره‌ي به‌ نيشانه‌ هه‌لگرت و ئه‌وه‌ي برنه‌و به‌ده‌ستيش چاو
 به‌ سه‌ر تيزکه‌ي تفه‌نگه‌که‌يه‌وه به‌ شوين نيوشاني فه‌خره‌ دا ده‌گه‌را. فه‌خره
 گه‌يشته‌ پولي شيلان و يه‌خته‌ بييه‌که و له‌ پر خوي حه‌وا دا و به‌ نيواني شيلان و
 پرچي داچوپراوي شوپه‌بييه‌که دا خوي له‌ به‌نداو هاويشت و به‌ شلپه‌ شلپ و چوپره
 چوپري ئاوه‌وه، به‌نيو ده‌وه‌ن و که‌ند و له‌ندان دا به‌ره‌و دؤل و ده‌ره‌ي خواروو خزي.
 جووته‌ي ژاندارمان بو‌ کورته‌ ده‌ميک سام گرتني. هه‌ستي خوپريايه‌تي و ده‌ست و پي
 سپيلکه‌يي له‌ ئاست کورديکي کيوي له‌ لايه‌ک و، له‌ به‌ريکي تره‌وه‌ ترس له‌ توندي و
 تيزيي سه‌روکي دل برينداری بنکه، گازه‌رای پشتياني چه‌مانده‌وه. له‌پر هه‌ردووک
 پيکه‌وه، به‌ هه‌موو تواناي هه‌ناويانه‌وه، پر به‌ دؤلي کپ و خاموش هاواريان کرد:
 - راوه‌سته!... راوه‌سته!... دوا به‌ دواي هاواري ژاندارمان، ده‌نگي چه‌ق و لووري
 سه‌گي دي و له‌ پاشان شريخه و فيزه‌ي تفه‌نگ و فيشه‌ک و دواييش بيده‌نگي. به
 ده‌نگي شريخه‌ي گولله و چه‌ق و لووري سه‌گي دي، چي پي نه‌چوو بنکه‌ي ژاندارمان
 ورووژا و هه‌والی راکردني فه‌خره‌ به‌ندي جه‌رگي پساندن. سه‌رپه‌لي بنکه‌ په‌ريشانتر
 له‌ هه‌مووان، فه‌رمانی سه‌ر دؤل و ژير دؤل گرتن و کيومانکردني ده‌ور و به‌ري ديي
 پيکه‌وه‌ راگه‌ياند. لاپال و خر و دؤل و ديبه‌ري گونديان به‌رد به‌ به‌ردو ده‌وه‌ن به
 ده‌وه‌ن پشکني. سه‌رپه‌ل هه‌رخود بوخوي ده‌گه‌ل چه‌ند ژاندارميک، نيومان و هوّل و
 پشتير و جي دانگه‌ي ئازهلان و ته‌نانه‌ت ده‌وه‌لان و نيوته‌ندووري مالانيشيان سه‌ر
 پي داگرت. به‌لّام فه‌خره‌ي کوپي چيا له‌ نزمایي ده‌رچوو بوو و تيکه‌ل به‌ ره‌وه‌ز و
 تاويره‌ به‌ردی زه‌رد و ماهان ببوو؛ فه‌خره‌ له‌ قه‌دي شاخي دابوو، هه‌ربويه
 ئاسمانيش بو‌ي نه‌ دوزرايه‌وه.

به‌م راکردنه، سه‌روکي پايه‌به‌رزي له‌ شار هاتوویش تاسا و ته‌مي ترس له‌ دلي
 نيشت. سه‌روکي پايه‌به‌رز به‌ بي فوو له‌ دو کردن فه‌رمانی ده‌ست به‌سه‌ر کردني
 خيزانه‌که‌ي (فه‌خره‌ي) ده‌رکرد. ئيستیک بوو خوره‌تاو سه‌ر که‌لي ئه‌نگاوتبوو، که
 سوپيه‌ي کوپه‌ له‌ باوه‌شيان هينايه‌ بنکه و له‌ ژير چاوه‌ديري توندا دا پريان گرت.
 به‌ گوندن‌شيان و هه‌موو خه‌لکي ده‌ور و به‌ريشان راگه‌ياند که هه‌تا ده‌سته‌سه‌ر
 کردني شووه‌که‌ي، سوپيه‌تيله‌کووي له‌ ژير چاوه‌ديري بنکه دا ده‌مينيتته‌وه و هه‌رکه

فهخره گيرا يان خوئی رادهستی بنکه کردهوه، سوئیبهش ریگی چوونهوهی مالی بو
والا دهکریتهوه.

دوو رۆژ بهسهر شرت و گومبوونی فهخره دا رابهرد بوو. هیزی خوشبهزی ژاندارم
هموو خر و دۆلی کهژ و چیای بستم و دهور و بهریان کیومال کرد، بهلام فهخره نه
دۆزرایهوه. لهدهمی ئیوارهی رۆژی سییهمدای بوو که دۆل و دهره قهره دامان دهنگی
تفهنگی پیدا گهرا و دوو چهک و دوو چهکار له هیزی ژاندارم کهم بوونهوه. ههر بو
سبهی بهیانی، نهکهروژ و کهلیخانیش ههژان و له سهقز و بانهوه هیزیان بو دهنگ
دا.

هفتهیهک بهسهر ئەم تهق و رهوه دا تیپهپی و چۆل و چیای مهلبهند ئەهوهن
بوونهوه. له گوندهکانی ئەم مهلبهنده نیمچه ئەهوهندهدا گهلیک بهگ و کوپخا و
میرزا و مهلا بهنهینی پی شاریان خرایه بهر. له شاریشهوه چهرچی و تهنهکهچی
و قاچاچی بهرهو ویندهری بهری کران. ئیتر لهو سهروبهنده دا چاویک بوو به دوو،
دوو بوو به چوار و ههر هامووشویهک ده راپورت کرا و به سهر و ژیران گهیشتهوه.
ههنده راپورتیکیش که له دی بهرهو شار بهری دهکران، ههوالی گهلی ناخوشیان
تیدا دهپیچرایهوه. ههوالهکان دهیانگوت که:... فهخره تهنیا نییه و هیزیکی یهکجار
زۆر مهزنی له کورهکانی چیای ئەم دیو، ئەو دیوی سنوورانی دهگهله کهوتوو...
دهگوترا که ئەگهر ههتا زوو خاشهبر نهکرین، مهزن و مهزنتر دهبن و ئەگهر دهست
له سهر دهست دابنن، ئیتر واوهیلایه و ههیهاتی گهرهکه... دهگوترا ئەگهر ههر
ئییستایش بخوازن ئاسهواریان بسپرنهوه، به سهت و دوو سهت ژاندارمان چاریان
ناکریت و ئەشی هیزیکی مهزنیان بو تهرخان بکریت و...

له مهریوانهوه هیزیکی مهزنی ژاندارم سنوورا و سنوور بهرهو بانه هاتن. له
شاری بانهشهوه هیزی کۆماندۆی شهپانی بهرهو مهریوان کهوتنه ری. هیزهکان له
چیای سهر سنووران دا یهکتریان گرتوه و به ههموو بهرزاییهکانی ئەو مهلبهنده
دا بلاو بوونهوه. لییه و لهوئی و له ههر شوینیکی که پییان باش بوو بنکه و مهقهپی
شهرگیان کردهوه.

ده رۆژ پاش ئەم ههرایه، لهسهقزهوه بو بنکهی بستم له(تهل) درا و راگهیهندرا
که پییان باشه خیزانهکهی فهخره رهوانهی شار بکریت. کورپهی شیرهخۆرهی
سوئیبهیان ههر له بستم به دایهن سپارد و له ژیر چاوهدییری بنکه دا رایان گرت.
سوئیبهیان به تهنیایی له بنکهی بستان هینایه دهر و رایان گواست. بهلام ئەو رۆژه،
باران و تهپی و تووشی پی به ترومبیلی ژاندارمان نهدا که سوئیبه له گوندی
(سووته) ژیرووتر رابگوازریت. دوو رۆژ له سووته مانهوه. سیلاو له خر و دۆلهکاندا
کولهی هات و ریگی بری. فهخرهش له دهرهوهی مالاندا له سیلاو بهتین و تاوتر،
به تهنیایی بۆسهی گرت و چاوهروانی دهرکهوتنی کاروانی ژاندارمان راوهستا.
ئهگهرچی دوو شهو بوو سواره و پیاده به ریگادا هاتبوو، باران خووساندبووی و با و

باگزه وشکیان کردبووه، به دزه رپی دوور له ئاوه‌دانیان دا هاتبوو و له هیچ مالیک لای نه‌دابوو، که‌متر له هه‌موو شه‌وانی ژینی خه‌و به چاوانی دا هاتبوو، به‌لام وه‌ک هیچ پرووی نه‌دابی، ژیرانه رپی رزگاریی سوڤیهی گرتبوویه به‌ر.

دوای دوو رۆژ شه‌سته‌باران، رۆژه سوڤیه‌م نه‌رمه نه‌رمه له‌نگیزه‌ی ئه‌هوه‌نتر کرده‌وه و کردی به ورده باران، ورده‌بارانیش به‌ره به‌ره کزی کرد و بوو به نه‌رمه خوناوکه‌یه‌کی جار به جار و ئاخرسه‌ر له سووچی ئاسمانی سووته و بستامه‌وه په‌لکه‌زیرینه نه‌خشی گرت و خو‌ر سه‌ری هینایه‌ده‌ر. فه‌خره‌ش له‌سووچی ته‌ق ته‌ق و به‌رده‌لانی گردولکه‌که‌ی خوار مالاندا بی‌سه‌برانه چاوه‌پوان بوو. هه‌ر له‌ویوه، ته‌واو جاده‌ی سووته و ده‌ور و به‌ری گونده‌که‌یشی له به‌ر چاو دا دیار بوو. دوو پیچ خوراتریش، واته له‌و شوینه‌ی که ئیتر مال‌ه‌کانی سووته له به‌ر چاوی جاده نه‌دیو ده‌بوون، پانایی جاده‌که‌ی به گاشه به‌رد گرتبوو.

هه‌تاو، به تاوی توند و تیزییه‌وه هه‌لم و هالاوی له سه‌ر زه‌وی کو‌ده‌کرده‌وه و به‌ره و سه‌ر تی‌ی هه‌ل‌ده‌برده‌وه. په‌له‌ه‌وره‌کانیش وه‌ک په‌له‌وه‌ری ره‌تاو، به له‌ز به ئاسمان دا ده‌خوشین. گوندی سووته به هه‌موو به‌ر ده‌رگا و هه‌وش و کو‌لان و سه‌ربان و دانگه و گو‌ره‌پانه‌کانییه‌وه هه‌لمی لی هه‌ل‌ده‌ستا.

دوو ترۆمبیلی (ریوی) ژاندارمان له گو‌ره‌پانه‌که‌ی به‌ر مزگه‌وت راگیرابوو. له به‌ر بی‌لا و به‌ر هه‌یوانی هه‌نده مالانیکیش دا، ژانده‌رمه، یه‌ک یه‌ک و دوو دوو به‌ده‌م سرت و خورته‌وه خه‌ریکی جگه‌ره کی‌شان و هاتوو چۆ بوون. چه‌ندیکی‌ش له به‌ر دوکانۆچکه‌که‌ی به‌ر مزگه‌وت سه‌رگه‌رمی شت کرپین و چه‌نه لی‌دان بوون. به‌ره به‌ره پۆلی ژانده‌رمان له مالی خانه‌خوینیانی دل‌پری دل‌بریندار هاتنه‌ده‌ر و له گو‌ره‌پانی دی‌دا لی‌ک کو‌بوونه‌وه. ئاخر پۆلی شه‌ش که‌سه‌ی ژاندارمان له مالیکی نیو‌پاره‌ی گوند هاتنه‌ده‌ر. هه‌ر شه‌ش ژانده‌رم وه‌ک خه‌رمانه له چوار ده‌وری سوڤیه‌ تیله‌کو‌یی هالا‌بوون و ده‌یان برد. ئافه‌ره‌تانی گوندی سووته، به ژه‌نگ و ژاره‌وه سووکه سه‌یریکی سه‌رپی‌یان ده‌کردن و پاده‌بردن. ژانده‌رم به وریایی له ترۆمبیله‌کانیان خزینه‌وه و ئاماده‌ی رۆیشتن، دانیشتن. هه‌ر ترۆمبیله‌ی هه‌شت ژانده‌رمی له کابینی ژیرخیوه‌تی دا شارده‌وه. ترۆمبیلی به‌ره‌وه‌یان جگه له شو‌فی‌ری ماشین، کو‌نه داواکاره‌که‌ی سوڤیه و ژاندارمی‌ک، ئه‌وه‌ی دواتریش سوڤیه و خالۆی کو‌نه داواکاره‌که‌ی سوڤیه‌ی له ژووری شو‌فی‌ر دا جی‌کرده‌وه و هه‌ر دووک ترۆمبیله‌کان به ده‌وری مزگه‌وتدا وه‌رسوو‌رانه‌وه و به هه‌ورازی به‌ر مالاندا ری‌یان گرتنه به‌ر و رۆیشتن.

فه‌خره‌ش له قه‌لشی مه‌ته‌ریزی ده‌سکردي چیاوه سه‌ریکی هه‌ل‌بري و سه‌یریکی گوند و خه‌لکی گوندی کرد. ره‌شاش کلاشینکو‌فه‌که‌ی ده‌ست دایه و رپوو به جاده‌ی خوار دی‌دای مه‌زراند. چی بی‌نه‌چوو، هه‌ر دوو ترۆمبیل دوا به‌دوای یه‌ک، له دوو پیچی جاده وه‌رسوو‌رانه‌وه و رپوو به لی‌زایی جاده‌ی به‌گابه‌رد گیراو هاتن. هه‌رکه جاده‌یان گیراویان بینی، رۆژی رپوونیان لی‌بوو به شه‌وه‌زه‌نگ. ترۆمبیلی به‌ره‌وه‌یان له پر

پایگرت و به هموو تواناوه بهره و پاش وه سووراپیه وه، به لام جاده ی تهسک و نیوه تهر، بواری به شوفیری ماشینه که نه دا که تهسهل وهری سوورپینیتته وه، هه ربویه له یه کهم هه ل دا تایه ری پاشه وه ی ترؤمبیلله که کهوته نیو ئاودرگه ی په نا جاده و له ویدا چهقی. به فه رمانی سه رکرده، ژانده رم له ژیر خیه وتان ده رپه رین و له جوگه و ئاودرگه ی پر له قور و لیته دا روو به گردی سه رووی جاده دامه زران. به فه رمانی سه رکرده تفه نگه کانیا ن هینایه سه ری و هاوکات بیتله ی ئار. پی. سی له جاننا هاته ده ر و بو بنکه ی بستام و چه ند بنکه ی دیکه له ته ل درا و هاواری: (کوره بگه نی) یان بو سه ر و ژیران نارد. فه رمانده ری ده سته ی ژانده رمان لی یه قین بوو که به رد به به ردی گرد و ته پکی ده ور و به ریا ن گیراوه و پیشمه رگه کانی دوو به ری سنووران ری ها تووچویان لی بریون. فه رمانده به هاواریکی کز و لاوازه وه قاوی کرد:

– فه خره! ده ست هه لگره لالو!... وه ره خو ت به ده ستانه وه بده با کی شه که مان هینده ی تر قوول نه بیتته وه. ئەم ئاگره ی که به ده سته ی خو ت ده ی گری نی، هه ر خو تی تی دا ده سووتیی... ده ست هه لگره و خو ت به ده سته وه بده باو کم!... شریخه یه ک به دو ل دا گه را و ئەسه د قه ره چه لی، کو نه داوا کاره که ی سو یبه، که سی نووچکه به رد هه وراز هه لکشابوو، له ژیر تاته به ردی داوینی گرده که تیک هالا و به چه که وه کهوته خوار. فه رمانه ی ده سته هاواری کرد:

– فه خره ده ست راگره لالو!... کوره گو ر له خو ت ته نگه به ر مه که ره وه باو کم. ئیمه لالی تو هیچ شه ر و کی شه یه کمان نییه... لی مان گه ری ن با ری خومان بگری ن و برؤین...

خالوی ئەسه د قه ره چه لی له ناو قه ناو ده رپه ری و گوران دی:

– هو ی فه خره ی دایک حیز ئیتر گیانی کزه لوکت بو کو ی ده به ی دووزام! ئەوا من خاوه نی خوینی خوارزاه و له بری خوینی خوارزام، سو یبه ی بالابه رزت لی ده ستینم و به کویری ای دوو چاوانت هه موو شه وان هه وت جاران ی ده گه وزینم و...»

فه رمانده هاوی لی هه ستا :

– یه ده!... یه ده ی مال کاول! بوچ فه خره مان لی تیژ ده که بیتته وه و شه رمان بو ده کری... ده خیرا قاوی بکه با ده ستمان لی هه لبگری ت... پی بیژه ئیمه ئیشمان پی نییه و ئەوانیش ئیشیا ن پی مان نه بیت. ئەگینا ئیمه ییش ناچارین سو یبه ی لی بکه ی نه قه لغان و به سو یبه وه بچینه سه ریا ن... پی بیژه با خو ی و هاواری یانی گو رپه پان چول بکه ن و بکشینه وه...

یه ده قه ره چه لی لالبالی سو یبه ی گرت و به ریچکه ری لاشانی گرده که دا هه لکش. سربوه له دار و به رد برا. نه له ژیر تیژه به رده کانی سه ر داوینانه وه ته قه یه ک هات و نه له قه ناوه که ی ژیرگردیش جووله یه ک کرا. یه ده قه ره چه لی دوو گره به ردی تریش به داوین گه رده که دا هه لکش. سه رکرده ی ژانده رمانیش پولیکی به شوین

یهده قهره چهلی دا سهرخست و خویشی هاوړی پۆلیکی ده کهسی به لاشانی چهپی
گرده که دا پی هه لاجوون.

دوو شریخه دوا به دوا یه کدا له دۆلدا دهنگیان دایه وه و دوو تایه ری به ره وه
ریوی له کهند گیارویان پوچانده وه. ترۆمبیله که له چهقی جاده دا چۆکی دادا و به
تهوای ریگای هاتن و چوونی بهست. به دهسپریژیکش که به سهر فهراندهی دهسته
و هاوړییانی دا کرا، ژاندهرم خویمان نهگرت و داگه رانه وه خوار. به لام یه ده قهره
چهلی ههر وا ژیر بالی سویییه دهگوشی و، رهوهی ژاندارمیش به دوا یه وه، به ره و
سهر پی هه لاده چوون. سویییهش ههر وهک ئه و کاتهی که بۆ فخره به بووک دهچوو،
سووک و قیت و له بار، به ره و فخره دهچوو. فخره له سووچی نووچکه بهردانه وه
ئهقیندارانه سهیری بهژن و بالای شل و ملی سویییه کرد و ئه و ده م و کاتهی
هاته وه بیر که له یه کهم خوازینی سویییه، باوکی سویییه و لامی «نا» ی بۆ نارد بۆوه.
ههر ئه و پۆزه، له ده می چیشته نگاواندا له ژوانگه دا پیی گوتبوو: حه یاته کهم،
بمنده نی هی تۆمه و ههر بۆ تۆ ده ژیم. نه شمت ده نی ههر هی تۆمه و ههر بۆ تۆ
ده مر م. گهر بزیم هی تۆمه حه یات، بیشرم بۆ تۆ ده مر م و له و دنیا ش ههر بۆ تۆ
هه لده ستمه وه و ههر بۆ تۆ دیمه وه!...

له بهری دیی سووته وه دهنگی ترۆمبیلی ژاندهرمان به نیو دیدا گه را. له م
به ره شه وه، ژاندهرمی له قور و لیته خوساوی نیو قه ناوان، به هاتنی هیزی تازه
پشوو زیندوو بوونه وه و به دوو لاشانی گرده که دا پی هه لاجوون. یه ده قهره چه لیش
باوی ههنگاوی دلیرانه تر کرد و روودا مالوانه تر گازی کرد:

– ده وهره فخره ی خه یانی ترسنوک... ده وهره ئه گهر پیای و شیر ی خاوینت به
گه روو دا چووه، وهره دهستی کچی سه یفه تیله کویم له چنگ بستینه وه!...
سویییه خو یه کی راپسکاند و ههر له و حاله دا به رکۆزه ی کراسه که ی گرت و به ههر
دوو چنگ دای دری. هاوکاتیش ههر ئه و دهنگ و ئاوازه ی به دهر و دۆل دا گه راند،
که وا جارانی جار له ژوانگه ی ژیر سییه ی په لک و سپیداره کانی خوار دی دا پیی
گوتبوو. دوا به دوا ی دهنگ و ئاوازی سویییه، شریخه یه که به دلی چۆلگه دا گه را و له
نیوان گریی به رکۆزه ی کراسی گول ههر میی سویییه تیله کویمه وه خوینی گه ش به گور
فیچقه ی کرد. به ته قه یه کی تر، لاشه ویلکه ی یه ده قهره چه لی له بهر یه که هه لوه شا
و له خاک و خول دا گه وزی. فخره چه کی هه لگرت و به دۆل دا هه لکشا.

خرمژنی دهسپریژی ژاندهرمی تازه دابه زیو دۆل و دهره یان پتر هه ژاند. ده وری
دی و چوار بهری گرد و هه موو نیو خر و دۆلی دهر و بهریان گرت و له هه موو
لایه که وه گردی رووته نیان به گولله دابیژا. به ره به ره بازنه ی گه مارویان توندتر و
تهنگتر کرد و لای تاو په رانیکی درهنگ وهختی ئالای سه رکه وتنیان له سهر تر و پکی
گرده که دا چه قاند، به لام سه رگردیکی مهنگی چۆلی بیدهنگ؛ نه له فخره نیشانیک
دیار بوو و نه له شیره کوره کانی چیای دوو بهری سنوران شوینه واریک.

پوڙ هات و پوڙ چوو. ههفته و مانگ و وهرز به سهر شهرهكهي سووته دا تيپهري، بهلام نه ژاندهرم شويني فخرهي پي زاني و نه دست و پيوهند و چاو و گوييهكاني سهر به ئهوانيش وزهي ليكولينهوهيهكيان ههبوو كه له بري مووچهي مانگانهيان ههواليك به دهولت رابگهيهنن. بهرهبره مانگانهي جيرهخورهكان وشكاوي هات و ژاوهي ژاندهرميش له مهلبندي شهر دا ئههوهنتر بووه. له فخره تهنه ههناريكي ورديلانهي نهشميلانه جيما، كه ئهويش له مالي باوه گهورهي و له ژير چاوهديريي پينج خالوياني دا مايهوه.

پاشي كارهسات، فخره دستيكي به حهشارگهكاني چي اي چلچمه دا هيئا و چي چهك و چولي كه ههبيووي، كوي كردنهوه و به يارمهتيي خاصه ناسياوان به قاچاخه ريگاكاني ريگاي سهرسنووران دا ههلكشا و گهيشته لاي شيره كورهكاني چي اي ئهه ديوي سنووران. له پيشهوه و بهر له ههر شتيك، بو بينيني ئهه كهسهي كه وا دهبوو بينيني و پيوهندي پيوه بگريت، سهريكي له شاخهكاني دهور و بهري تووژهل ههلينايهوه و له شوينگهي هاوري نازدي پرسى. گوتيان كه هاوري نازاد له جهوله دايه و جهولهكهي مانگيك دهخايهني. فخره له ماوهي ئهه يهك مانگه دا چهند جاران به نيازي چووني سهرهوه و بينيني سهركرديهتي ههولي دا، بهلام بوي نهكرا. ناچار له نيواني تووژهل و شيني دا بهلاي كونه برادر و هاورياني قهديمهي دا چاوهروان مايهوه.

دوو مانگ به سهر شهرهكهي سووته دا تيپهري بوو. فخره بو ديتني هاوري نازاد ههر له نيواني تووژهل و شيني دا مايهوه و له جي نهجمي. تاسهي بينيني ههنار و خهمي قورسي له دست داني سوييه، ئاراميان پي نههيشتبوو. بو دهميك گهرمي و وهفاي دلوقانانهي سوييهي بو له بير نهدهكرا و به دايم له بهر ديدهي خهياي دا بوو. دووري له ههناريش دهرديكي قورسي سهرياري ههموو دهرداني بوو. بهلام بو بينيني هاوري نازاد و، ديتنهوهي چارهنووسي دوايي، ههموو خهمهكاني به گيان وهرگرت و و چاوهروان مايهوه. دهيههويست نازاد بينيني و خوي يهكچاو بكا، سا ئهودهه سهريك لهولا ههلبينيتهوه و چاويك به ديتني ههنار پوون بكاتهوه. سي مانگ بهسهر جهولهكهي نازاد دا تيپهري و ئاخري هاوين گهرايهوه.

خهبهري كارهساتي سووته و بهسهرهاته خهمبارهكهي فخره وهك بهمب له قهرهдах دا تهقببووه و ههر لهوي بهگويي هاوري نازاد گهيشتبوو. ههر بويه هيشتا نازاد به تهواوي توزي ريگاي له پيتاو نه تهكاند بوو كه ههوالي فخرهي پرسى و ناردى به شويني دا. نازاد و فخره له دهمي پيك گهيشتن دا ههر وهك گياني شيرين يهكترين گرته باوهش و كورته دهميك بيدهنگ له ههميزي يهكتر دا مانهوه. نازد چاوي تهري به دست ئهسرينهوه و گوتي :

- فخره گيان! چ زمانيكي ئهوتوم له دهما ناگهري كه تواناي دهبريني پهژارهي ناو دلمي ههبيت. ههر بهس ئهوهندهم له لا دست دهكهويت كه بتوانم بيليم و

دهیلیم که منیش هه لگری باری خه مانتم و چهندی خه مبار، منیش هه ر وه تۆم بۆ
تۆ...

– ئازادگیان، لیت دنیام و ده زانم که ئه وهی تۆ به ده م دیبیریت، به ئیمانیش
باوه رت پیی هه یه؛ هه ربویه سۆز و په یمانت بۆ من وه ک نه خشی سه ر به رده نووسن
و له دلم دا جی ده گرن. من، تۆ به هاوبه شیکی دل و ده روون هه راوی په ژاره کانم
ده زانم و هه تا تۆم هه بی، خۆم به بی ده ست نابینم. به م به شهی که له لای تۆم
هه یه، سه ری شانازی بۆ داده نوینم و پیی دلخۆشم ئازادگیان...
– ده ی فه خره پیم بیژه بزانه هه ناره که ت له چی دایه و لای کییه؟... له که یه وه
هاتوویته لمان و له م ماوه یه دا کیته دیوه و چ ئیش و کاریکیان پی ئه سپاردوو؟
– هه ناره که م لای باوه گه وره یه تی و جگه له تاسه ی بینینی نه بی، له لای ئه وه وه
دلنیام. به لام ئه وا سی مانگه هاتوومه ته لاتان و له م ماوه یه شدا قورسای به ریچونم
هه ر به ئه ستوی دۆست و ناسیاوانم دا بووه و جگه له خواردن و خه وتن چی تریان
به به ژن نه بریوم... چاوه پروانی هاتنه وه ی تۆم ده کرد که بیته وه و رییه کم بنیته
پیش... ئاخر پیم وایه ئه وه هه ر تۆی که من ده ناسی و ئه وانی تر هه ر له دووره وه
ده نگ و نیوبانگی منیان به گوئ گه یشتوو؛ ده ترسم ده نگی ئه م ده هۆله هه ر له
دووره وه به گوئی هه ندیک خۆش بیته و له نزیکه وه هیه که یفیک نه بزوینی...
– نا وانیه فه خره گیان! هی وه کی تۆمان که متر بۆ هه لکه وتوو و زوریش به
ده گمه ن هه لده که وئ... له چاومان دایه باپیره که م له چ رۆژگاریکدا شانت خسته
ژیر باری شوپشه وه... قه تمان له بیر ناچیت و هه رگیز له بیری ناکه یین. تۆ ئه مه گت
به ئه ستوی شوپشه وه یه... تۆ کوری شوپشی. تۆ هه ر ئه و زرییه ی که ماسیلکه کانی
شوپش به بی تۆ و هی وه کی تۆ بی ئاون و ناژین. گوپه پانی شوپش مالی هه لالی
تویه. ئه گه ر له ژن و مال و له مندا ل بوویت، ئه گه ر لیت قه و ماوه و ته رکه وه ته ن
بوویت، لیقه و ماویکی شان که چی روو زه ردی شه رمه زار نیی، سه رت به رزه وه ک
شوپش. گوپه پانی شوپش مالی هه لالی تویه. من سه به ی له سه ری قه راری دانیشتم
هه یه. تۆیش له گه ل خۆمدا ده به م و هه ر له وئ هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت...
– ئازادگیان! ئه وا سی مانگه هاتوومه ته ئیره و له ماوه ی ئه م سی مانگه دا هه ر
شه ویک که سه رم ناوه ته سه ر سه رین و هه ر به یانیه ک چاوم له خه و کردۆته وه،
باوه رت بی، ژانی ژینی سه رباری وه ک تیژه دلوی ئاسن له گوشتی جه رگم
هه لچه قیوه و جه رگ و دلمی پیکه وه دادریوه... من قه ت به ده سنده خۆری و
لاورگه یی به خیو نه کراوم و نانم هه میشه له ته به کی کار و تیکۆشانم دا دیوه...
– نا فه خره گیان ئه مه مه بیژه باوان گیان! هیچ پیم خۆش نییه بیری نزم
خانه نشینی میشکی به توانای تۆ بیته. شوپش مالی هه لالی تویه... هه ر سه به ی
به یانی پیکه وه ده چین و هه موو شتیکت بۆ دیاری ده کریت... هه ر سه به ی به یانی...

سبەى بەيانی ئازاد جانتاکەيى دەست دایە و دەگەل فەخرە بەرەو سەر
رۆیشتن. فەخرە لە بنکەيەکی خوارتر دا مایەو و ئازاد بو پيشکەش کردنی راپۆرتی
جەولەى سى مانگەى بەرەو سەرتر هەلکشا.

لە دانیشتنەکەياندا، فەخرە هەرچى بوو، لە راپۆرتی چالاکی ریکخراوہى نەينیى
گوندەکانەوہ بگرە هەتا داھات و دەسکەوتی ئابووری و وردە شتى تریشى پيشکەش
کردن. تەنانەت دەربارەى بەسەرھاتە تالەکەى فەخرەش باسیکی خستە بەردەمیان
، بەلام دیار بوو ئەوانیش باسى کارەساتەکەى ئەو دیوی سنووریان بە گوئ
گەيشتبووہ. وا دیار بوو لە بەرەنگار بوونەوہى فەخرە و ژاندەرم گوزتەکەى قەس
و توورە بوون و پيیان خوئش نەبوو خو لە قەرەى باسەکە بەدن. ئەوان بەتیکرا
ژاندەرم گوزتەنيان پي باش نەبوو. پيیان وابوو کردەوہى ئەوتو گونگەلى بە شوين دا
ديت و لەوانەيە ئەولا داواى گرتن و رادەست کردنەوہى بکەن. ئەودەم ئيتەر ناتوانن
کەسيک بخەنە ژير سايبەبانى پاراستن کە دوژمنتاش و مافەتەهيەنەر بيت. پيیان
وابوو تاکە کەسيک ئەمە نەينيت کە دوژمن و دوژمنايەتییەکی مەزن و بەهيزی بو
وہ ئەستو بگرن. بەتايبەت کە ئەوان پيیان وابوو شوپش (گا) نيبە لە پيستیک دا پير
ببيت و هەر لە سەر يەک بار و دوخ دا بمينيئەوہ. هەر بويە بە تیکرا گوتيان کە
ئەوہ هات و شوپشەکەيان پان و بەرينتر بووہ و گەرووی گەياندنى بزويى ژيانى
شوپش بەو دیوی سنوور دا کرایەوہ، ئەى ئەو دەم ناکريت لە بو خاترى تاکەکەس و
چەند کەسان گەرووی شوپشەکەيان ببەستن.

ئازاد بيدەنگ دانەنيشت و ليیان هاتە دەنگ و گوتى :

- ... بەلام ئيمە خو مان پاش هەرەس، گەرووی گەياندنى بزويى ئەوتومان بە
چەوت زانى و بە قسە و بە نووسراوہ ترۆمان کرد. ئيمە پيمان وابوو بيتو و هيزی
گەل باش ریکبخریت، هەر بەس ئەو دەتوانی پشت و پەناى شوپش بيت. ئيستايش
ئەوہ هيزی گەلە کە چاوساغانە، رى و جى دابينکەرمانە و دنەدەر و بزويەدەرمانە.
هەر تەنانەت ئيمە بويە خەلکمان دوو لەت کرد و بويە خو مان بە هەلوئى لوتکەى
قەندیل قەبلاند، کە پيمان وابوو گيانى بزووتنەوہ کەمانمان خستوتە دەمارى گيانى
کەسانى وەک فەخرەکان و ئيتەر دوژمن کارى تەواوہ؛ ئەوہ تا جەماوريش هەر بەم
دەنگ و نيوبانگەوہ رەگەلمان کەوتنەوہ و بوونە لايەنگر و دنەدەرمان. وە ئيمەيش
هەر بەم لايەنگرى و بە دەنگەوہ هاتنى ئەو خەلکانە بوو کە باوەرمان هينا و
دەستمان لە مل دا و گوتمان کە هيزی رەسەن ئەو هيژەيە، باوهرى بە خەلکە... کە
ماسى ناو زريى خەلکە... ئەو دەرختەى کە رەگ و ريشەى لە ناو جەماوەر
دانە کوتا بيت، رەگ و ريشالى لە خاک دەرکەوتووہ و چارەنووسى ناچار بە وشک
بوونە... کەوايە دەبى هی خەلک بين و بو خەلک بين... زور شتى تریشمان گوت.
ئيستاش فەخرە و دەيان فەخرەى ترن کە نە شەويان شەوہ و نە رۆژيان رۆژ...
فيداکار و گيانبەختکەرى شوپش و...

له ولامدا پښيان گوته وه :

- نهوانه ی گوته، گوته ن و گوتراون. نئستی تو کاکه نازاد پیمان بلئ نئمه چی بیته هه لوښتمان بو ره هاگردنی نهم گرفته؟! نازاد گوتی :

- به پروای من نئمه هیچ گرفتیکمان له بهر پیدا نییه که ره هاگردنیکی پیویست بیته. فهخره هی خومانه و گوږه پانی شوږش مالی هه لالی نهم فهخره و دهیان و سه دان فهخره کانی نهم گه له یه. گوتیان:

- کاکه نازاد نئستایش هه ر گه نجه و نهمپی خه یالی هیستایش هه ر به گوږ و تین و تاوه. فسه و بوچوون و فاکته ره کانی هه ر وه ک شیعر و هونراوه ده کار ده کات و هیچ چاویک به داهاتووی شوږش نیگه ران ناکات. هیچ سه رنجیک ناداته سه ر بال و باسکه کانی شوږش که روژ ده گهل روژ له پهل و پو هاویشتن و ره گاژویی دایه. هیچ بیریش له مه ناکاته وه که شوږشه که مان دريژخایه نه و چه کی سه رده ستمان بو سبه ی داهاتوومان نیگه رانی هه ژاری جبه خانه که مانه... شوږشی دريژخایه ن که ره سه و تفاق ی زیده له مه ی که نئستا کاکه نازاد له گونده کان بو مان کو ده کاته وه، پیویست ده بیته. له وانه شه سبه ی به یانی نهم هه رزانی و فه رغانه یه ی که کاکه نازد له ناواییه کانی کو ده کاته وه، وشکاویان بیته ؛ ده ی نهم ده م چ که رده ن و ده ست به ریش و کلکی کیوه بگرین!...

نازد په نجه ی نایه سه ر قه ول و به لینه کانی پيشوویان و گوتی :

- ئی ئی ! برا!... نه وه هه ر خو تان نه بوون که دل تان به م که ژ و کیوانه وه گه رم بوو؟ نه وه هه ر خو تان نه بوون که جارانی جار گوتتان و گوتتانه وه گه ر نئمه ییش تیدا بچین و نه مینین، پاش نئمه ییش هه لده که وئ تاکه که سیکی تر بیته و له م که ژانه دا به چه پره که چه کیک ته قه یه ک بکات و خه لک بهه ژینیت؟!... نه وه هه ر خو مان نه بووین که مه رچی سه رکه و تنمان به پروا و باوه ر به خه لک و ولاته که مان به سته وه؟!... نه رئ نه وه هه ر خو مان نه بووین که هه ره س هی نانی بزووتنه که ی پيشوومان به لادان له خه لک و، باور به دژمن نه به سته وه؟ نه ی چی لی هات؟!... ته نانه ت له هه لسه نگانندی شوږشی خه لکی (فلسنتین) ییش دا هه ر به م قه ناعه ته به جییه نه گه یشتین که ده زگای ربه رایه تیی شوږشی نه وانیش له بری وه رگرتنی ده ستی دو ستایه تیی گه لانی عه ره ب، بوونه پیواونی ده سه لاتدارانی جیهانی عه ره ب... مه گه ر نئمه پیمان وانه بوو و نه مانگوت نه وانیش هه ر به م ده رده ده چن که بزووتنه وه که ی خو مان ی پی چوون؟!... نه رئ نئمه ی هه لو ی لوتکه کانی چیای قه ندیل، چ تاییه تمه ندی و چ جیاوازییه کمان له گهل بزووتنه وه ی پيشوومان دا هه یه؟!...

نه رئ نئمه ییش لاپه ره تاله کانی میژوو به پروی خو مان دا هه لناده یینه وه و له یه که م ته قه ماندا نالای خو به ده سته وادان هه لناده یین و خه لکان تووشی مالویرانی ناکه یین؟

... من پيموايه ئەگەر جاريكى تر و سەدان جاري تر ببينهوه كورە پروتەلە
 برسپيهكانى داوينى قەنديل و، ئاسمان و ھەرد پيکەوہ تەماحى نەبوونمان لى
 بکەن، ھەتا ئەوئ رۆژئ کە دەمارى لەشمان تیکەلاوى جوبارى خوینى فەخرەکانە،
 نەبەزىوين و نەدۆراوين، تەنانەت ئەگەر سەدان جاريش بمرين، ھەر نەبەزىوين.
 لادان لەم باور و لەم سۆز و پەيمانەش ھەر ئەمە دەگەيەنیت کە ئيمە برۆمان بە
 جەماوەر نيبه. ھەق وایە گەل و ھۆزیش برۆا و بەقايان بە ئيمە نەبیت...
 گوتیان :

– کاکە ئازاد گيان! ئەم قسە گەوھەربارانەت لە دەمى کۆبوونەوہ دەگەل
 ھاوپيانی ریکخراوہى گوندەکان دا ببیژیت باشتەر. ئيمە لیت ناگرين، خوینت
 گەرمە و کەللەت پەر... ئيمەيش لە تەمەنى لاوى و ھەرزەکاريمان دا ھەر وەكى تۆ
 گرکانى ئاگر بووين و کەس خۆى لەبەر رانەدەگرتين... بەلام کەسى کاکى پیت
 وانەبئ کە ئيمەيش لە ئازايەتى و کەرامەتى لایەنگرانى خۆمان بێخەبەرين،
 نەخیر!... کەس نەزانیت ئيمە باش دەزانين کە کورە پروتەلە برسپيهكانى داوينى
 قەنديل ئەودەم کە نانيان بە خەو دەبينى، دەيانى وەكى فەخرە بە دەست و
 باوہشى پەر لە بزىووە بووان ھاتن. ئەوان ئاردیان بو ھينانين، دەوا و دەرمان،
 خيوەت و باتانى و پارە و دراويان بو ھينانين. بو چەکە بئ فیشەکەکانمان فیشەک و
 گوللە و دەرمانيان ھینا. بەلام کاکى برا ئەودەم ئەودەم بوو، ئیستا ئیستايە...
 تیکەيشتى باوکەکەى باوکم!؟

– ئا!... بەلئ تیدەگەم، بەلام ئيمە بە ھەموو ناشکواييمانەوہ چەندین بنکەمان بو
 جەماەتى ئوپۆزسيۆنى ئەم لا و ئەولا کردۆتەوہ و نان و خوان و چەک و فیشەکیان
 پئ دەدەين. تەنانەت پاريزگاريشيان لئ دەکەين و تەر و وشکيشيان دەکەينەوہ.
 ئەرئ بلئ سبەى رۆژئ ھەر ئەمانە لیمان نەبنە داسى پمانە و ...

– کاکە ئازاد!... گوئ بگرە باوکم!... گوئ بگرە و بزانه کە ئوپۆزسيۆنەکان تاکە
 کەس نين، نوینەرانى بیری سياسين... بەلام ئەمەيان تاکە کەسە و گيچەلئشى بە
 پاشەوہیە. پئ بلئ بچتە شوینیک و سەرگەرمى کار و کسبیک ببئ باشتەر.
 ھەفتە بە سەر ھەفتەدا تپپەرى و مانگی نوئ کۆن بوو و وەرزی سالیان بە
 سەر دا ھات. فەخرە ھەر وا لەم دۆل بو ئەو دۆل، شەویک لەلای ئەو کۆنە ھاوړئ و
 رۆژیک دەگەل ئەم برادەرەى رايبوارد. ماوہیەکیش لە ناوچەى ھەلشۆ بەلای خزم و
 کەسانیبیوہ ماہیوہ و سەرگەرمى کرپين و فرۆشتنى چەک و چۆل بوو. لەم سات و
 سەودايەش دا ھەرۆک جارن دەستى راستى شورش و پيشمەرگە بوو. زۆرجارانیش
 لە تەق و رەوى ھەلمەتى شەوانەى شارى سلیمانیدا، پئ بە پيى پيشمەرگە ژەنگى
 دلئ خۆى و چەکەکەى دەتواندەوہ. لە شين و شایى و شەر و ھەلات ھەلاتەکانیان ،
 لە راگواستن و ھينان و بردنەکانیاندا قەت خۆى نەبوارد و ھەتا پای ملان تیدا بوو.

ههروا ئهفیدارانه و وهک جاران، بو شوپش و بو پرزگاری سهر له سهر پری و گیان له سهر دهستان بوو.

سال به لهز هاتن و به پهله پویشتن. ده سال به سهر شهپهکهی سووته دا تیپهپی و بههاتن و تیپهپینی ئهم مانگ و وهرز و سالانه، توژی فهرامووشی و بیرچوونهوهیهکی قورس به سهر دهفتهری کرداری فهخره دا باری و ناوی فهخره له دهفتهری دهولت دا کهوته بهشی ههره تاریکی کارهساتهکانی دژی پژی و نامهی کرداری بهسترا. چی پی نهچوو لهو دیوی سنووریش دهوور گوپردرا و کوتوپر بوو به ههرا. بهدهم ئهم ههرا و ئالوگوپهشهوه، پشتیندی دهسهلاتی ژاندهرم له دهوری گوند و شارهکان شل بوونهوه و چی بنکه و سهربازگهی سهر سنووران بوون، به ههرچی چهک و چولی که تیپاندا بوو، به دانسته و به مهبهستیکی پر تایبته خراکه بهر دهستی چهک خوشهویستانهوه و شارهزایانه قهلهمی ئهژنوی زانایی و پامیارییان پی شکاند.

ئازاد تازه له جهوله گهرا بووهوه، که له سهراکهوه ناردیان به شوینیدا و پییان گوت دهرخهمی هسانهوه نهبیته و گورجیک بجیته دیوی روژههلاتی کوردستان و ههرچی هاوری و دوست و لایهنگره بهسهریان بکاتهوه و دهستی که به سهر بهرههمی باهیناو دا بخشینیت و ئهم دیویان بکات. ئازاد ناردی به شوین فهخره و پیی گوت: ... دهلین لهو دیو ههرایه، کهر توپیوه و گفتهکهی بهلاشه... دهلین کهم کهس ههیه له بهشهگوشتهکهی ئهو دیو بیبهری و بیبهش ما بووبیتهوه... دهلین لهو دیو کهر نهماوه باری چهکی به کوئهوه نهبی و، ههر باری کهرانه چهک به ههموو لایهک دا دهچی... دهلین ههرچی بارهبهری ئهم دیو ئهودیوانه له من و له تو ماندوووترن و ئهشی من و تویش به هیمدادیانهوه بجین و کهموسکهیهک له باری گرانیان سووک بکهینهوه ...

ئازاد تاویک له وتن راوهستا و سهیریکی فهخره کرد. فهخره پیکهنی و گوتی: - ئازاد گیان مهبهستت لهم دهلین، دهلینانه چییه؟ تو خوت دهلیی چی و چ دهخوازی، من سهرم ده پری دایه.

ئازاد دهستیکی هاویشته سهرشانی فهخره و گوتی: - فهخره گیان ئهگه قسهی راستت گههک بی، دهبی بلیم دیسان ئیشمان پیتانه و چاومان له دهست و مستی ئیوهیه؛ سا نازانم رووی سهرههلیانمان ههبی رووتان تیکهینهوه یان سهر دابنهوینین و چی نهلین!

فهخره گوتی:

- ئازاد گیان تو گیانهکهی من بخوازه، ئهگه پيشکهشت نهکهم، مهیلت دهگهلهما نهمیئی و پیی خوشهویستیم لی بگره!

- فهخره گیان، داوایان لیکردووم دوستانی شوپش لهو دیو کو بکهمهوه و به ههروهزیکی تیکرایی، ئهوهی چهکی بهردهستانه کویان بکهینهوه و رایان گوپزینه

ئەم ديوە. خۆت دەزانی كە منیش... منیش، ھەر بەس ئەتۆ دەناسم و ئەوا بۆ ئەم سەفەرەش ھەر رۆوم لە خۆت ھەلاویشتووھ... نازانم راي خۆت چيیە فەخرە گیان!
- لەگەڵتم ئازاد... ھەتا ملان... ھەتا پای مردن دەگەڵتم گیانە!

ئەمجارەیش فەردە چەك لەو دیو بۆ ئەم دیو داگیران و لە چیاکاندا گالەیان ھات. بەلام چەکی ئەمجارەیان دەسکەوتی لایەنگرانی خەباتی داسی سوور بوون، كە بە دانستە بۆ شێرە كۆرەکانی چیاى ئەم دیو داگیران و بە ئازاد و فەخرەکاندا ئاودیو کران. چەکی ئەمجارە سنوریان بری و، چەم و رۆبار لە رەوت و رۆی سروشتی دا چەندە ئازاد و سەربەستن، خەلكیش لە ساي ئەم چەك و چۆلەو ھەر ھاتن و رۆیشتن و بەریان پی نەگیرا.

شۆرش لە ھەر دووك دیواندا گیانی ھاتەو ھەر. خەلكی چەكدار لە ساي چەكدا خرۆشین و بەم خرۆشین و ھەژانەشەو ھەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم ترسیان لی نیشت. لە نیویاندا، تاران و بەغدا، كە ماوہیەك بوو لە ساي بەرھەمی گیلگە نەوتییەکانیانەو لە گۆرەپانی (ئۆپەك) دا ھەوھەویان دەھات و زۆر سەرەپۆیانە كەرویشکیان بە عەرابە دەگرت، كاتی ئەوھیان ھاتبوو تۆزیکیان تی بسرەویندری و لە ھارەبەدانی و سەرەپۆیی دابەزیندرین. چونكە سەرەپۆیی و كەللە سەختیی لەمە زیاتریان، نەزمی دارپێژراوی بەرھەم و مەسرفی دەشیواند و رۆژئاوای تووشی قەیرانی دوایی دەکرد. كە واتە پشیوی و ئالۆزی و خرۆشینیی كە چەكدارانە لە مەلبەندی نیوان سی سنووران كاتی بەجیی ھاتبوو.

دەسەلاتدارانی ولاتانی ھەریم بە خۆیاندا ھاتنەو ھەر دە قات زیاتر لە جاران خۆیان لە چەك و چۆلی نویدا خنكاند. پرۆژەى نيزامى نویتریان لە خوداوەندانی خاوەن ھیزەو ھەپێ گەییشت. تیپژانی چەکی نوئ و پرۆژەى نوئ، میزان و تەرازووی جەخانەى رۆژھەلاتی ناوہراستی تووشی لاسەنگی کرد؛ تیكچوونی لەنگەر و پارالیلی پرۆژە و چەکی نوئ لە مەلبەند دا، بە قازانجی خوداوەندانی سەرمايە بنەى تازەى دامەزراند و لە مالى ھەژارانی مالویرانی دوو دراوسی دا شەپریكى پر لە توندی و تیژی ھەلایبساند. شەپری چەکی نوئ بەرە بەرە گۆرەپانی شۆرشى نەتەوہى دابەشکراوی تەسك و تەنگەبەر کردەو ھەر و خەلك لییان قەوما. لە بەرى رۆژھەلاتەو ھیزی سیاسی و خەلكی ئاسایی رۆویان کردە دیوی گەرمین؛ شۆرشى دیوی گەرمین راکردووانی بە پانەو ھەر گرتە ھەمیز، بەلام بۆ ھەندە كەسانیک كە دەگوترا تاكە كەسن، ھەمیزی گەرمتر و نەرمتر و پر لە ھەسانەو ھەترى بە رۆو دا كەردنەو ھەر. بەم ئالوگۆر و ھاتن و چوونە كوتوپرەى كە بەسەر گۆرەپانی شۆرش داھات ، سەر و میشكى یاران و ئەقیندارانی قەدیمەى شۆرشى كراو ھەر و ئاوالەتر بۆو ھەر. سەر و میشك كراو ھەر ھەر گەلی سەرى تیڤاچوویان بە چاو بینی كە كلاًوگەلى زۆر فش و فۆلیان كرابوو ھەر. گەلیك قینیگى بە گۆنگەلیشیان بەچاوی سەر دیت كە خاوەنەکانیان نە قەت ریکخراو ھەر و نە قەتیش ئۆپۆزیسیون، بەلام چونكە

ئەستىرەى بەختيان لە سەرانبهوه دهگه‌ل ئەستىرەى سەرداران هاوجووت بوو،
يهكجى له سەرانبهوه جىيان بو دابين كرا و كهوچكى هه‌ره مه‌زنى ده‌سه‌لاتيشيان
درايه ده‌ست.

ده‌گه‌ل ئەم ئالوگۆره، هه‌لس و كهوته‌كانيش به‌ره‌و گۆران چوون و پله و پايه و
ده‌سته‌ك و به‌سته‌كه‌كانيش ره‌نگ و نمووديان گۆردرا. له ده‌قى شو‌رشدا هه‌لكشان و
چوونه سەرى نو‌ى سەريان له هه‌لكه هه‌نايه ده‌ر و، داكشان و تىكشكانى تازه‌ش
تويلىكان هاويشت. گۆره‌پانى شو‌رش له ئاكامى وه‌رچه‌رخانىكى ناگه‌هانى و به‌هوى
نه‌بوونى به‌رنامه، توخمىكى له‌مىژ خه‌وتوى تىدا به ئاگا هاته‌وه و بىرىكى رزى
تىدا گورا.

هاو شان ده‌گه‌ل ئەم ئالوگۆره بى پرۆسه‌يه، كه‌سانى وه‌ك فه‌خره و ئازاد ،
به‌چاوى هه‌نده به‌دگومانىكه‌وه تو‌زىك نائاسايى ده‌هاتنه به‌رچاو. هه‌ر چرپه و
سرت و خورتىكى شه‌وانه و دانىشتنىكى رۆژانه‌يان، له‌م گوى بو‌ئه و گوى ده‌چوو و
به سەران ده‌گه‌بىشته‌وه. هه‌ستى در‌دو‌نگانه، له‌م بو‌ئه و ته‌شه‌ناى ده‌كرد و گه‌لىك
كو‌رى رۆژى لى له‌دايك زان.

هه‌رچه‌ند كه ده‌نگى نه‌ين و شاره‌وه به‌ گشتى ئاشكرا بوون و به تىكرا له ده‌ورى
ره‌نجى ژىرۆك و گه‌نجى سه‌رۆكان خولى ده‌خواره‌وه، به‌لام به باوه‌رى كو‌رانى رۆژ،
ئەم چه‌شنه سرت و خورتانه خسله‌ت و ئاكارى كه‌سانى ناشو‌رشگىرن كه بو‌هه‌لاتن
و ده‌ربازبوون، كه‌لكى لىوه‌رده‌گىرئىت. كو‌رانى رۆژ پىيان وابوو كه‌سانى سرت و
خورتكه‌ر ، ماندووى كه‌مبوونه‌وهى ئىمكانىياتى شو‌رش و ئىتر بو‌يان نالوى له ته‌رى
بخون و له وشكى بو‌ى وه‌ركه‌ون، كه‌واته پرده‌بازى ده‌رچوونيان پىويسته و ده‌بى
ده‌رچن !

زورى نه‌خاياند له سەرانبهوه به ئازاد راگه‌ياندرا كه بو‌جه‌وله‌يه‌كى چه‌ند مانگه
ده‌بى خوى ته‌يار بكات و به‌ره‌و مه‌لبه‌نده‌كانى ژىروو برؤا. هه‌ر ئەو ده‌م كه ئازاد و
فه‌خره ده‌سته‌ملانى كاتى مالاوايى كردن بوون، فه‌خره پىي گوت :
- كى بزائى به‌ختى يه‌كتر دىتنه‌وه‌مان يار ده‌بئت يان نا ، به‌لام بزانه له هه‌ر جى
بى و له هه‌ر كو‌ى بم، دوانه‌يه‌كىن و له يه‌ك ئاو و گل دارژاوين. من هه‌رگىز له‌بىرت
ناكه‌م...

- فه‌خره!... به زمانم دانايه ئەوهى ده دلمدايه... به‌لام منيش هه‌ر ئەوه‌م كه تو
خوت گوتت... منيش ده‌لىم جيهانى شو‌رش به هى وه‌كى تو ئاوه‌دانه و به‌بى ئىوه
وه‌جاخى كو‌يره...

ئازاد رۆيشت. به‌لام هه‌يشتا چه‌ند رۆژىك له جه‌وله‌كه‌ى رانه‌بواردبوو كه ناخوش
خه‌وه‌رى شه‌هيدبوونى ئازاد و هاو‌رپىيانى، كو‌نه‌برىنى جه‌رگى فه‌خره‌كانيان وه‌سو
هه‌نايه‌وه. خه‌به‌ر هات كه ئازاد و چه‌ند پىشمه‌رگه و پۆلىك هاو‌رپى رنجبه‌رى
لادىيى كه‌وتوونه‌ته به‌ر رemy (مىگ) و سەريان له رپى ئاواتيان داناوه.

مانگ هات و چوو. گهړ و سوړی زهوی وهرز و سال و سالهای بهسهر دانیشتوانی زهویدا باراند. بهدهم هاتن و رویشتنی وهرز و سالهکانیشدا، خه لکی ئەم سهر و ئەو پهړی دنیا هه گبهیان له ئەزموون ئاخنی و ئەزموونهکانیان کرده زانست و پیی بهخته وهر بوون. چوارچیوهی بچکۆلانهی کۆنه شوړشی ناو شاخ و ته لانیش که به پیی بهرزه و هندی و مه بهستیکی پرتایبته بهر فره وانتر و زلتر کرابوویهوه، گهرووی گه یاندنی بزیهوه کهی بهو دیوی سنوور دا کرایهوه. گهرووی ئەمجاره ی شوړش وهکی گهرووگی جارن نه بوو. به گهرووی جارندا هه بهس چهک و چۆل دههات و له گه رمه ی شهړ دا هیزی سه کهوتووی پیشمه رگه ده کیشرایه وه دواوه و لهو دیو نه رم ده کرانه وه و سارد و خاو ده کرانه وه. جار جاریش به هه لکهوت و زۆر به نهیئی، یهک دوو سیخوړی پیس ده گه ل چهک دههاتن و ژه هریان ده چاند و ده گه رانه وه. به لام به گهرووگی ئەمجاره که دا چه کداری تیسکن، به ئاشکرا به رهوه لوور بوونه ژوور و له گهرووی شوړش دا گه رایان بو دا هاتوویه کی دووریش دانا.

پان و بهرین بوونه وهی گوړه پانی کاره سات، مهیدانی هاتن و چوون و مانه وهی له فهخره کان دابری و دهستیانی له تهخته بهست. یارانی راسته قینه ی جارن وهک ئامرازیکی به کارنه هاتوویان لی بهسهر هات و نه مانیان له مانیان به سوودتر کرا. فهخره ش ئەمانه ی ههست پیده کرد و ده گه ل بوچوونه کانی ئازاد هه لی دهسه نگاندن؛ هه مووی هه لوپیسته تازه کان ئەوتو ده گیران و برپاره کان چه شنیک ساغ ده بوونه وه، که ئازاد لیکی دابوویهوه. ئالوزه بازار بهره بهره سوژی مانه وهی له دلی فهخره و یارانی ئەو دا کالتر کرده وه و سه ره نجام به نابه دلی چه کیانی پی کرده شانیان و ناچار به رویشتنی کردن. ئەوده م که فهخره کان له سهر رویشتن بوون، کهس پیی نه زانی. گوړه پانی خه بات زۆر زل ببووه وه و هه قیش وابوو له مهیدانی فرت و فره وان کراوه وه دا کهس به چوون و لاچوونی ئامرازه بچکۆله کان نه زانی.

فهخره چه که کهی کرده شانی و رویشت. چهکی فهخره، چهکی خو ی بوو. ههردی بهرین مه کو ی هاتوچو ی و ئاسمانی بی جه مسه ری بان سه ریشی سایه بانی بان سه ری بوو. دهیتوانی بو هه موو لایهک برپا و به هه موو شوینیکی ولاتا بخولیته وه. به لام ده گه ل رهوتی روژ هه ره ئەمه ی یهک نه ده هاته وه، که ئەو ته نیا و سه ره به خو بوو؛ نه به فهرمانی کهس چاوه کانی ده کهوتنه سهر تیزکه ی تفهنگ و نه به فهرمانی که سیش، که سیک له کهسانی خو یی له خاک و خو ل ده گه وزاند. پهزی گو ی داغکراوی هیچ مه زن و میر و بهگ و به گله ریگ نه بوو. سهگی سهوله خوړی بهر ده رگای هیچ کونه چه کمه ره قیکیش نه بوو که به فهرمانیان به پی؛ گورگ بوو، گورگیکی هاری دژ به هه لپه رستی.

چهک به شان و ته نیا مانه وهی هه تاسه ری بو نه ده گونجا. به بی چهک بوونیشی بو نه ده کرا، چونکه برا و مام و ئاموزا کانی ئەسه د قه ره چه لی، که جارن چه کداری بنکه ی ژاندارم بوون، هیستایش هه ره چه کدار بوون، به لام ئەمجاره چهکی شوړشیان

به‌شانانه‌وه بوو. هیچ مه‌کوویه‌کی ئارامی ئه‌وتۆشی شک نه‌ده‌برد که بکری به‌پیی و ته‌کانی ئازاد، چه‌ک له‌شان دابمالیت و قه‌له‌م بداته ده‌ست هه‌ناری کچی و هه‌موو هه‌ول و تواناکه‌ی له‌و ریگا پیروژه‌دا بو بتوینیتته‌وه که ئازاد به‌رهمزی سه‌رکه‌وتنی ده‌زانی. ماوه‌یه‌ک له‌م شار بو ئه‌و شار چوو. مال به‌کوئی و ژینی نزمی کوچه‌ری و هه‌رده‌م له‌ شوینیکیشی به‌دل نه‌بوو. ناچار و به‌ناچاری، ده‌ستی هه‌ناری سی‌زده سالانه‌ی گرت و ده‌گه‌ل چه‌ک و چیا و نیشتمان‌که‌ی مالاوایی کرد و تیکه‌ل به‌جه‌ماعه‌تیک که‌وت که هه‌موو یه‌ک توخمه‌ی هاوولاتی، به‌لام هه‌زار ره‌نگه‌ بوون. هه‌موویان پیکه‌وه ریی ده‌ره‌وه‌ی ولاتیان گرت به‌ر و رویشتن. فه‌خره و کچه‌که‌ی دوا‌ی چه‌ندی که گه‌یشته ئه‌لمانیا، له‌یه‌که‌م یه‌ساو‌لخانه‌ی پۆلیسدا گرتیانن. چه‌ند جارانیان سه‌رخوینده‌وه. فه‌خره‌یان گرت و هه‌لیان پیچا و لییان پرسی و لییان پرسیه‌وه که کییه و له‌کویره هاتوو، بوچی له‌روژه‌ه‌لاته‌وه په‌نای بو روژئاوا هیئاوه؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه؟ له‌ئالمانیا کی ده‌ناسی؟ له‌ولاته‌که‌ی خویدا چکاره‌بووه و چ ئیش و کاریک ده‌زانی؟ جگه‌له‌هه‌نار چه‌ند مندالی تری هه‌یه و دایکی هه‌نار له‌کویره و بوچ ده‌گه‌لیان نییه و... فه‌خره‌ش چی به‌سه‌ر هاتوو، لیی نه‌شاردنه‌وه و پیی گوتن. هه‌ر ئه‌وده‌م هه‌ره‌شه‌یان لیکرد و پییان گوت که ئه‌وان ولاته‌که‌ی خویان به‌وه‌رگرتن و راگرتنی پیاوگوزان پیس ناکه‌ن و ده‌ری ده‌که‌ن. فه‌خره‌گوره و هه‌ره‌شه و بافیشه‌کانیانی به‌هیند نه‌گرت و به‌ده‌میان داهاته‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م قه‌رو‌لخانه‌ی پۆلیس و ده‌میک له‌و ژووره‌ته‌نگ و تاریکانه‌دا ده‌سه‌سه‌ریان هیشته‌وه. دیسان گوپی لی خه‌واندن و ملی دانه‌نواند. سه‌ره‌نجام و ئاخرسه‌ر، ره‌وانه‌ی شوینیکی دووریان کرد و خستیانه (هایم)یکه‌وه. له‌وینده‌ریش، ئه‌گه‌رچی ژیانیکی تال و گرانیان هه‌بوو، سال و نیویک دانیشتن و له‌جی نه‌جمین. له‌لای پۆلیس و دام و ده‌زگاکه‌یان هه‌توندی و تیزی و له‌فه‌خره‌شه‌وه بی قیدی و خوین ساردی و هیمنایه‌تییه‌کی به‌زیبک و زاوون؛ ئاخرسه‌ر رییان پیدان و په‌نایان دان و بوون به‌په‌نابه‌ر. هه‌ر ئه‌ورۆژه‌ی که هه‌نار پیی ده‌نایه‌ته‌مه‌نی شازده‌سالی، له‌هایم رایانگواستن و له‌شاری (مونیخ)دا مالیکی دوو ژووره‌یان پیدان. مال‌که‌یان کۆنه‌ساز بوو. گه‌ره‌ک و کۆلان و شه‌قام و مه‌لبه‌نده‌که‌شیان کۆن و قه‌دیمه‌بوو. دار و دیوار، سواله‌تی سه‌ربان و ته‌نانه‌ت دار و دره‌ختی شه‌قام و پارکه‌کانیشی به‌دووکه‌لی کارگه و فابریک و به‌گازی ترۆمبیل و شه‌مه‌ندۆفیره بارکیشه‌کان ره‌ش هه‌لگه‌رابوون. ده‌نگی گرمه‌ی که‌لله‌تاسینی کارگه و فابریکه‌کان، فیکه و جیکه‌ی لۆکو‌مۆتیف و هازهی بارکیشه‌قورسه‌کان، ته‌نیا ده‌نگیک بوون که هاوونشینی و هاوده‌می هه‌میشه‌یی خه‌لکی گه‌ره‌ک و کۆلان بوون. فرخره و هه‌ناریش زۆری نه‌خایاند به‌وه‌ه‌وایه‌راهاتن.

هەر له و پۆژوهه که له ئالمانيا دا نيشته جي ببوون، هه نار له هايم و له هه ر شوينيکي که لي مابووبنه وه، به گوڤگرتن و هه ست پراگرتن و قسه کردن، زمانه که ي وه گه ر خستبوو و ده گه ل ئالمانييه کان، بي گري ئالمانييي ده گوته وه. فه خره ش سه ر و گوڤيه که لي ده شکاند و کورد گوته ني (به رهي خو ي له ده م لافاو ده گرته وه). هه ربويه، هه رکه له شاري مونيخ ماليان پي درا و نيشته جي بوون، هه نار له فيرگه دا وه رگيرا و له بواري خوڤندن دا که وته سه ر شاريگه و دلي پي شاد بوو؛ فه خره ش به م ده سکه وته ي هه نار قه ندي خو شحالي ي له دل دا توايه وه و خه ميکي گراني له کو ل دابه زي. ده گه ل چووني هه نار بو فيرگه و دامه زراني له خوڤندن دا، فه خره ش هه ر به و که ته که زمانه ي که به بي مه کته ب و مه درسه فيري ببوو، له کارگايه که ميکانیکی ده ره وه ي شار دا ئيشيکي گرته ده ست و خو ي پيوه سه رگه رم کرد. له پو ژ دا هه شت سه عات ئيشي ده کرد. به رنامه ي ئيشه که ي هه ر پانزده پو ژي مانگ له شه شي ئيواره وه ده ستی پي ده کرد و هه تا دووي نيوه شه و له سه ر ئيش بوو؛ پانزده پو ژه که ي تر له هه شتي به يانانه وه ده ست به کار ده بوو و چواري پاش نيوه پو ده ستی له کار هه لده گرت و ده گه پرايه وه مال.

ئيشه که ي گران و له ش تاوڤن بوو؛ کاتي ده ست هه لگرتن و گه پانه وه ي مال، له شيکي شه که ت و کو تراوه وه ي ده کيشايه وه مال. کاري قورس و گران له لايه ک و له به ريکي تره وه غه ريبي و دووره وه ته ني، جه سه ته و گيانيان پيکه وه ده ئه نجني. له هه ر چوارکه نارانيشيه وه ره نجه رو يي له بازا ري سيا سه ت دا، وه ک خو رکه ده گيان ي به ربوو و يه که ده ميش ده ست به رداری نه ده بوو. به لام ميهره بانويه کاني هه نار و به ده ور و به ر داها تن و دل دانه وه کاني ئه و، هه رچي ده رد و مه راق و شه که تبي که باوک له زياني دا چه شت بووي و ده ي چه شت، کچ له بي ري ده برده وه. فه خره ش هه تا گه شه و پيشوه چووني هه ناري له ده رس و فيرگه دا ده بيني، له ئاوڤنه ي خه يالدا سيمای ئارام و ره زامه ندي هاوړي ئازاد - ي ده هاته وه به رچاو.

هه نار بو فه خره يادگاري شيرين و به نرخی سوڤيه بوو، هاوده نگ و بناوان و گه رم و گوړي ماله که ي و، سه رووتريش، تاکانه په ري زيکي نه رم و نيان بوو که ئازاد پي و ابوو ده بي ئه وتو زانايانه گو ش بکري و په روه رده بکري و دابچيندري، که ئيتر وه ک مه زراي داچيندراوي باب و باپيران، به درکه چار ده رنه چن و به بي به ره مه ي له کيس نه دري. پو له يه ک بن کويرانه پي نه ني نه جي پي قافلّه سالاراني ده لب و ميشک به تال و، چيتر به قه لبه و داوي داچيندراو دا نه که ون.

هه نار ئه قيندارانه دلي به ده رس و فيرگه دابوو. دلّه ئاره زوومه نده که ي هه ر به س به کتيب و فير بوون ده کرايه وه. باوکيشي به م عه شقه وه ده که وته سه ر هه وا و له ده مي هه ر سه رکه وتنيکي هه نار دا، ئازاده جوانه مه رگه که ي له خه رمانه ي ئه م عه شقه پيروزه دا بو زيندوو ده بووه وه.

گەرمەى گەماى مانگى جۆ زەردان بوو. فيرگەكان ئاخىر پوژەكانى سالى
خويندنيان دەبرده سەر. هەناريش چەند پوژيكي مابوو كە هەم سالى خويندن بە
ئاخر بگەيه نييت و هەميش شانزده سال له تەمەن پىر بگات و پيى بنيتە يەكەم پوژى
تەمەنى حەقدە سالى.

پوژى شەممە بوو. فەخرە و هەنار بو پشوودان و پياسە و گەپان، پيکەوہ لە مال
دەرکەوتبوون. ماوہ يەك لە پارک و شەقام و بازارە پوژەكاندا هاتن و چوون. نانى
نيوہ پوژيشيان لە چيشتخانە يەكى پوخي زى خوارد. ئيوارە، دەرنگ وەختانيك بە
گەشت و گەپان بەرەو مال داگەپانەوہ. بە دەم پيگاوه هەنار پووى كرده باوكى و
گوټى :

– باوكە گيانەكەم ! پوژى چوارشەمەى داھاتوو دەبيى بنيتە فيرگەكەم، چونكە
مەدرەسەكان بەبوئەى بەسەرچوونى سالى خويندن و بە نيازى مالاوايى، كوړپيكي
جەژن و ئاھەنگيكي مەزنيان بو تەرتيب داوين. ھەر لەم جەژن و پيورەسمە دا
بەپيارە من لە بارەى كوردستانەكەمان دا بو ماموستانا و قوتاببيەكان بدويم ...
ھەر وہا تويش وەك باشترين باوكى سەر ئەم جياھانە بە ھاوال و ماموستانيان
بناسينم... پەنگە ھەر لەو جەژنەدا چەند ھەوالى لە دلان خوشت بە گوئ
بگات ...

فەخرە گوټى :

– ھەنارى گيانەكەم ! ھەرچەند كە ھيشتا چوارشەمە دانەھاتووہ و منيش پيم
نەناوہتە ئەو جەژن و پيورەسمەوہ، بەلام خوشت خەبەرى دەمى ماموستاناكانتم لە
پيى چاوہ جوانەكانتەوہ پيى گەبيشتووہ و دەزانم ماموستاناكانت خەريكن توئ
ئازيزەكەى دلى خوتم وەك باشترين كيژ، زاناترين قوتابى و پوخت و پاراوترين
كەنيشكى مەدرەسە پيى بناسين... من بەم بەشەى كە پيم بەراوہ، شانازى پيدەكەم و
سەرمى بو دادەنەوینم و سەرم بوئى لە پيدايە... بەلى ديم ھەنارەكەى دلەم... ديم و
بەسەر ھەر دوو ديدەكانم ، ديم.

– باوكە گيان ! با ئەمەشت لى نەشارمەوہ و پيى بلیم كە بە يارمەتیی كەتەرینای
دەستەخوشكم ، بو دوو مانگەى ھاوین ئيشيكم دەست كەوتووہ. ئيتروەك ھاوینی
پيشوو دەست لە سەر دەست دانانيم. خوټ گوتت كە دايكە پيرەكەى مامە ئازادم
تەنيا كەوتوتەوہ و بارى گرانى بەپيچوونى پيى ناچي بەپيدا؛ پارەى مانگيكمان بو
ئەو ...

– ھەنار چيت پيى بلیم گيانە!... چى بلیم ، كە توانايى ھيچم نيبە بيلیم پيى!
ھەر بەس دەلیم ھەنار... دەلیم تو ھەموو شتى... ھەموو كەسى... داھاتووى پوون و
پووناكى ھوميدى. تو وينەيەك لەو ھەزارانەى كە مامە ئازادەكەت لە مەدرەسەى
ميشكيدا وەك بەردى بناغە بو دامەزراندنى كوئەلگايەكى پىر لە كەسايەتى

پهروه ردهی ده کردن. من هه موو که سم له تو دا ده بینم هه نار!... سو یبه که م ،
 نازاده که م ، ولاته که م... تو گشت که سمی هه نار گیان!
 که چوار شه مه داهات و هه نار له پشت تریبونی مه دره سه وه دهنگی هه لبری،
 هه ر ده تگوت نازاده و له جهوله کانیدا پروو به خه لک قسه ده کا. فه خره به دیتنی
 نه و شیوه پوخساره و نه و شیرن وتاره، می شکی ناو که لله ی گهر م داهات. فه خره له و
 ده مه دا جگه له نازاد و هه نار، که سی تری به چاوی سهر نه ده دیت. پیی وابوو
 ره شایی هه نار که وتوته سهر تارمایی نازاد و هه ر دوو به یه کده م و له یه ک ده م دا
 یه ک شت ده لینه وه. فه خره، هه ر نه وه ده مه به دل ئاواته خواز بوو له بری هه نار ییک،
 هه زاران و هه زاران هه نار یان بوویایه و باغی هومیدیان به م هه نارانه وه بهر
 هاتبایه.

هه ر نه و ده م، سه ره رشتی فی رگه که ملوانکه ی به گول چن دراوی ده ملی هه نار
 کرد و باوکی هه ناری به باشتترین باوکی په نابهرانی نیشته جیی ئالمانیا ناو برد.
 نه و پوژه، دوا ی کو تایی جه ژن و سرودی قوتابییان و ده سته ملان بوونی خویندکار و
 ماموستاکان، لی ک هه لبران و فی رگه کان به بو نه ی پشووی هاوین داخران.
 هاوین داهات. هه نار له سو په رمارکه تی کدا ده سته ی به کار کرد و مزه و مافی
 یه که م مانگی شی بو دایه پی ره که ی مامه نازاد نارده وه. دوو ه مین مانگی هاوین داهات
 و روخ و داوینی گهر م و نه رمی ده ریاکانی ده ور و به ری سو په رما که ته که، به لی شاو
 سه یرکه ر و گه شتیارو کوچه ری تی رژان. گه شت و پیاسه و ژیان ی بهر هه تاوی داوینی
 ده ریا ش گهر مه بازاری سو په رمارکه ته که ی گهر متر کرد. هه ربو یه، به ری وه به رایه تی
 هه موو هو تیل و سو په رمارکه ته کان بو باشت به ری وه چوونی کار و باری پوژانه یان،
 چه ندین گه نج و لاوی توند و تولی تریان له شوینی تر وه رگرت و کاریان پی
 سپاردن.

تازه وه رگی راوه کان له یه که مین هه فته ی مانگی دووی هاویندا هاتن و دوا ی دانیشن
 و وه رگرتنی زانیاری گشتی و پی ک ناساندنیان، ئیش و کاریان بو دیاریکرا و ده کار
 کران.

هه نار و کوره گه نجی کی ئالمانیایی که وتنه هو ده یه ک و ئیشی چاودیری و
 ئاگاداریی مه لبه ندی سو په رما که ته که یان خرایه سهر شان. هه ر له یه که مین تو قه و
 قسه دا، کوره ئالمانیاییه که ده سته ی دریز کرد و گوتی :
 - پوژ باش!... من هه لموت - م ناوه... تو چی ؟
 - ژیان ت باش!... منیش هه نار - م ناوه.
 - له کو یوه هاتوویت ؟
 - له کوردستانه وه هاتووم.

– من له ره گه زپه رسته کان نیم، به لّام هه ربهس ده مهوئ بزانم چونه و بوچی هاتوویته ولّاتی من و که ی به نیازی بگه رپیته وه مالّه که ی خوت؟... ده مهوری که پرسیاره که م توژیکیش ئامالّ پوئیسانه یه ...!

– ولّاته که ی من داگرته یه و خه لکه که مان ژیرده سته نه. داگیرکه ره دلّره که کانمان به هه رچی چهک و چوئی که توّ دهیناسی، پیمان داده دن و به نیازی توناکردن و تواندنه وه مان، له هیچ چه شنه شه ر و گوشتاریک چاومان لی ناپوشن ...

– که واته ، داگیرکه رانی ولّاته که ی ئیوه له باری پیشه سازی و ته کنولوژیای نیزامی ده بی گه لیک پیشکه وتوو بن ... وایه ؟!

– نه خیر وانیه و به پیچه وانیه. به لّام هه رچی چهکی که ئیوه دای ده ریژن و ده یخه نه بازار ی فروشه وه، داگیرکه رانی ولّاته که مان به پاره و سامانی میلی، له ئیوه ی ده کړن و له جهرگی دابراوی ئیمه ی ده دن. ئیمه ییش گه لیک جار ناچار ده بین ره هه نده ی ولّاتانی ده ره وه بین و په نا بو ...

– ناچارن په نا بو تاوانباره چه کفر و شه کان بهینن !... وایه ؟!

– ئه مه نه کهین، ئه ی چی بکهین و په نا بو کوئ به رین ؟

– ئیوه ییش چهک هه لگر و چهک به دهستن ؟

– ئا... پیمان... چه کمان پییه، به لّام چ چه کیک؟ چهکی ئیمه هه ر بهس ناوی چه که، چونکه سه رچاوه ی فیشهک و که ره سه ی تری شه ر له ژیر چوکی خو مان دا نین و بو هه موو شتیک ده سه تالین جگه له خواست و ویستی ده روونیمان ...

– ئه مه نه باشه ... چهکی بی فیشهک و گولله و ده رمان، به لّایه ... ده با واز بینین و سه ری خو مان به م باسه توند و تیژانه نه خهینه ژان... به لّام هه نار!... تو... تو گه لیک جوان و شیرن و له بهر دلّانی... زور شیرینی هه ر وهک خورمای عه ره ب، به لکه شیرین تریشی !...

– سپاس هه لموت! به لّام ئه گه ر جوان بم و شیرین، ده بی بلّی جوانی هه روهک گولی کوردستان ... من هی عه ره ب نیم، هی خاکی پاکی کوردستانم ...

ده رۆژ به سه ر ئاشنایه تی هه نار و هه لموت دا تیپه ری. ئیواره ی رۆژی هه یینی بوو. ئه و رۆژه، پاش کو تایی ئیشی رۆژانه، هه لموت داوای له هه نار کرد که ده میک له ده ر پیکه وه بن و له سه یرانگا کانی که ناره ی زری دا پیاسه یهک بکه ن و ئه گه ر به دلّی بیّت، لیوکیکیش ته ر که نه وه. به لّام هه نار به بیانوی بوونی ئیشیکی تابهت داواکه ی وه رنه گرت و خو ی بو رۆیشتن ئاماده کرد. هه لموت لیی سارد نه بو وه وه و ئه مجار لیی ویست هیچ نه بی ری پیدات به ماشینه که ی خو ی هه تا مالّ بیاته وه. دیسان هه نار سپاسیکی سه ر زمانی لی کرد و رۆیشت، به لّام هه ر ئه وده م هه سته به نیازیکی خه وتووی ناو ده روونی کرد، ته زوو یه کی گه رم و تیندارانه ی پر له چه ز و خو زیایشی به نیو ده ماره کانی دا هات. له ریگه ی چوونه وه ی مالیشدا، به پیچه وانیه رۆژانی دی، که دایم بی ری له باوکی و خه م و خواسته کانی ئه و ده کرده وه، بی ریکی

کیشهرتر دههات له میشکیدا مال بگریت و خوئی بهسهر خهونهکانی دا بکیشیت. ههتا له مال نزیکتر دهبووهوه، ئهوه وهسوسه تازهیه ههنگاوهکانی شلتر دهکردهوه. رۆژانه، ههتا ههنار دهگهراپهوه مال و ههتا فهخره لهمال دهبوو، له لای یهکتر دادهنیشتن و دوینی و ئهمرۆیان تیگ دهخستهوهو لهههموو بار و بابهتیکهوه ددوان. باوک وهک مؤمیک خوئی لهپیناو رۆلهدا دهتواندهوه و ئهوهی دهیزانی و ههرچی بهسهری هاتبوو، بوئی دهگپراپهوه. ئهوهندهی لهتوانای دابوو، دهیهویست له نیوانی ههناری ئاوارهی ههنهران و ولاته دووره دهستهکهیاندا پهیههنندییهک ساز بکات. بهدوای رپگایهکدا دهگهرا، بهلکو له شهپی نیوان دوو کولتور و دوو شیوه خهبات دا رهنگی ئهولا بالاتر و رهنگی ئهملایه کالتر بنوینییت.

وینهی کویتانی چلچمه و سهرزه مینی تیلهکو و ههموو مهلبهندی گهلواخی بو کردبوویه تابلو و له ژووری خهوتن دا بوئی ههلواسیوو. جلک و بهرگی بهری ئافرهتانی ولاتی کوردانی بو ساز کردبوو، خوڕاکی خوئالیی فیڕ کردبوو، زور جارانی که دادهنیشتن، سهنگینی و وهفا و کهرامهتی ئافرهتانی وهلاتهکایهنی وهک سهرمهشق بو دهگوتهوه. ههر ئهوه شهوهش که هاتنهوه مال و پیک گهیشتنهوه، فهخره دیسان یادی سوپیهی زیندوو کردهوه و بو ههناری گپراپهوه که سهرهتای بینین و یهکتر ناسینیان چلون بووه و چون ئهفیندارانه شیت و شهیدا و بیقهراری یهکتر بوون... که باوکی سوپیه چیهی دهرد و زوخاو به دهمی داگردوون و چلون دهستی (نا) به سنگی خوازبینیهکهیهوه ناوه... که سوپیه ههر ئهوه رۆژه له ژوانگه دا چلون ئهفیندارانی پیی گوتبوو: ... حهیاتهکه، بمت دهنی ههر هی تومه و نهشمته دهنی ههر هی تومه... گهر بزیم لاه ههر بو تو دهژیم، له مهرگ و نهمانیش دا ههر بهیادی تو دهمرم و لهو دنیاش ههر بو تو ههلدهستمهوه و ههر بوت دیمهوه! ئهه وتیه چهند جارانی تریش به گوئی ههنار دا خویندراوو. ههموو جاریکیش پله و پایهی وهفای ئافرهتانی کوردهواری به گوئی میشکی دا خویندراوو. بهلام تامی ئهه جارهی ئهه وتیه له گیانی ههنار دا وهکی جارانی نهبوو. تام و کیش و هز و خوژیای ئهه جارهی له گیانان خوشترو به تامتر بوو. نهویست و نهخواست، لهش و لاری بهرزی ههلموت و نیگای تیژی دوو چاوه شینهکانی ئهوی هاتهوه بهر چاوی. بهدهم بیری ههلموتهوه دهماری ئازای ئهندامی تامهزرۆیانه ده میان کردهوه و گهزۆی خهست و شیرینی ئهه وتهیان ههتا قولایی گیان برده سهر. سهری ههلبری و هات روو به ههلموت ههر ئهوه رستهیه دووپات بکاتهوه، بهلام لهپر هاتهوه هوش و دهمی پیکدا تهپی.

ههفتهیهکی تر تیپهپی و ئیوارهی رۆژی ههینی داهاتهوه. کاتی مالوایی کردن، دیسان ههلموت داوای له ههنار کرد که شهو له سهماگهیهک دا پیکهوه راییوین. ههنار بهنیازی هیئانهوهی بیانوویهک ویستی خوئی لی دهرهاویژی، بهلام ههلموت رپی لی بری و دهستی خسته ناو دهستی و گوتی:

– هه نار خوښم دهوږی! ... عاشقتم! ...

هه نار له رزی. موچورکښکی چه شنی ته زووی کاره بای به ته قی سه ری داهات و هه تا نووکی په نجهی پږی چوو. په نجهی شووشی هه نار له ناو دهستی هه لموت دا ئاره قه بیکی ساردی ده رکرد. زمانه ی گر و گهرمایه کی تیژ و باریک به نیو دهماره کانیدا گه را و له شی وهک له شی تیډاران گهرمای دهردا و ئاره قه ی ساردی رشت. ده تگوت له مابهینی خهو و شیاری دایه و خه ریکه دهرگای بینینی خه ونیکی خووشی بو ده کریته وه. نه یده ویست و نه یده خواست له م خه وه شیرینه به ئاگا بیته وه ... ئه مه یه که مجار بوو، یه که م که پرت بوو که رسته یه کی گیان بلاوینی وه های له ده می لاویکه وه پږی ده گه بیشت. قه ت زه مزه مه یه کی وه ها ئارزووبزوینی به گوږی گیانه که یدا نه خویندرابوو. پږی خووش بوو ئه م رسته یه هه زاران و هه زاران جاری لی دووباره بکرا بایه وه. هیواخواز بوو ئه م نه وا و ئه م هه وایه به بی پسانه وه به جو باری ره گی خوینیدا هه لکشابایه و ده گه ل سه مفونیا ی ترپه ی نا ئارامی دل ی یه کترین بگرتایا یه وه.

گولنمی ئاره قه، گهرده ن و گونا که یی ته ر کردبوو. لووته قیته خووش که شمه که ی رږی هاتووچو ی هه ناسه ی لی ته نگ ببوو وه و پشووی کورت و توند و په سا په سای به ناو ده مه بچکو لانه که یدا ده هات و ده چوو. چاوه گوشه داره کانی، مه ست و خه والوو له هه ر دم و کاتیک، له ژیر دوو ریزی مه خمه ری برژانگه ره ش هه لگه راوه وه کانی دا تامه زرؤیانه به سه ر یه کدا کشابوون؛ له م حاله دا و به م دیمه نه جوانه یه وه دل و دیده ی تاسه دار و ئاره زومه ندانی بو سه یر و روانین بانگیشت ده کرد. که وانه ی سه ر سنگی به ده م هه ناسه سواری، له نگر و پاژانیک لاکوواژانه ی گرتبوویه به ر. هه لموت دیسان گوتی :

– هه نار! ... خوښم دهوږی! ... زورم خووش دهوږی... ئاشقتم... پږم خووشه چه ند شه ویک پیکه وه را یبویرین هه نار! ...

هه نار له رزی. دل ی پراو پری هه ستیک بوو که نه یده زانی ئه وه چپیه و له کو ی هه ستاوه و چپی لی ده ویت. ته نانه ت توانای گوتن و دم کردنه وه و دهر برپینیشی لی پرابوو. هه ر ئه وه نده ی لی به ئاگا بوو که له قولای نه ینخانه ی دهر وونیدا شتیک ده یه ه ویت پیشکویت؛ ئه و شته سه یره تامی ته م و خه م و خووشیه کی خنکاو ی لی ده هات. ده تگوت کو نه برینیک تازه سا رپژ بووه وه ی له دل دایه و، ئه و زامه قول ه داوای مالین و دامالینیک نه رم و نیانی ده کات. له ش و لاری له ناوده می چه زیایه کی تیډارانه دا ده کولی و ئاره قه ی دهرشت. برژانگه کانی به سه ر دوو دیده مه سته کانی دا قورساییان ده کرد و خه ویک ئاره زومه ندانی بانگی ده هیشت. به دل پږی خووش بوو ئه م بار و دوخه ئه به د زه مان و به ر و بوو درپژ بمابایه وه و زه مزه مه دل نه وازه ی ده نگی هه لموت قه ت له بن گوچکه ی نه بریت.

په‌نجه‌کانی هه‌لموت به بهر شلکه‌ی نیوقه‌دی هه‌نار دا خزی و به‌ره‌و سهر چوو. هه‌ر له‌م حاله‌شدا به‌گوئی دا چرپاند:

– هه‌نار ئاشقتم! خوشم ده‌ویئی!... تو بۆچ ده‌نگ ناکه‌یت هه‌نار؟!... بۆچ وا سپ و بی هه‌ستی!

– به‌سکه هه‌لموت!... به‌سکه گیانه! تا به ئیستا کهس ئه‌مه‌ی پی نه‌گوتوم ... ئه‌مه یه‌که‌م جارمه هه‌لموت...

هه‌لموت توندتری گرت هه‌میژ و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆناکه‌یی برد و به هه‌وا ده‌نگیکی چه‌شنی نه‌رمه شه‌پۆل، ورینگه‌ی هات:

– هه‌نار ده‌مه‌ویئی... خوشم ده‌ویئی... ئاشقتم!

هه‌نار چاوه‌کانی خسته سه‌ریه‌ک و ته‌رایی و نمی ئه‌سرینیان تیگه‌را. ده‌می کرده‌وه و به ده‌نگیکی کیشداری ناسک، وه‌رامی دایه‌وه:

– هه‌لموت! خوشم ده‌ویئی... ده‌ت په‌رستم وه‌ک خودا... وه‌ک سه‌نه‌م... پی‌م خو‌شه له ناو هه‌میژه گه‌رم و گرده‌که‌ت دا بتاویمه‌وه و نه‌می‌نم...

هه‌لموت باوشی پیداکرت و هه‌لی مژی. هه‌نار له باوش هه‌لموت دا توایه‌وه. له سهر په‌نجه‌ی پی تۆزکالییک هه‌ستا و ده‌ستی هاویشته ده‌وری ملی و، ئه‌ویش توندتر و تاسه‌دارانه‌تر له هه‌لموت، هه‌لی مژی. هه‌لموت ده‌ستی هه‌ناری گرت و که‌وته ری. هه‌نار وه‌ک ده‌خه‌وکه‌راویکی ژیر حوکه‌می مغناتیسی، تینی له فه‌رمانی هه‌نگاونانی هه‌لموت وه‌رده‌گرت و به رییدا ده‌رپۆیی. شه‌قامیکیان بری، له جه‌مسهری شه‌قامی دووه‌م، هه‌لموت له په‌سیویک دا ده‌رگای ماشینه‌که‌یی بۆ کرده‌وه و هه‌ناری سوار کرد و که‌وته ری. هه‌نار وه‌ک په‌یکه‌ره‌یه‌کی داتا‌شراوی زیوین، به‌پواله‌ت مات و بیده‌نگ پالی دابۆوه‌وه. له‌پر فرمی‌سک به سهر پروومه‌ت و ده‌میدا تکانه‌وه و دواییش به کول گریا. هه‌لموت له گۆشه‌یه‌کی شه‌قامدا رایگرت و سه‌رسورپاوانه سه‌یریکی هه‌ناری کرد و گوتی:

– ئه‌وه چته هه‌نار!... بۆچی ده‌گری؟ ژانت هه‌یه؟... ناسازی؟

– نا، هه‌لموت هیچ نییه و چ نه‌قه‌وماوه... من... خو‌م... هه‌ر بۆ خو‌م ده‌گریم.

– سه‌یره! زۆر سه‌یره... ده‌ته‌وئی چی بکه‌ین و بو کوئی بچین؟ دلێ تو چ ده‌خواریت

هه‌نار؟ هه‌رچی تو ده‌یخواری پی‌م بلێ... من ده‌گه‌لتم و ئاماده‌م بۆ کردنی...

– پی‌مخۆشه بچمه‌وه مال هه‌لموت...

– مالی من، یان مالی خو‌تان؟

– مالی خو‌مان.

هه‌لموت له شه‌قامه‌که وه‌رسوو‌رپایه‌وه و به دوو شه‌قام ئه‌ولاتردا رپی مالی هه‌ناری گرت به‌ر. له گۆره‌پانه‌که‌ی به‌رمالی هه‌نار دا رایگرت و له ماشین دابه‌زین. هه‌لموت باوه‌شی پیداکرت و ده‌می بۆ ژیر گه‌رده‌ن و گۆنای هه‌نار برد، به‌لام هه‌نار

نهیهشت و به توندی له کهمندی ههمیزی ههموت دهرپه‌ری و به‌دهم ههنیسکانه‌وه رپی مالی گرتنه بهر.

ههنار به دلپری و په‌ریشانحالی گه‌یشته‌وه مال. ههرکه دهرگای ژووری مالی کرده‌وه، له بهر دهرگاوه له پرهمی گریانی دا و به‌هموو تواناوه گریا. چ ماوه‌یه‌ک گریاو چه‌نده گریا، نه‌یزانی. ههر به‌دهم ههنیسکدانه‌وه خه‌و بریدییه‌وه. له خه‌ویشدا گیانه‌که‌ی ئالۆز و خه‌ونه‌کانی پر له هاشه و پاشه بوون. یه‌ک دوو جارانیس به ورپینه‌ی په‌ریشانه‌وه له خه‌و خه‌به‌ری بووه‌وه. ههنار له مالدا ته‌نیا بوو. باوکی به‌پیی به‌رنامه‌ی کاری مانگانه‌ی له شیفتی دوو دا کاری ده‌کرد و دره‌نگ وه‌ختانی‌ک ده‌گه‌رایه‌وه مال.

سبه‌ی به‌یانی، به‌پپچه‌وانه‌ی رپوژانی تر، زووتر له خه‌و هه‌ستا. ئاویکی به‌خویدا کرد و ده‌ستیکی به‌خویدا هیئا. زوریشی هه‌ول دا خه‌می دوو شه‌و له بیر بکات، به‌لام نه‌یتوانی و نه‌کرا وه‌ک جارن لیو به‌بزه و دم به‌ قاقای پیکه‌نینه‌وه بو باوکی بجیت. باوکی هیستا له خه‌و هه‌لنه‌ستا بوو. دیار بو ده‌سته‌ملانی خه‌ویکی قورسی دوا‌ی ئیشه و ئه‌گه‌ر لیی گه‌رین، به‌و زوانه به‌ ئاگا نایه‌ته‌وه. به‌لام ده‌نگی هاتن و چوونی ههنار و ته‌ق و ترۆقی نیو چیشتخانه، خه‌وه‌که‌ی مقه‌ست بر کرد و له خه‌و خه‌به‌ری کرده‌وه.

هاتن و هه‌روه‌ک هه‌میشه بو خواردنی به‌رچایی رپو به‌یه‌کتر دانیشن. له دانیشن و خواردنه‌که‌شی دا، ههنار وه‌ک جارن به‌گوفت و گو و دم پری پرسیا و وه‌لام نه‌بوو. شه‌که‌ت و په‌س و بی حال ده‌هاته به‌ر چاو. دل‌ی فرخه‌ش به‌ بینینی ئه‌م گرزی و دژییه‌ی ههنار، خه‌می لی نیشته. فه‌خره هیدیانه لیی پرسی :

– ههناره‌که‌م!... به‌هاره‌که‌م چیه‌ی، چیه‌ته؟ بوچ ئیمرو به‌هاره‌که‌ی من ماته و زهرده‌ی به‌ده‌مدا نایه؟ پی‌م بل‌ی بزانه‌ه‌ناره‌که‌م، ئه‌گه‌ر ناسازی، ئه‌گه‌ر حالت باش نییه، له مال بمینه‌وه با من له ده‌وری سه‌رت بگه‌ریم و نه‌هیلم ناسازی په‌ل و پالی من بشه‌مزینی...

– نا، باوکه‌گیان ئیستا باشم و ته‌واوم. دوو شه‌و شان و ملم ژانیکی هه‌بوو که ئه‌ویشم به‌ خه‌وتنیک دهرمان کرد و ئیستا که باشم.

فه‌خره ههناری گرتنه هامیز. یه‌کتریان ماچ کرد و ههنار به‌ره‌و کار له مال هاته دهر. له مال هاته دهر، به‌لام باوی هه‌نگاوی بو ئیش نه‌ده‌چوو. پی خوش بوو شوینیکی دوور له ئاوه‌دانی بو هه‌لکه‌وتبایه و کولی دل‌ی تیدا رشتبا. به‌ده‌م شه‌ری ده‌روونه‌وه خوی هاویشته ناو پاسی ژماره 147ه‌وه و به‌ته‌نیایی دانیشته. له دل‌دا که‌وته خو دواندن: باوکم له هه‌موو که‌سیک ئازیزتره بو. هیچ خوشی و هه‌سانه‌وه و تام و چیژیکی له‌م ژیانه پی نه‌براه. له‌سه‌ر ئه‌م کاوله دنیا‌یه‌دا به‌شی ئه‌و ههر دهرد و داخ و هه‌سره‌ت بووه. ئاواتی وه‌دی نه‌هاتووی زورن؛ وه‌دی هیئانی هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانیشی خستوته سه‌ر شانی من و، گشتی به‌من ئه‌سپاردوون. من

چاکی ھەموو نەزر و نیازەکانی ئەوم و پریسکەیی ھومیڤدەکانی خۆی بە منەو ھەلئاسیون. دەزانم نیازی دلئیشی چەندە پیریۆزن و چەندە بەرپیزن. ئەو ھەرچی دەیخوازێ و ھەرچی لە کانگای دلئی دا خەوتوون، ھەموو لە ئەوپەری پیریۆزی دان. سەرچەمیان خەونی بەختیاری و ئاواتی سەرکەوتنی گەلەکەییەتی. ئەو بۆیە بۆتە دنەدەری من و بۆیە خۆی دەبەر من دەمرینئ، کە خۆی دەرفەتی گەشە و دەرتانی خویندنی لئ براوہ. باوکم چەندە بەلای منەو ئازیزە، ئاوات و ئارەزووہکانی سەد چەندان بۆ من بەرز و پیریۆزن... بەلام ھەلموت؟... ئەی ھاوار ھەلموت! ئەی کە شوخ و دلگری ھەلموت!... ئەی ھاوار کە شەشدانگی مەلبەندی دلئی منت پەر کردووہ و پیری ھەلاتنت لئ بریوم.. توچ نەمامیک بووی کە لە بەر دەمم روای و بۆچی رەگ و پنجت لە ناخی خۆشەویستیم گیرکرد؟ خۆزگە قەتم نەدیتباییە و قەت دەنگت پیم رانەگەیشتباییە. دەنگەکەت دلئ دەبا، شیت و ھارم دەکا. دەستەکانت ھەتوانیان پیوہیە و زامی ھەرە قولئ دلئەکەمی پئی ساریژ دەبی. وہی ژیان چەندە تال و تفتی! خۆزگە رپی ئەم ولاتەمان قەت نەھاتباییە بەر... خەلکی ئەم ولاتە چەندە بی خەم و خەیان، ھەردەلئی ژینەوہری کیوین؛ نە باوک بۆ رۆلە دەگری و نە رۆلە بۆ باوک. ھەرکەس بۆ خۆیەتی و کەس بۆ کەسی تر ناژی... بەلام ئیمە وانین؛ من بۆ خۆم و بۆ باوک و دایکم دەگریم، بۆ خزم و کەسی دوور و نزیکم دەگریم، بۆ ولات و کۆلان و گوند و بیستانەکەشمان دەگریم. ئیمە لەمیژە دەگرین، بەلام سەیرە!... زۆر سەیرە!... لەمیژە دەگرین کەچی بە ھەموو گریانی لەمیژینەیی رۆژگاریمان ھیچ دەرد و مەرگیگمان پئی چارەسەر نەکراوہ. ھەردەلئی ئەسرینەکانمان زنەیی درۆزنەن و لە کەندی ولاتی بی بەھار دینە دەری... چاوەکانمان وەک قاپۆری ھەلۆن، ئاو بۆ دەر و دراوسی دەردەدەن و خۆیان بۆ خۆیان بی خیرن... نەخیر من ھەر بۆ باوکم بە پەرۆشم. من دەگەل خەمی باوکم و ولاتەکەم ناسیاوترم و باشتریان پئی دەچاریم... من دلئی خۆم دەگورم. من پئی دەخەمە سەر ویستی دەروونم و بیچوولەیی ھەوہس لە ژیر پیمدا دەپلیشینمەوہ... ھەلموت!... ئەی ھاوار لەم ھەلموتە مالویرانەش !!... ھەنار ھیشتا لە زۆرانبازی و شەری دەروونی بەلایەکدا نەکەوتبوو، کە پاسەکە لە گۆرەپانی بەر سوپەرمارکەتەکەدا راوہستاو زۆربەیی دانیشتوان لئی دابەزین. ھەناریش لە خەستایی شەری دەروون جیا بۆوہ و لە پاس دابەزی. لە ھۆلی کاریش دا دوای تۆقەییەکی کورتی عادەتی دەگەل ھاوکارەکانی، بەرەو ھۆدەیی کارەکەیی چوو. لە چوونی ژوور دا، وەک قورسەکیکی گرانیان بە پەرەیی دلئیوہ ھەلئاسیبت، توانای ھەناسەکیشان و پئی رۆیشتنی نەبوو. لە ھەناسەکیشان دا، خەم وەک ناسۆریکی قورس، قورگی دەگوشی. لینگیشی بە ئاھەنگی دلئی دەلەرزی. بەم حالە بیحالیەوہ دەرگای ژووری کاری کردوہ و بە ئاسپایی گوتی:

– رۆژباش ھەلموت!

ههلموت وهك قهتي نه ناسيبي، بهبي سهر ههلبرين و سهيركردني، سارد و
هاكهزايي وهرامي دايهوه :
- رۆزباش ههنار !

... ههه هاوار و ههه داد! ههلموت بۆچه وايه؟ دهليي لييم لالووته! ... خو هيچ
نامدويئي و پروويهكيشم تي ناكات... دهليي لييم نهبانه !
له پشتي ميژهكهه دانيشت. دهفتهر و قهلهم و كهلوپهلي بهردهستي ريگ و پيگ
كردهوه و له زيير چاوانيشييهوه سهيريكي ههلموتي كرد. ههلموت سهركهرمي
نووسيني بهرنامهه ناوهوهه سوپه رماركه تهكه بوو. ههر له ويوه، بهبي هيچ
سه رهلبرين و سهيركردنيگ گوتي :
- دوي شهو خاس خهوتي ههنار ؟
- زور باش !

- بهلام پيته نهگوتم دوييني چيت بوو ههنار! بۆچي له پير گوراي و تووشي نهو پهزاره
و خهفتهه بوويت و...؟!
- بو گوتن نابي ههلموت !

- سهيره! ... زور سهيره! ئيوهه رۆزهه لاتي سروشت و تهبياتيكي فره تايبه تيتان
ههيه. خودا كه شتان دهگهل خوداي رۆزئاوايييهكان يهك نايهتهوه...
- راسته ههلموت، راسته! ... ئيوه و ئيمه نابينه يهك. ئاو و گلي ئيمه خاكهه
خهمي تيكراره و ههوييري ئيوهه بهختههر بهئاوي بهختياري گيراوهتهوه. ئيمه دوو
تهوني ليگ جياين. رايهل و پو و تهنانهت دارهه نه و كهلكيت و نهخش و رهنگ و
نيگه رهكانيشمان ليگ جيايه... نهخير... نهخير! ئيوه تهونيكن له ميژه چوارچيوهه
دارهه نهكه تان فري دراوه. ئيوه دانه دانه و يهكا يهكتان بهپيي توانا و بهگويرهه
پييزي كارامه بيتان گهشه دهكهن. هيچ له مپهر و ئاستهنگ و كهند و لهنديكتان له
بهر پي دا نيبه. لهش و لارتان به تهلبهندي هيچ سنوور و كهوشهه و له مپهريكهوه
چوله پيچه گري نه دراوه. ئيوه نازادن وهك شنه، وهك ههور، وهك دلوبي باران.
بهلام ئيمه چي ههلموت؟! ... ئيمه بهستراوينهتهوه. من بهستراومهتهوه، باوكم
بهستراوهتهوه و نيشتمان و دار و بهرد و جر و جانه وه راتهكانيشمان بهستراونهتهوه
و هيچ كهس و هيچ شتيكمان نازاد و سهربهست نيبه و نين...

- من نازانم... من ئەمانهه كه تو دهيان بيژي، تيبان ناگهه؛ نايش خوازم ميشكي
خوم بهم گرفتانهوه گرفتار بكهه. ئەوانهه ههنار گوتي، گرفت و كيشهه خويانه و
خويان دهبي چاره سهريان بكهه. باوكي من مهيوخور و دايم سهرخوشيكي مالويرانه
و قهت نازاني كي كاربه دهسته و كي له سهركاره. بهيانان كه ههله دهستيت، ههرچي
ديته بهردهستي و ههرچي دهه دريئي، دهيدا به ئارهه و خوي پي سهرخوش دهكا.
نهو خوي بوخوي ئەم بهزمهه به سهركه خوي هيناوه و دهبي خوي پي بسووتيت. بهلام
من وا نيم و نهو ئاكارهه پي چهوته و نايكهه. ههريويه به دووسال و سي ساليش

باوکی خۆم نه بینم، هیچ خه میکی دلم ناگهزیت. ئیوهیش له کومه لگاکی خۆتاندا رهنگه گه لیک ژان و برک و ئیش و ئازاری وههاتان هه بییت، که ئیمه لی بیخه بهر ماوین. به لام ئیستی تۆ له باوهش ولاتیکی ئازاد و ئاواله و دیموکرات دا ده زیت. گهر تۆیش خۆت بیخوازی، ده توانی به ندو به ست و کۆت و به نده کان له ده ست و پهل و ئه ستۆی خۆت دابمالیت و خۆت یهک لایه نه بکه یته وه. له ولاتی مندا هه رچی له یاسا و قانون دا نوسرابیت، به کرده وهش ده کری و موی لی لارنا بیته وه. هه ر به پپی ئه و یاسایه ش تۆ وهک تاکیک بۆت هه یه شیوه ی ژیا نی خۆت دستنیشان بکه ییت و ئازادیه کانی خۆت وه رگریه وه.

هه نار خۆی خو ارده وه. سه ری به سه ر ئیش و کاره که ی دا گرت و بیده نگ دانیش ت. له باره گای می شک و ئه ندیشی دا هه موو رابوردووی له خه م خه وتووی باوکی هی نایه بهرچا و. له م یاده وه ریبه دا، شان به شانی ئه و، خه رمانه ی ئاواتی وه دی نه هاتووی مامه ئازادی جوانه مه رگیشی په پکه یه کی خه مناکانه ی دیار بوو. له دلدا گو تی: ... نه خیر! ... هه زاری وهک هه لموت و هه زاران مه یل و ئاره زووی گه رم و گر داری نا و دلم ده بهر ئاواته پیرو زه کانی نا و می شک ی که لله ی باو کم ده مرینم. ئیتر هیچ شتی ک ناتوانی له ری دا لارم بکاته وه و ئاواته کانم له دل بستیی ت. من ئیوه ده که م به فیدای خوا ست و ویستی پیروزی مامه ئازاد م ... هه لموت تۆ چ ده توانی ری م لی بگو ری و بمکه یته کایه کلیی دامرکان دنه وه ی ئاره زووی نا و که لله ی پوکت! ... نه خیر من نیچی ری ئه م راوبه تاله ی ئیوه نیم و نابم ... نه خیر من له م بواره به دوورم و بۆ ئه م کاره ناشیم ...

هه لموت سه ری هه لبری و لیی پرس ی :

- بیر له چی ده که یته وه هه نار؟ بۆچ ژیا نی خۆت له پینا و خه یالی به تال دا ده گوژی؟ ... هه نار هه ر ده لیی تۆ لی ره، له م ولاته دا ناژی و هی ستایش که هی ستایه هه ر به ند و یه خسی ری به کولتوری نه ته وه یی خۆتانه وه. ئه مه ش بزانه که کولتوری ولاتانی لای ئیوه لی ره دا زه لیل و کو یله ی کولتوری زالی ولاته که ی ئیمه یه و ئیمرۆ نا سه ی ده تا ویته وه. کولتوری ولاتی من هی ز و فه رمانی راهو ستان له و یاسایه وه رده گری ت که ده سه لاتی له پشت سه ره، به لام کولتوری ئیوه لی ره کز و که ساسه و مه حکوم به لا چوون و تی دا چوونه. هه نار تۆ له ژیر ئاسمانی کولتوری ئه م ولاته دا هه ناسه ده کی شیت و یاسای ولاته که ی من ری ت پی ده دات هه موو مافی تا کی خۆتی تی دا ده سه ته بهر بکه ییت ... تۆ هه ر له و روژه وه که پی ت نا وه ته ئه م ولاته و به په نابه ری کی په نا گرتوو وه رگری راوی، ئه م مافه شت پی درا وه که به ئاره زووی خۆت ژیا ن به ری ته سه ر و به ویستی خۆت هه لس و که وت بکه ییت ... گو ی بگره با پی تی بلیم هه نار! ... تۆ ئیستی له ته مه نی ک دا ده ژیت که به هاری ژیا نی پی ده گو تری. ئه م به هاره گه لیک کورت و تی ژ تی په ره. ئه گه ر ئه م به هاره بی وه فایه به فیرو له کیس

بدهیت هەنار، پرسەدارى و دەست لە ئەژنۆدانى دواىى هىچ كەلك و سودىكى نىيه...

هەنار بە توندى قسەكەى لە دەم ئەستاندەوه و گوتى :
- نەخىر هەلموت تۆ هەلەى! تۆ بۆت نىيه هەموو جيهان لە چوارچىوهى پەنجەرۆكە ئەفسانەيهكەى خۆتان دا ببينيت. ئەم مافەى كە كولتورى ولاتەكەى تۆ بە ئىوهى رەوا بينيوه، داوینى گەلىك كورته و بەسەر ئىمه ناكشى. تۆ كە قەتت خەم نەچەشتوو، كوا كەى لە دەرد و برک و ژان و خەم دەگەى؟!... ئىوه شەوانىكى خۆشتان هەيه و بە شوین شەوانى خۆشى پڕ لە سەرخۆشیتاندا رۆژانىكى خۆشترتان بۆ لە هەوران دادەبارئ. خوناوكەى حەسانەوهى چوار وەرزی سالتان بۆ دەستەبەر كراوه... تۆيش ئەمە بزانه هەلموت كە هەموو حەسانەوهكانى ولاتى ئىوه، بەلا و حەزىاي خۆشى و حەسانەوهى كۆمەلگاكانى ئىمەن. گەر ئىمه نەبين، ئىوه وشكن؛ لە هەموو بىر و بۆچوون و قسەكانت دا هەر ئەمەت راستە هەلموت، كە ئىوه خاوهن زىر و زۆرن و، ئىمەيش هەژار و مافنگىيهكانى بەردەستى ئىوهين. بەلام تۆ و ولاتەكەت هەرچى هەن، با ببن، ئىتر دەمت لە ئاستى من ببەستە و دەست لە من هەلگره!...

- ئى باشە هەنار!... باشە، ئەمە شەرى پى ناوى، بەلام هەتا لەم ژوورەدا پىكەوه هاوكار و هاوالین، بۆم هەيه بت دوینم و لە گەپ و گەمەكانتاندا بەشدار بم!... خۆ ناكړئ لە ژوورىكدا هاوكار بين و دەمم ببەستى و قڕ و قىم بكەيت!... پىم وایه تۆيش ئەم مافەم لە چنگ ناستىنى هەنار!...

- نا، نەخىر هەلموت... من هەرگىز رى بە خۆم نادەم مافى سروشتىى هىچ مرۆقىك پىشىل بكەم... من و تۆ دەكړئ وەك دوو هاوكار، وەك دوو دۆستى باش، تەنانەت وەك خوشك و برايهك يەكترمان خۆش بویت و لە دەرد و برک و ژانى يەكتر خەبەردار بين... هەر نەك ئىستا، بەلكە دواى كۆتايى هاتنى هاوینهكارەكەيشمان هەر دۆست و برادەرى يەكتر بين...

هەفته هات و هەفتهى تری بە دواذاهات و هاوین و ئىشى دوومانگەى هاوینىش كۆتايى پىهات. هەنار و هەلموت و سەرجهم برادەر و هاوكارى تازه و كۆن مالاواييان كرد و لىك هەلبران.

بە تىپەرىنى هاوین، فىرگەكان يەكەمىن زەنگولەى دەست پىكردنەوهى خویندنیان لىدا و دەروازى زانست و راهىنان و پەرودەكردن بە پرووى خویندكاران دا كرايهوه. هەنارىش وەك تاكىكى كۆمەلگای ئالمان بەرهو خویندنگە بزوت و ديسان دەستى بە كتیب و قەلەم گرتەوه و هاتوچۆى نىوان مال و خویندنگەى دەست پىكردەوه، بەلام لە نهىنخانهى دەروونىدا بۆشاييهكى مەزنى مالویرانكەر ببوويه خانەنشینی شەشدانگى گيانى و هەناوهكەى داگیر كردبوو. ئەم بۆشاييه لە ناوهوه دەبخوارد و بۆشايى رەش و گەورەترى پىك دەهانی. ئىتر وەك جارى جارن دەم بە بزە و لىو بە

پیکه نین نه بوو. هات و هاوار و خرۆشینه که ی جارانی، نه له مال و نه له خویندنگه پئی نه مابوو. چه شنی ئاگره گرهبیکی ئاو پیداکراو، سارد و خامۆش و دامرکاوه وه، هیچ گهرمی و گهرمایه کی پئی نه مابوو. باری گرانی یادی هه لموت به دايم قورسایي ده خسته سهر دلی و ههزی ده کرد هه میشه ته نیا بیته و هه چکه س سهردانی نه کات. ته نانه ت گه لیک جارن دانیشتنی لای باوکیشی دهروونی دهرووشاند و به بیانوی دهورکردنه وهی ده رس، په نای بو ژوره که ی خو ی ده برد و به سه عاتان له یه ک حال و بار و دوخ دا ده مایه وه. خواردن و خواردنه وه که ییشی له که میی دابوو. رهنگی رواله تیشی گووانیکی بچووکی به سهر داهاتبوو. فه خره هه مووی ئه م ئالوگووانه ی به چاوی سهر ده دیت و له په ریشانی و ماتی و بیدهنگی هه نار گه لیک دل به په ژاره و خه مگین بوو. به تاییه ت که ده یزانی ئه م دیارده دزیوه کوتوپر و ناگه هانی بوته میوانی ماله که ی و ئه گهر ده ست و بردیك نه کات و ریچاره یه ک نه دوژیته وه، خو ی و هه ناره که ی تییدا ده چن. ههر به هومییدی ده رچوون له م که له به ره و بو گه راندنه وهی ئاو و رهنگی جارانی نیو مال، پوژیک دوو سوپسکه ی له دوو قه فه س دا بو کپی و له بهر بیلا بو ی هه لواسی. پوژیکی تریش پیا نوویه کی بو کپی و له ژووری خه وکه ی بو ی دانا. داوایشی لی کرد که له هه فته دا چه ند ئیواره یه ک بچته فی رگه ی مؤسیقا و په نجه کانی له مؤسیقادا به تاقی بکاته وه. به لام خه می هه نار به بینینی دوو بالنده ی سهرکزی ناو قه فه س ته می لا نه چوو. دهنگی موسیقاش توژو غوباریکی له حالی به له نگازی ئه و نه ته کاند.

له لایه ک خه می گران و شاراو هی خو ی و، میهره بانی و خو فیداکردنه کانی باوکیشی له به ریکی تره وه، شه رگه یه کی وه ها گه وره و گرانیان له مه زرای دهروونی هه نار دا ئاوه دان کرابوو، که له یه کده م و له یه ک قاپیلک و له ش و لار دا، ده بوایه دهوری دوو سه ربازی شمشی ر به ده ست ببینیته و دژ به دوو ویستی خو ی و باوکی به رده وام له شه ر دابیته. هه ربویه له م مه یدانه شه ره دا نه پیا نو و نه دوو سوپسکه ی یه خسیری ناو قه فه س، هه چیان نه یانته وانی له شه ری دهروونی ئه و دا ئه هوه ن که ره وه بن. دوای چه ندیک هه نار داوای له باوکی کرد و پئی گوت که دلی هه لئاگرئ هه یچ ژینه وه ریکی زیندوو له به ند و زیندان دا ببینیته؛ باوکیشی سه لماندی و ئیواره ی پوژیکی هه یینی سوپسکه کانیان برده لی ره واریکی دوو ره ده ست. باوک و کچ، هه ریه ک به نیاز و هومییدی که وه، ده رگای قه فه سه کانیان کرده وه و سوپسکه کانیان رزگار کردن. پیا نوکه ش ماوه یه ک به بی په نجه به سهر داکیشانیک، له ژوور دا توژی خوارد و مایه وه، ئاخرسهر به خواستی خودی هه نار، ئه ویش به قوتابخانه یه کی مندالانی وه پاشکه وتوو به خشرا.

فه خره به رده وام بی ری لی ده کرده وه و به هه موو توانا وه تی ده کو شاکه سه رچاوه و هوکاری په ریشانییه کانی هه نار بدوژیته وه و ریچاره یه ک بو تونده وهی ئه م کی شه یه ببینیته وه. له یه که م هه نگاو دا هاته سهر ئه م بی ره که ته نیایی و بی که سی

هه ناری ئەنگاوتوو و ئەگەر دەست و بردیك نهكا و هاودهنگ و خه مخوړیكى بو
نه دۆزیته وه، له وانه یه كه ساسی و كزی لیی بییته خانه نشینی یه كجاری و پړی
ژیانیان لی تهنگه بهرتر بكاته وه. هه ربویه له یه كه م هه ل و دهرهت دا هه ولی دا
دهستیک له بهرنامه ی ئیش و كاره كه ی وهر بدری و ته واو كار بكریته شیفتی
به یانانه.

فهخره چه ندياران سهری له بهرپوه بهرایه تیی كارگاکه هه لئنايه وه و بو پي
سه لماندنی كیشه ی مالی خو، هه زار شیر و پړوی بو تیک خستنه وه، به لام
بهرپوه بهرایه تیی كارگه داواكار ییبه كه ی فهخره ی وهر نه گرت و وه لامی ره تی پی
دایه وه.

پاش نیوه پړوی پړوی چوارشه مه بوو. یه كه م به فری پاییزی كلو كلو، زور به هیوری
دهباری. دنیا مهنگ و ئارام بوو. كلوی به فر له بهرازیبه وه چه رخ و خولیان دها و
به سه ماكردن له باخه ل یه كتردا دهرژانه خواره وه. به ره به ره چل و پړوی بی گه لای
درهخته كان به بارینی به فر سپی ده بوون و له ژیر باری قورسی به فری ئاودار
داده هاتن.

ئه و پړوه، ئەگه رچی هه نار هیچ ئەندامیكى له شی ژان و ئازاریكى تیدا نه بوو،
به لام تاقه تی مانه وه له خویندنگه ی لی برا و به بیانوی ناسازی زووتر له پړوانی
تر هاته وه مال. باوكی له سه ر ئیش بوو. تاویك دانیش و چاوی ده هیلی بی
پسانه وه ی بارشتی به فر بری. چاوه كانی له باوه شی سه ما ی كلوی به فر دا شه كه ت
بوون و گیانی هاته ورووژان. له پر هه روه ك بنیاده میكى ئەله كتریكى دهستی بو
ته له فوون برد و په نجه ی به سه ر ژماره كان دا گه راند. ئیستیک راوه ستا. له وه بری
ته له وه كه سیك به دهنگیكى نیوه خه والوو گوتی :

- به لی !... من هه لموتم !

به بیستنی دهنگ، دل له دهروونی هه نار دا شه ری هه لاتن و فرینی دهست پیکرد.
دهنگی گه رم و كیشداری هه لموت، كۆرپه ی خه وتووی چه زو خوژیای هه ناوی به ئاگا
هیئنايه وه و له ناوه وه بزواندی. بووكی ئاره زووی دلی هه نار مه یلی سه ره ه لگرتن و
هه لاتن و خو به دهسته وه دانی پیدگه را. تاویك له پی دهستی له رزوکی به سه ر
مایكرو فونی ته له فوونه كه وه نا و بیدهنگ راوه ستا.
هه لموت توژكالیك توپه و نه ختالیك توندتر گوتی :

- كییت ؟ ... بوچ دهنگت نایه ؟... فهرموو !

هه نار ده می كرده وه و هاته دوان، به لام ئەو خو ی نه بوو ده می كرده وه، به لكه
خوینی بوو، هه ست و هه ناسه و شه شدانگی گیان و په یكه ری بوو كه ده می كرده وه و
گوتی :

- هه لموت ! شی و شهیدا تم... خهسته و كوشته و كهوته ی سه ر پړیگه و پړیبا تم
گیانه... من هه نارم !

هه‌وای توپه‌ی ئامال به گازه‌نده‌یی له ده‌نگی هه‌لموت داكه‌وت و له‌رزانه‌وه‌یه‌کی ئاره‌زووبزووبانه‌ی تیگه‌را، گوتی:

- هه‌نار! بگه‌ گویت با پیتی بلیم... هه‌ر دوو شه‌و خه‌ونم پیوه‌ دیتی... له‌ خه‌ونه‌ خو‌شه‌كه‌مدا تو‌هی من بووی و من هی تو... خه‌ونه‌كه‌ی دوو شه‌وم خو‌ش بوو، به‌لام هه‌نوکه‌م خو‌شته‌... من گیرو‌ده‌ی خه‌ون و خه‌یالات نیم. من لایه‌نگری ماك و مادده‌م و هه‌رشتیک له‌م مایه‌ هه‌وین و هه‌رنه‌گرن، به‌ لای منه‌وه‌ به‌تال و بو‌شن... به‌لام با چه‌لی له‌م قسانه‌ واز بینین و تو‌زیک به‌ خو‌مان رابگه‌ین. راستی هه‌نار له‌میژه‌ یه‌كترمان نه‌بینیوه‌، ئه‌مه‌ش بزانه‌ كه‌ ته‌واو تاسه‌تم كردبوو. ده‌لیم... بلیی بو‌ت بكری چه‌ند سه‌عاتیک بیی و له‌شوینیکدا چاویكمان پیک بکه‌ویت و دل‌یک بگه‌شینینه‌وه‌؟ هه‌فته‌ی داها‌توو، كه‌ی و كه‌نگی ده‌ست ده‌دا بیم، یان بیی و... - هه‌ر ئیستی هه‌لموت... هه‌ر ئیستی هه‌سته‌ وه‌ره‌... وه‌ره‌ لام، كه‌ گیانه‌كه‌م لیاولیپ پره‌ له‌ ویست و ئاره‌زوو. دل‌م ده‌ریایه‌كه‌ و تو‌فانی خولیای دینی تو‌ی تیدا به‌ شه‌پۆله‌؛ شه‌پۆله‌كان هه‌ره‌موو په‌نگ و نیگاری تو‌یان تیدا دیاره‌ هه‌لموت... هه‌سته‌ وه‌ره‌ گیانه‌... پری هه‌موو ئه‌م دنیا‌یه‌ت ئاره‌زوو ده‌كه‌م. ده‌ هه‌سته‌ وه‌ره‌ ئازیز!

- ئیستی پیم ناكری هه‌نار، هه‌رنه‌ك ئیستی، به‌لكه‌ سه‌رتانسهری ئه‌م هه‌فته‌یه‌ش پیم ناكری. به‌لام رۆژی هه‌ینی هه‌فته‌ی داها‌توو، كاتریمیر سیی ئیواره‌ له‌ گۆره‌پانی چوارپییانی به‌ر سوپه‌رماركه‌ته‌كه‌ دا چاوه‌روانت ده‌بم... پیت چۆنه‌ هه‌نار؟ - زه‌مانیکی به‌س دوور و دریزه‌ هه‌لموت. گیانی توونیم توانای راوه‌ستانیکی وه‌ها دوور و دریزی نییه‌. تا‌قه‌تی هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌م نییه‌. پیم خو‌شه‌ هه‌ر ئیستی هه‌ستی و بیی...

- هه‌نار! زۆر شت به‌ پی‌خۆش بوونی من و تو‌ نایه‌ته‌ گه‌ر. ژین و ژیانه‌كه‌ی ئیمه‌ به‌ به‌رنامه‌ ده‌گه‌رئ. هه‌فته‌ی تر، هه‌ر له‌و شوینیه‌ی كه‌ پیم گوتی، چاوه‌روانت... ئیتر ئه‌م كاته‌ت خو‌ش!

- نا!.. نا!.. نا هه‌لموت ناتوانم زۆر راوه‌ستم. پیم خو‌شه‌ هه‌ر ئیستی بیمه‌ لات... تو‌ ناتوانی بییته‌ لام، من ده‌توانم بیم... باشه‌ هه‌لموت!

- من گوتم ئه‌م هه‌فته‌یه‌ ناتوانم هه‌نار. ئه‌م هه‌فته‌یه‌ سه‌رتانسهر گیراومه‌ته‌وه‌ و به‌رنامه‌م پره‌... ناتوانم... لای تو‌م خو‌ش!

ئیتتر ده‌نگ برآ. هه‌نار كه‌وته‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌ و بی‌ده‌نگ و مات دانیش‌ت. خو‌ی له‌ تای ته‌رازوی خه‌یالدا هه‌لسه‌نگاند. هه‌ستی كرد زۆر بچووك بو‌ته‌وه‌، هه‌ر هینده‌ بچووك ، كه‌ له‌ به‌ر چاوی خه‌یالدا راده‌ و ریزه‌یه‌کی بچووكتر له‌ خو‌ی، كه‌س نه‌بوو. باوکی و یادی مامه‌ ئازاد و هه‌موو ئاواتی ئه‌وانیشی هه‌لسه‌نگاند. ئه‌وان به‌ ئاوات و هیوا و هومی‌ده‌كانیانه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌رز و به‌وه‌ج بوون، سه‌ریان له‌ گه‌ل قوبه‌ی شینی ئاسمان جووت و هاوبه‌ر بوو. له‌ شانێ ئه‌واندا، بچووكتر له‌ خو‌ی كه‌س نه‌بوو.

نووزه یه کی له رزۆکی به ده مدها هات و تاویک راما. له پریهک به ژووره که هاواری کرد: ... نه خیر من مهردی مهیدانی ئەم شه رگه یه نیم و ناتوانم بيم. من له نیوان ویستی دلی ئاره زوومه ندیم و ئاواته وهدی نه هاتوو هکانی باوکه گیانه کهم و مامه ئازادم دا وردیلانه یه کی له راده به دهر کزۆل و بنییس و بچوو کم. من هه لگری ئاواته کانی ئیوه ناتوانم بيم... ئەم توانایه ده شانی گیانی مندا نییه. منی کۆیله ی پی له بهندی بهر ده رگای دلّم و میشم پی هه لنافریت... ئیتر من بو ئەمه ناشیم و هیچ حیسیییکم له سه ر مه کهن... کهس بو نییه باری هیوا و هومی دم له سه ر پشت بار بکات... من هه لگری باری خه مانی خوّم... ئەه ی هاوار... وه ی له من! ...

جوینی به خۆی دا. تووک و نه فرینی له خۆی کرد. به مهش نه هه ندرا، چه ند جارانی به خۆی دادا و سه ر و سه کوتی له دار و دیوار کوتا. چاوه کانی نوقاند و به سه ر ته رمی دلخوازه کانیدا شینی گیرا. ماوه یهک بهم چه شنه ی لی رابوری. چاوی هه لئینا ، به لام نیگای چاوه کانی له ناو چوار چیوه ی ده گای ژوور دا به مۆله ق وه ستا.

باوه کی له بهر ده رگا دا بینی که وهک په یکه ره یه کی له بهرد داتا شراو، مه نگ و مات راوه ستا بوو. هه نار چاوی تیپری و بو ی هه ستا و بو ی چوو. له بهر ده رگا، له به رامبه ری دا راوه ستا. چاوه کانی نوقاند و دوای تاویک دیسان سه یری بهر ده رگا که یی کرد. به لام بهر ده رگا که یان چۆل و مه نگ و بیده نگ بوو. هه ستیکی راکرت و گوئییه کی شل کرد. گوئی له زایه له ی دهنگی باوکی بوو: ... هه نار ه کهم ، به هاره کهم ، هه موو دنیا کهم! ... چیه؟ چیه؟ بوچ وا په ریشانی؟ ... بوچ مه گه ر باوکه کهت مردوو ه ئازیز گیان که هو ی کزی و په ریشانییه کانتیم پی نالیی؟ ...

هه نار پیکه نی. له ژیر لیوانه وه گوئی: دهستم لی هه لگره باوکه! بهس بمکه دره ختی چاکی پیرمرادان و بهس پریسه که ی نه زر و نیازه کانتانم پیوه هه لواسن! من یه خسیر و که وتوو ی شه شده ریکی ته نگ و تاریکم... من کۆیله یه کی به سه ته زوبان و وه یلانی بیابانی پر نه هه م ته تیم... کوا که ی من توانای هه لگرتنی ئەم باره گرانا نه م هه یه؟ من خوّم پی ناچی به ری دا، من که وتوو م و چاو له ده سی که سیکم که دهستم بگریت... کوا که ی من مهردی مهیدانی ئەم گو ره پانه م... نه خیر نیم... به سکه باوکه ... دهستم لی هه لگره! ...

دهستی برد و ته له فوونه که ی پر پی دا گرته وه و هه ر هه مان ژماره ی پیشووی گرته وه. پاش ئستیک، دهنگی هه لموت به گوئی دا گه بیشت:

- به لی! ... هه لموتم !

- من هه نارم... هه لموت ده بی بمبووری دیسان کاتم گرتی... به لام هه لموت رۆژی هه ینی ناتوانم بيم... نایه م! ... هه ر نایه م و ئیتر قه تم نابینی... قهت!

- بوچی؟ چیه؟ ... چ هه و ماوه هه نار؟ ... هه لو! هه لو! ...

هه نار ته له فوونه که ی داناوه و گورج هه ستا و له مال وه ده رکه وت. له مال هاته ده ر و به بی ئامانج و بی سه ر و شوین، له م شه قام بو ئەو شه قام چوو. له م کۆلان بو

ئەوى تر داكشا. ماوهى دوو كاتژمير به هموو تواناى پي و پهلانى پيكتوتهى كرد و بهريدا رويى؛ هينده خولايهوه كه ئيتير له پي كهوت و كاتيگ چاوى كردهوه و سهيريكي دهوور و پشتى كرد، خوئ له شوينيكداديت كه قهتى پي تئ نه نابوو. له نزيكترين ويستگهئ پاس، به سهري پري خهيالوهوه خوئ هاويشته ناو پاس و بهرهو ناوهئدى مهلبهئندهكهئ خوئيان داگهرايهوه. كه گهيشتهوه مال، به پرتاو دهركاى مالى كردهوه و بو ژوور چوو. له ژوورى خهوكهئ دا روو به ديوار راوهستا و چاوى به هموو تابلوكانى كهژ و بهئندهئى شانشين و قهرهچ دامانى كوئستانى چلچمه و پيئدهشتهكانى ژيروئ داخشان و ورد سهيري كردن. دوئل و دهره و گرد و ههوراز و ليژهكانيشى دانه بهرچاو. نيگاي چاوهكانى ماوهيهك له ناو تارما رونكهكانياندا هات و چوو. ئەوسا رووى لئ وهرگيپانهوه و روو به پهئنجهره، چاويكى له گوپهپانى بهرمالى خوئيان كرد. گوپهپان و شهقامهكان له حهشيمهت زاوهئيان دههات. بهلاى خوئيهوه گوتى: ... باوكم چولگه پهريسته! ئەم تهق تهق و ههلايئرانهى كه بوئ ههلواسيوم، تو خوداكهتان چيئان تيئدائه كه ژوورى خهوتنمئيان پي برازيتهوه؟ ژوورى خهوى من و ژوورى خهوى (كهتهريئا) دهستهخوشكم بروانن كه چيهايان جياوازي تيئدائه! پيم شوورهئيه ربي كهتهريئا به ژوورهئى خوئدا بكهمهوه؛ ژوورى خهوى ئەو، به ههمه چهشنه پوئستهرئى خوئ رهنگي گوئرانى بيژه نازهنينهكان رازاوهتهوه. تابلوى سهماگه و دانس و دهست لهملانى سهرخوئى تيئدائه، رهسم و ويئنهئى ئەكتهره خوئ بهژن و بالاكان و سالارانى سينمائي ئيمروكهئى تيئا ههلواسراوه. بهلام ژوورى خهوى من چي؟ ... كهتهريئا به تهمهئ سئ مانگ له من ژيپراتره، بهلام ئەو هيچ ههفتهيهك بهبي چوونى سهماگه و سينهما و مهكوى تايبهئى گهنج و لاوان نوئ ناكاتهوه. چهنده شهويكيش بهلاى ئەم و ئەويكهوه سهردهكاتهوه. منيش لهئيوانى مال و مهدرهسهءا، ههروهك جوئا خهريكي بهن رايهل كردن و هاتن و چوونم. ئەو روژه ههلموت پيئى گوتم كه باوكى تو كوئنهپهريسته ، بهلام من به توندى به دهئى دا هاتمهوه و ليئى دهههلبووم. هيئستائيش ههركهس ئەم وتهيه به دهئدا بيئيئت، به توندى دهمكوتى دهكهم و به كيوانى دا دهبهم. باوكم لهم ئازاره دزيوه بهدوووره. بهلام ئەويش ههروهك ههزارانى ترى وهكى خوئى، پهروهرده كراوى دنياى بچووكه و، دنياى بچووكيش مروئ دل و دهروون بچووك گوش دهكا. بهلام من چيم؟! ... من بيئينيكي له هموو دين و ئايينان بهدهرم، من پرديكى ههلبهستراوى نيوان روژههلات و روژئاوام. شان و پيلم له بهرى روژههلاتهوه باريكى قورس و گرانى لهسهره، لهلاى روژئاواشهوه ههتا بليئى سووكم و سووكبار. لهولا باوكم و ئاواته بهجيماوهكانى مامه ئازادم بانگم دهكهن. لهم لايهشهوه ... نهخير! ... من ئەولام پي باشتر و بهخيرتره ... من هوميئدى دلشكاويكى تاك و تهنيام ، باوكم ههريه و ههريچونيكي كه ههيه، ئەگه پهروهرده كراوى دنيايهكى بچووكه و ئەگه ربارى قورسى نياز و ئاواتهكانيم لئ بار دهكات، من دهئ كيشم و

خۆمى بە قوربان دەكەم. ھەرچى بى، ئەو پراستە، فىلەباز و درۆزن و باخەل پەرست نىيە. خۆفروۆش و دارەدەسى دەستى ئەم و ئەويكيش نەبوە و نابى... يەكپەنگ و يەك پروپىيەكى تەواو عەيارە و لە دەنگى تەرزە زولال و پروونتەر. بەبەت بېژ و قسەخۆش و ئىشكەرن و خۆشخوان و ماستاوساردكەرەوہى ھىچ دىوہخان و بارەگايەكيش نىيە... نەخىر! من ھەزاران مەيل و تاسەى لاوینى و سەدان ئارەزووى دلم لە رپى تۆ دا دەگوژم باوہ گيانەكەم!... ئىتر ناھىلم كرمى ئارەزوو بمبزوینى و گەراى ھەلخلىسكانم لە مېشك دا بكاتەوہ. لەمەو دوا ھىچ بەچكە شەيتانىك بوى نىيە دەستى دلم بگريت و بەرەو ھەلدیر و ھەلداشتنم بەریت... بەلام ئاخ و سەد خۆزگە و ھەزار برىا ئەم ئارەزووہ، ئەم مەيلە گلآوہ لە دەروونى ئادەمىزاد دا نەبوایە! دەترسم تۆبەم بشكىنى و دەستم لى ھەلنەگريت... ئەگەر ھەر ئەمسال دەستم لى ھەلگريت و ماوہ و مەوداى ئەمەم پى بدات كە سالى خویندنم بە ئاخىر بگەيەنم، بەسمە. ئەمسال ئاخىرىن سالى خویندى ناوہندىمە و ھاوینى دواتر خۆم بۆ چوونى زانكو ئامادە دەكەم. ئەگەر بە باوكم بى، لە ھەمان كات دا كە دەبى بىم بە دوكتورىكى لىھاتووى شارەزای دەرد و ئازارى ژنان، دەبى مامۆستايەكى كارامەش بىم بۆ فيرگەكەن، ئورتوپېد و شكستەبەندىكى باشىش بىم بۆ شەل و پاشكستەكانى مەيدانى شەرى شوړشى كوردستان، پىتۆلىكى زاناش بىم بۆ پەرورەدە كردنى منداانى وەپاشكەوتووى زگماگ؛ بە كورتى ھەموو شتىك بىم بۆ وەدبھاتنى ئاواتە بەرز و بەرپزەكانى ئەو. بەلام لە پۆلەكەى ئىمەدا جگە لە (سوزان)ە چرچە و (ماريا) دزىو و يەك دوو كورى لەخۆبايى، كەسى دى خۆ لە قەرەى زانكو نادەن. زۆركەس زانكويان پى ھەوايە و پاش كۆتايى خویندن روو دەكەنە بازارى كار و خۆيان بە كاريكەوہ ھەلداوہسن و دەگەلى دەروون. بەلام من خۆم باش دەزانم كە ئىمە ھى ئەم ولاتە نىن و ئەگەر سەت سالى تر لىرە بژىن، ھەر لاوہكىن و ھەر پەنابەين. بازار و بازاروانىش دگەل وىستى من يەك ناگريتەوہ و بۆ من نابىت. لە بواری خویندنیشدا ئەگەرچى دلم گەرمە، بەلام ماوہيەكە ئەم ئازارە دزىوہ تووشم ھاتووہ و دلەكەمى لە دەرووندا سارد كردۆتەوہ... ئاى ھەلموتى لەعنەتى!... وەللاھى رۆژى ھەينى بوى دەچم و ھەرچى بە دەمم دا بىت، پى دەلیم و يەكيشى لىناشارمەوہ!...

رۆژى ھەينى داھات. ھىشتا سى چارەگە سەعاتى مابوو كە سى پاش نىوہرۆ دابى، ھەنار ھەر لەو شوینەى كە ھەلموت بوى دەسنیشان كردبوو، لە گۆرەپانەكەى بەر سوپەرماركەتەكەدا، چاوەروانى ھاتنى يار، بى سەبرانە دەھات و دەچوو. رىك سەرى سى پاش نىوہرۆ، ھەلموتىش ھات. ھەنار بە پىشوازيەوہ چوو. دەستى يەكتريان گوشى و ھەر وەك گيانى شىرىن دە باوہشى يەكتەر خزىن. ھەلموت بە پىكەنىنەوہ گوتى:

– ... دەمزانى دى ھەنار.

- چۆنت زانی و بهچی زانیت دیم حیاتم ؟

- من ئیوهم باش ناسیوه و دهزانم چۆن و...

- چۆنین ههلموت؟... ئیمه چیمانە؟!

- ئیوهی رۆژههلاتی بهدایم نائارامن و کهمتر لهسهه یهک نهزم و ههوا دهژین. ههر دهلیی زههریایهکی پان و بهرینن ئیوه، که بهریکتان به کویستانیکی بهرزی ساردی پر بهفرهوه لکابیت و، جیرانی ئهوبهرتان بیابان و دهشتستانیکی گهرمی ئاگراوی بیت... ئهوه زههریایه له نیوانی دوو تهوژمی بههیزی سارد و گهرمدا ههمیشه نائارامه. رۆژ نییه به توندهبای ئهوه دوو تهوژمه دژبه یهکه نهشلهقییت و نهکهویته بهر شهپۆلان... بهلی ههنا ئیوه ئهوه زههریایه و شهپۆلهکانتان توندی و توورهییهکانتانه. بهلام توندی و توورهییهکانیشتان کورت و کهم تهمه نن، رهگدار و ریشه دار و قول نین. پیاو نابی لییان بترسی، ههربویهش زانیم دیی ههنا ره جوانه کهم !

ههلموت په نهجهکانی ههناری گرتنه ناودهست و دیسان بۆ لای خوی کیشا. ههنا ره هاسان و لهبار، وهک په رهپووشیک به رهوه سنگی ههلموت خزی و کهوته ناو کهمهندی باسک و ههمیزی ئهوه، ئهویش بهخویهوه گۆشی و ئهمجاره به جوته یهکتریان ههلموتی. ههلموت دهستی خسته سهه شانی ههنا ره و دهگهل خویدا بردی. له مهیخانه کهدا ههرچی تییدا بوو، ههر ههمووی کیژان و کورانی هاوتهمهنی ههنا ره و ههلموت بوون. ههمووی دهس له مل و لیک هالای یهکترو، گیژ و ویژی تهزووی مهی بوون. کهس پیناسه و قهبالهی کهسی نه دهخویندهوه و ههر جووتهی سهقالی بهزم و گهمه و راز و نیازیک بوون. یه کهم پیالهی شهرابی (بۆردۆ) فه ره نسی، ده ماری میشکی ههناریشی گهرم داهینا؛ ههموو ده مارهکانی میرو له بیان کرد و چیژیکی له بران نه هاتوو یان پی بره. ههستی به تونیا یهتی کرد و تونیا یهتی هیژی بو هینا. به خواستی خوی پیاله یهکی تری بۆ تیگرا، ئهویشی پیدا کرد. هیشتا سی چاره گه سهعات له دیداره که بیان تی نه پهری بوو، که شهرابی بۆردۆی فه ره نسی کاری خوی کرد. ئهوه ههنا ره ژیره ی ده می دی نه ما؛ سه رهخۆشیکی مهستی بیقهرار بوو که تای خوی له مهیخانێ دا دهست نه ده کهوت. یه کهدم ئارامی نه بوو. دهست و باسکی راده تله کاند، سه ری به راست و چهپ و ههر چوار که نارانی دا ده گیپرا. تریقه ی قاقای سه رهخۆشانه ی جار ده گهل جاری، ئهوه نه ده بهرز هه لده کشا که دهنگی زه نا زه نای نیو مهیخانه که ی وه ژیر خوی ده دا. ئهوه نه ده مهست و بی ئارام بوو، ته نانهت سه رهخۆشانی له خو بیخه به ریشی ده هینا یه سه ره هه وای پیکه نین. ههلموت ژیربالی گرت و له مهیخانه ی برده ده ر. له ترۆمبیلی ههلموتیش دا یه کهدم سه رهوت و ئارامی نه بوو. خوی باده دا و ده گهل ههر خو بادان و خو راتله کاند نیکیش دا، دهستی به نیو خه رمانی قژی خوی و ههلموت دا ده کیشا و لیکي ده دان و ده ی شیواندن. ملی ههلموتی ده گرت و بۆ لای خوی راده کیشا

، دهستی دهخسته سهر سوکانی ترومبیله‌که‌ی و فه‌رمانی راوه‌ستانی پئی ده‌دا. به‌لام هه‌لموت به‌وریایی و زۆر خوین سارد و له‌سه‌رخۆ، ماشینی به‌ره‌و مال ده‌ئاژواند و به‌ره‌و مال ده‌چوون.

که گه‌یشتنه‌وه مال، تینی شه‌راب ده‌هه‌موو ده‌ماره‌کانی هه‌نار گه‌را‌بوو. مه‌یل و ئاره‌زوو به‌چه‌شنی شیله‌یه‌کی خه‌ستی ماجوومی تی‌که‌لی خوینی ببوو و خوینی ده‌کولی. به‌ند به‌ندی ئەندامی له‌شی هاواری شل کردنه‌وه و دامرکاندن هه‌رای خوینیان ده‌کرد. هه‌ر له‌ته‌وقی سه‌ره‌وه هه‌تا ژیر پئی، هه‌وه‌سی دامالین و رامالینیکی بی به‌زه‌بیانه‌ی پیدا ده‌گه‌را. هه‌ز و خو‌زیای لی‌ک هه‌لانیکی له‌دل‌دا بوو، به‌چه‌شنی لی‌که‌ه‌لانی توولی گولی لا‌ولاو. ئاره‌زووی گه‌وزین و خزینیکی ده‌کرد، وه‌ک ئاشقه‌مار و ماشقه‌ماری چۆل و به‌نده‌نان.

بۆ شکاندن تاسه‌ی ده‌رون، هه‌نار شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پۆژی کرده‌وه و بۆ یه‌که‌م‌جار گویی گرت‌ه‌ ده‌نگی ویستی دل و جوابی ئاره‌زووی خوینی دایه‌وه. ئەو شه‌وه بۆ هه‌نار، سه‌ره‌تا و ده‌سپیکیکی هه‌ر هه‌ینه‌ شیرین و به‌تام بوو، که گه‌لی شه‌مه شه‌وه‌کانی دواییش، هه‌ر جار به‌بیانووی سه‌ردان و مانه‌وه له‌مالی که‌ته‌رینا، نینا، فه‌رۆنیکا، سو‌فیا، بیانکا، و... له‌ده‌ره‌وه ده‌مایه‌وه و شه‌و له‌مالی هه‌لموت دا‌پای ده‌بوارد.

له‌ماله‌که‌ی خویندا هه‌یچ شتی‌ک نه‌گۆرا بوو. باوک هه‌ر ئەو باوکه‌ نه‌رم و میه‌ره‌بان‌ه‌ی جاری جارن بوو. هه‌ناریش به‌چاوی باوک، هه‌ر ئەو هیواو هومی‌ده‌که‌ی پێشین بوو. هه‌روه‌ک جارن پئی ده‌نازی و پئی له‌ئاوی شه‌و خاوی‌نتر بوو. هه‌روه‌ک یه‌که‌م پۆژی هاتن و نیشته‌جی بوونیان له‌ده‌ه‌وه‌ی ولات، به‌چاوی هیوا و هومی‌د و ئاواته‌وه سه‌یری دا‌هاتووی پوون و پوناکی ده‌کرا. بگه‌ر به‌خۆ دا‌هاتن و خۆ پازاندنه‌وه‌که‌ی و له‌به‌رامبه‌ر ئاوینه‌ راوه‌ستانه‌که‌ی ئەم دوایانه‌یشی، که به‌سه‌عات و دوو سه‌عات کاتی ده‌گرت، هه‌یچ غه‌وریکی نه‌خسته‌ ناو دلی باوکه‌وه. جلک کپین و خارا و دارا پۆشینه‌که‌یشی که له‌پاده‌به‌ده‌ر تیپه‌ریبوو، به‌حیسابی تۆفانی ته‌مه‌ن و هه‌ره‌ت و جه‌نگه‌ی به‌هاری لاوی داندرا و له‌گول کالتر هه‌یچی پئی نه‌گوترا. تروسکه‌ی ورده‌خه‌زیمی زیوین و به‌فرینی ده‌روانده‌وری شلکه‌ی گویچکه‌کانیشی به‌چاوی سهر‌بینرا و چی پئی نه‌گوترا. به‌لام هه‌رکه‌ خه‌زیمی تروسکه‌داری لاپه‌ره‌ی ناسکی لوته‌قیته‌ سه‌ربه‌ژووره‌که‌ی که‌وته به‌ر نیگای باوک، ته‌میک به‌ری دلی فه‌خره‌ی گرت و هاواری هه‌رایه‌کی شاراوه‌ی به‌ده‌رووندا گه‌را.

ئیت‌ره‌نار ئەو هه‌ناره‌ی جاری جارن نه‌ما‌بوو. هۆش و گو‌شی خویندن و وازی خویندن‌ه‌وه‌ی به‌با‌د‌بوو. دو‌جارانی‌ش له‌مه‌دره‌سه‌وه‌ رایان ئەسپارد که باوک سه‌ریک له‌فیرگه‌ هه‌لبینیته‌وه و سه‌باره‌ت به‌کزیوون و نشوستی به‌ره‌می خویندن‌ی که‌نیشکه‌که‌ی وه‌لام‌ده‌ری پرسیاره‌کانیان بی‌ت. به‌لام هه‌ر دوو جاره‌کان، هه‌نار له‌زمانی باوکییه‌وه و به‌شیوه‌ی ده‌سه‌خه‌تی ئەو، گیر و گرتی ژیان و

زۆربوونی ئیش و کاری کردبوویە بیانووی نەچوون و، داوای لیبوردنیشی لی کردبوون.

دەمە دەمی ئیوارەییەکی پۆژی هەینی بوو. فەخرە لە پاسی سرویسی کریکارانی شیفیتی دوو دا بەرەو کارگە دەچۆو. ناو پاسەکە قەرەبالغ و پڕ هەرا و پڕمە و پیکەنین بوو. هەر دوو کەسیک پیکەو و لە بابەتکەو دەدوان و هەرایان بوو. هەر تەنی فەخرە بوو لەپی دەستی نابوویە ژیر چەناگەیی و لە پەنجەرەیی پاسەکەو سەیری هاتوچۆی حەشامەتی ناوشەقامەکانی دەکرد. خۆی لەناو پاسەکە دابوو، بەلام بیری رابوردووی بە چەشنی قانگەلاشی دەم رەشەبا فراندبووی و لیڕە و لەوێی کوردستان دا هەلی دەسووراند. بیری سەردەمی لاوی، ناسینی شوپشی نەتەوویەکی هەژاری بیبەش، دیتن و ناسینی ئازاد، سەفەری شەوانە بو ئەو دیوی سنوور، هیئانی پێشمەرگەیی بریندار و بردنی پارە و چەک و فیشەک و دەرمان بو ئەو دیو، ئەقینداری و دلدارییەکانی خۆی و سۆیبه، کارەساتی دلتهزینی لە دەستدانی سۆیبه، ژینی ئەمڕۆکەیان و نادیاریی سبەیی داهاووویان، هەموویان یەكجی دەگەلی دەدوان. ئەویش دەیگوت... چ ژینیک و چ ژیانیک؟... بومەتە چەرخ و تایەری ترومبیلیکی چەپرەکی هەلۆشاو. لیڕە و لەوێ هەلم دەسوپیین، خویشم نازانم چۆن هەلدەسوپییم و بوچی هەلدەسوپییم و کێ هەلم دەسوپیینیت. لەشم دەیشی و گیانیشم ناسازە. دار و دیواری ئەم ولاتە بۆم نامۆن. کۆمەلگاکەیشیان دەگەل دل و دەگەل هەست و دەگەل هەناسەم یەک ناگرنەو... ئەولا چ خوش بوو! ... هەژاریبەکەیی، ماندووبوونەکەیی، شەر و کیشە و مردنەکەیشی هەر خوش بوو. هیچیشت نەبوایە و بە هەژاریش شەوت بە رۆژگەیاندا، بەس نەبوو هاودەنگ و هاودلیکی روو راست و بی وردە شووشەت شک دەبرد کە بەکاتی پەژارەو دلتهنگی پەنای بو بەری!.. لیڕە، لە دەرەووەو لە غوربەت دا خۆمالییەکانیشمان تیکچوون و لەبن و بناخەووە گۆراون... خۆزگە و سەد بریا هەنار کور بوایە! چەند خوش بوو هەنار کور بوویایە و بە کەرەمەت و جوانمیرییەکەیی خۆییم بسپاردایە و خۆم لەم سەگ بە حەسارە رزگار کردایە... بەلام ئافرەت بو دەست لی بەردان و جی هیشتن نابێ. دەستی لی بەردەیی و چاوی لی خافل بکەیت، کار تەواو. ئافرەت کەسایەتی و حەبای کۆمەلگایە؛ کۆمەلگاش هەر بەو حەیا و کەرەمەتەو خوشە. هەر کۆمەلگایەکی ئەوی تیدا نەبیت، شیرنایی نامینییت و نای هیئی دلی پی بدەیت... خۆزگە کور بوویایەیی هەنار... کور بوویایەیی بو خوشت باشتەر بوو... بەلام دەستی شکاوم کچۆلەیی و ناتوانم دەستت لی بەردەم. نابێ چاوت لی خافل بکەم و... لەپەر، فەخرە خۆ دواندەکەیی لە دەم داکەوت و هەرچی زنجیرەیی بیری لە ناو کەللەیی بوو، چەشنی شووشە تیک شکان و تەلەزمە تیزەکەیان هەلگەرەنەو و دە میشکی هەلچەقین. پاسەکە بەتوندی چوار رپییانی بری و کەوتە سەر شەرپگە و خیراتر بەرەو کارگە تینی پیدای. فەخرە هەتا ئەو جییه شان و مل و کەمەر رپی پی

دهدا، بهره و دواوه وهرسووراپيهوه و سهيري شهقامي پاش سهري كرد. كهلهي هاته ته مي. خوئين بهري چاوي گرت. كين و قهلسي و توورپه يي وهك ليشاوي ئاسني تواوه وه له گركاني دهرووني ههلقولين و ده ماري دهرووني له شيان سوتاند. خواي پي نه ما و ئيماني خزي. ويستي به هه موو تواناي دهنگه وه به سه ر شوڤيري پاسه كه دا بشريخييت و فه رماني راگرتن و راوه ستاني پي بدات، به لام هه رچي وشه ي زماني ئالمانى بوو، بو كورته ده ميک له مي شكيدا وشكاويان هات و هيچي پي نه ما. به نه پهرى هه ناسه سواري و شله ژاوييه وه له دلدا هاواري كرد: ... نامينم ... دمرم ... به خواي ده مرم و نامينم! ... خوا نه كا ئه مه ي به چاوي سه ر ديتم، راست بي! خوا بكا هه له م ديتبيت ... نه خير ئه و نه بوو. ئه و لي ره و له م شه قامه دووره چ ئيش و كه ريكي هه يه كه تييدا بخوليته وه، ئه و يش ده ست له مل كورپيزگه يه ك دا !! ... نه خير ئه مه قه ت روو نادا. ئاكارى ئه وتو له هه ناره كه ي من به دووره. نه خير ئه و نه بوو، چونكه ئه و ئيمروكه قه راري داناوه و به لي نه له خويندنگه وه يه ك راست بچيته وه مال و شه و ده گه ل دوو ده سته خوشكه كاني له مالى خو مان دا بخه ون. خو م پيم گوت كه ئه وان به زمي خو يان نه شيويين و به خه يالى راحت له مالدا پي رابكيشن. به لي هه ر ئه وده م كه هه نار له مال به ره و فيرگه ده چوو، پيم گوت هه نار گيان من نايمه وه مال و هه ر له خه وگه ي كارگه دا ده خه وم ... پيم خو ش نه بوو هه ر ئه و ميواني مالى دو ست و براده راني بيت ... ئاخ ر ئه و يش مال و حالكي هه يه و بو ي هه يه ميوانگر و ميواندار بي ... ئيمه يش ده توانين وهك هه موو كه س خانه خو ي بين وميوان له مالمان دا سه ر بكه نه وه ... نه خير ئه و نه بوو ... سه بر بكه ... با بز انم! ... ئه ري ئيمرو هه نار چي كرده بهر؟! ... به لي! كراسي كه وه يي و ته نووره ي ره ش و ... هه ي هاوار به خوداي خو ي بوو ... هه ر خودي خو ي بوو كه ده سته ملاني هه تيوكه كه ده رو يي ... به لي هه نار بوو. نه خير چاوي من هه له نابينن. سو ماي چاوه كانم هه روه كي پيشوون. هي ستايش له دووره وه ده رزي به تفهنگ هه لده گرمه وه. چاوه كانم هه له نابينن. لي بگه ري با بگه مه وه كارگه، به ته له يفونيك موو له ماست ده رده كي شم ... هه ي هاوار و هه ي داد! ئه ري ئه گه ر هه نار ه كه م به م ده رده دا كه وتبي، من چي بي كرده وه م و چي له گه لدا بكه م؟ چي پي بل يم و چوني بينمه وه سه رري؟! ...

پاسه كه گه يشته وه گو رپه پاني بهر كارگه و كريكاره كاني هه ل رشت. فه خره ش ده گه ل پولي هاوكاره كاني له پاس دابه زي، به لام به نابه دلي دابه زي. دلي له ئيش و كار سارد ببوه و پيي خو ش بوو هه تا موويه ك له و ماسته ده رنه كي شييت، ده ست له ره ش و سپي نه دات. به لام به ناچاري و به تو بزي ره گه ل كريكاره كان كه وت و بو گو رپيني جلک، به ره و هو ده ي تا يبه تي جلک گو رپين چوو. هي ستا به ته واوي جلکي كاري نه كرده بوويه بهر، كه هاژه و فيكه ي سيگنالي ده سپي كرندي كاري شيفي دوو رايه لي خه يالي ئالوزيان پساند. به پله پروژه جلکه كاني كرده بهر و سو كاني مه كينه ي كاري له ده ست هاوكاره كه ي وه رگرت و ده زگا كه يي خسته كار. هه ر وهك

هه‌میشه کوتکی ئەله‌کتريکی جو له‌یه‌کی تیکه‌وت و باریکه تیزه ئاسن به ژیر کوتکی مه‌کینه دا خزین و کهوتنه سهر ده‌زگا و پان بوونه‌وه و پاچانه‌وه و فۆرمیان وه‌رگرت و رۆیشتن .

ههر له یه‌که‌مین رۆژی ده‌ست به‌کاربوون له‌م کارگه‌یه‌دا، فه‌خره و پۆلیک کریکاری تازه وه‌رگیراو، له کورسیکی یه‌ک هه‌فته‌ییدا شیوه‌ی کاریکردن و چۆنیه‌تی چاوه‌دیاری له ئەجزای مه‌کینه‌کانیان پێ گوترا . هه‌روه‌ها له بابه‌تی ئەگه‌ری تیک ئالقای ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکاری که‌مه‌ترخه‌م له ژیر کوتک و ده‌زگاش دا گه‌لیک ئامۆزگارییان پێدرا . به‌رپۆه‌به‌ری مه‌کینه قورسه‌کانیش له نۆره وکاتی خۆیاندا به کریکاریانی ژیر ده‌ستی خۆیان راگه‌یاندا که بو به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی کارگه دوو شت زۆر گرینگن ؛ له‌پله‌ی یه‌که‌مدا ساغ و سلامه‌ت راگرتنی مه‌کینه گرانابه‌کان و له پله‌ی دووهم دا ده‌ست و پهل و ئەندامه‌کانی خودی کریکاره . که واته له کاتی وه‌رگرتنی سوکانی مه‌کینه و ده‌ست به‌کاربوونی ههر کریکاریک، ئەرکی سه‌ره‌کیی کریکار ئەمه‌یه که مێشک و ده‌ست و چاوی کریکار ده‌گه‌ل میکانیزمی مه‌کینه‌کان له یه‌ک خال دا یه‌کتر بگرنه‌وه و هه‌رگیز له کاتی کار دا بیر و خه‌یالیان به‌ره‌و دنیای ده‌ره‌وه‌ی مه‌کینه‌کان تووشی هه‌لاتن و هاشه‌و پاشه‌ نه‌بیته ؛ چونکه چاوتروکانیک که‌مه‌ترخه‌می، ده‌توانی ئەگه‌ری خه‌ساریکی مه‌زن بو فابریک و بو کریکار پیک بیینیته .

فه‌خره هه‌موو ئەو ئینفورماسیون و ئامۆزگاریانه‌ی که ده‌رباره‌ی ده‌زگاگان و هه‌روه‌رها سه‌رجه‌م ئەگه‌ری خه‌ته‌ری له‌تو په‌ت بوونی ده‌ست و په‌نجه‌ی کریکار له ژیر کوتک و ده‌زگا دا گوترا‌بوو، وه‌ک شیعر له‌به‌ری بوو . به‌لام ئەوه‌یکه له‌و ده‌مه دا فه‌خره ده‌ربه‌ستی نه‌بوو، سود و زیان و خه‌سار و سلامه‌تی بوو . له‌و ده‌مه دا هه‌رچی ده‌رد و خه‌م و په‌ژاره‌ی کۆن و نوێ بوون ، یه‌کجی و به‌ لێشاو به‌سه‌ری دا پڑا بوون . خه‌میکی قورس به‌ری پوانین و لیکدانه‌وه‌ی گرتبوو . یه‌ک دوو جارن به دلی داها‌ت ده‌ست له‌کار هه‌لبگرئ و بو سه‌رو گوئ ئاودانیکیش بیته ، سه‌ریک له‌مال هه‌لبیینیته‌وه و خۆی له‌م قه‌رقه‌شه‌ رزگار بکات . به‌لام هه‌رکه بیری لی ده‌کرده‌وه و پوخساری ساده و بیگونا‌هی هه‌ناری ده‌هاته‌وه به‌رچاو، له وسوه‌سه‌ی هه‌لاتن و جی هیشتنی کار سارد ده‌بووه‌وه . جووتی چاوانی ده‌گه‌ل هاتن و هیرش هیپانی باریکه ئاسن هه‌لس و کهوتی ده‌کرد . هه‌تا باریکه ئاسن، به پۆل به‌ره‌و کانالی ته‌نگ و باریکی پشتی کوتک و ده‌زگای ئەله‌کتريکی سه‌ف و سه‌ره‌یان ده‌شیواند، فه‌خره به مه‌قاشی ده‌سک دیژی ده‌ستی، سه‌ره‌ی شیواوی ریک ده‌کرده‌وه و کاناله‌که‌ی له گیران و وه‌ستان ده‌پاراست . به‌لام ده‌گه‌ل ئەمه‌ش، به‌شیک له هۆش و زه‌ین و هه‌ست و هه‌ناسه‌ی ده‌رگیری بیر و خه‌یالاتیک بوو که ته‌نانه‌ت چاوتروکانیکیش ده‌ستی له به‌رۆکی هه‌ل نه‌ده‌گرت . له ده‌روون دا مه‌یدانه شه‌ریکی به‌رین و ئالۆزی بو خۆی کربۆوه . ته‌نانه‌ت به‌خۆی گوت : ... من خۆم داوه‌ته ده‌سی مۆته‌که و کابوسیکی

گه لیک گران و خه ریکم ئه هوه نی هه ناریشی پی ده تارینم... چون ده کری سهر زده و کوتوپر بچمه وه مال و به زمی هه نار و برادر و دهسته خوشکه کانی بشیوینم؟ ئه ی ئه ودم چون له رووم هه لبت چاوی له بهر هه لینم و به چ زمانیک وه لامدهری پرسیاره کانی بم؟!... هه نار پی ده شکیته وه و ئیتر بو هه تا هه تایه میوان له گه ل خویدا ناهینیته وه مال... نه خیر لیگه ری با ده گه ل دسته خوشکه کانی شه ویک به سه ربهستی بهریته سهر. له گشت به زم و هه را و فه رته نه ی ئه م ولاته دا، که هه مووی هه رزان و به لاش ده ست ده کهن و، هه موو گهنج و لایکی تازه پیگه یشتووی ئه م ولاتانه سه ریان پیوه ناوه، هه نار هه ر ئه وه نده ی هه یه. ده سا لیگه ری با ئه م تو زکاله هه نگه شی له ده مدا تال نه بی!... واز بینه و میشکی خوتی پی کرمول مه که. تو له هیچی نه بوو، بوچ ریویت به خه یال لی بوته کوخا؟!... هه نار ده گه ل دهسته خوشکه کانی هه ر ئیستی له مال دانیشتون و دهنگی تریقه ی قاقای پیگه نینیان به ژوور و دیوه کان دا ده گه ری. ئاخر هه ناریش پهروه ری ئه م ولاته سه ربه ست و ئازاده یه و نا کری هه میسه له به ند و قه فه س دابیت!... نه خیر ئه ویش ئه مه نده ی پیویسته و ده بی ری پی ده ییت...

به دم کاره وه هه ر خوی دواند و به رده وام له شه ر و ئاشتبوونه وه دابوو. ئاگای له ده ورو بهر و له هاتن و چوون و ته نانته له تیپه رپوونی کات و زه مانیش نه مابوو. ده گه ل زرمه ی کوتکی گرانی ئه له کتریکی و کوتانه وه ی باریکه ئاسن و تیپه ر بوونیان، مه لی خه یالی له م لک بو ئه و لک ده فپی و به رز تی هه لده چوو و نزم ده نیشته وه. دوو سه عات پیچوو، له پر سیگنالی پشوودانی گشتی، هوشی هیناوه جی. کریکاره کان بو قاوه خواردنه وه و جگه ره کیشان و پشوو تازه کردنه وه، دوگمه ی ستوپی مه کینه کانیان لی دا دهنگی وژه و هازه خه وته وه.

کریکاره کان خیرا جانتا کانیان کرده وه و خوارده مانی و ته رموسی قاوه یان ده رهینا و ده ستیان پیکرد. به لام فه خره ی گیروده ی جه نجالی جورا و جووری ده روون، وازی له م به زمانه هینا و راسته و راست ری ژور و چکه ی ته له فونی گرت بهر و ژماره ی مالی گرت. چه ند چرکه یه ک گوپی پیوه نا، که س نه بوو و لامی پی بداته وه. دایناوه و سه ر له نوئ ژماره که ی گرت وه و گوپی به زهنگی ته له فوونی بیده نگه وه نا و راوه ستا. ماوه ی چاره که سه عاتیک به م چه شنه ی لی رابوری و هه روا هیوادارانه و له سه ر پی چاوه پروان مایه وه و گوپی لی هه لنه گرت. له راوه ستانی په یشانهالی دا ههستی کرد ژانیکی سهیر به سیبه نده ی پشتی دا دیت و به ره و خوار ده چیت. ژان و ئازار له قولایی ئیسقانه که نی ران و قاچی دا به ره و ژیر ده چوو. به ناچاری و به نوره، قورسای له ش و لاری له م قاچ هه لگرت و خستیبه سه ر ئه مه ی تریان، به لام ته زوی ژان وه ک سه ره ده رزی به ناخی لولاکی نیو رانی دا گوزه ری ده کرد و سه ره وتی نه بوو. خوی ده یزانی که ئه م ژانه، ژانی کون نیبه و ده ردیکی ته واو تازه یه؛ ژانیکه له

قورسایى کار و له خه مى دوور ولاتی و له ستریس و نیگه رانیى له راده به دهر پیى
براو.

به ره به ره دیسان تو مى در دؤنگى و شک و گومانى ناحه ز له میشكى دا چه که ره بیان
دهر که وه ته وه و به نه و په پرى تور په ییه وه دیسان پرى به ده سكى ته له یفونه که داگرت و
ژماره ی مالى گرت وه. زور راوه ستا، به لام هیچ دهنگیک له و به ره وه نه بوو که ناویک
به ناگری تور په ییه که ی دا بکات. سه یریكى سه عاته که یی کرد و گوتى : پینج خوله کم
ماوه ده ست به کار بکه مه وه. هیچ قه یدى نیه، نه مهش ده بهر راوه ستان و ته له یفونى
بى که لک ده مرینم... نه گهر دهنگ و جوابیک وهر نه گرمه وه، نه وا لیم سوور و یه قین
ده بیئت که هه رچی نیوار به چاوه کانم بینومه، سه به سه رى راست و دروست بووه.
دیسان گوى به زهنگه وه راوه ستا. ماوه یه که هه ناسه ی له سنگدا راگرت و په ریشانتر
له هه میشه، به بی ده سکه وت مایه وه. له پر ده ستى هه لگرت و له ژور وچکه که هاته
دهر. تاویک له دهر راوه ستا و چه ند هه نگاویکیش هات و چوو. هه ستى کرد توانای
بیر کردنه وه ی ته واو جه مام بووه و هیچ ریچاره یه که له بهر دمی دا نه ماوه ته وه.
له پر که وه ته وه خو و له جیاتی چوونى ژوورى کار، یه کراست پوی کرده ژوورى
به یوه به رى کارگه و پیى گوت که ناسازه و توانایى له سه ر پی مانه وه ی نییه. له
کارگه هاته دهر و هه ر له نزیک گوړه پانه که ی بهر کارگه دا سواری تاکسى بوو و
به ره و مه لبه نده که ی خو یان که وه رى. ریک کاتر میرى ده ی شه و بوو که گه یشته وه
به ر گوړه پانه که ی بهر مالى خو یان. له تاکسى دابه زى و به ره و مال بووه. چاویكى
به دهر و بهر دا خشانند و له مال نزیک بووه. له ماله که یاندا هیچ پوونا کاییه که
بنویئیت ژووره کان ناوه دانن، له په نجه ره کانه وه نه ده بیندرا. هیدى دهر گای کرده وه
و هه ستيكى راگرت. سربوه له هیچ لایه که وه نه ده هات. به نارامى وه سه ر که وت و
به ژووره کاند ا گه را. ماله که ی چلون جى هیشتبوو، ده ست لى نه دراو، مووی لى لار
نه ببووه. دیار بوو هه نار و میوانه کانى دهر گایان له مال نه قه له شیبووه و
نه هاتبوونه وه مال. خیرا له مال دهر په رى و هه ر به چه شنى شیت و هاران به
شه قامه کاند ا رپی گرت بهر. هه تا شه که ت بوو، به پیان پویى؛ نه وده م که ده هات
له پی بکه ویت، سواری تاکسى بوو و به دوو جار و سى جارن به و شوینانه دا
گوزه رى کرد که قه ره بالغ بوون و جیى گه مه ی کوپ و کچه شه و گه ره کان، به لام چى
ده ست نه که وت و چى نه هاته بهر چاو. له تاکسى دابه زى و دیسان به هه هوو
توانای پی و په لانى به شه قامه بچکوله کاند ا غارى دا. سه رى به گه لیک کازینو و
مه یخانه و مه کوى شه و را بوار دنى گه نج و لاواندا خشانند و به وردى پولی کو و کچه
سه رخوشه کانى پشکنى. به سه رتانسهرى راسته شه قامه که ی نزیک مالى خویشیاندا
گه را. به کورتى هیچ شوینیک نه ما هه والى بزربووی خو ی به چاو لى وهر نه گریت.
به لام گوم بووه که ی دلوپیک ناوی رژاوی ناو به یاریكى بى ناو بوو، که نو قمى زهوى
ببوو.

شهو له دوازده لای دابوو. شهکته تی و په ژاره به هه موو قوراساییه وه به سه ری دا پړابوو. ژانی پشت و شان و قاچه کانیشی چه ماندبوویانه وه و جومگه کانی له شی به یه کجی و به تیگرا دهیان چریکاند. سه ریشی ژانی ده کرد. له سه سکو ی به ربیلای قاوه خانه یه ک دانیشته. به نه وپه ری بی هیوایه وه گوتی... هه نار له کو بی؟ بوچ وام لیده که ی گیانه! من توانای هه لگرتنی نه م نه تکه قورسه م نییه و پی م هه لئاگیریت... نه که ی باوان گیان... نه که ی هه نار دهستم به دامانت...!

دیسان له جی هه ستا و به شه قامه چوله کانیشدا خولایه وه. به ره به ره هیوا پراوانه ری مالی گرت ه وه بهر. گه یشته چوار ری یانیک، له جه مسه ری دوو شه قاماندا چرای کزی مه یخانه یه ک ده ناییسا. روی تیگرت و لیویکی ته ر کرده وه. ده وری سی و نیوی شه و بوو که شی ت و شه که ت و شیوا وه حال گه یشته وه مال و به هه موو جلک و بهرگی به رییه وه له سه ر قه نه فه راکشا.

نه و شه وه و سبهینه کشی به بی چاو له سه ری یه ک دانان و به بی خورد و خوراک له مالدا مایه وه و له جی نه جمی. گه شته و پیاسه ی روظانی پشوودانی وه لانا و چاوه پروان دانیشته. نه و شه وه، شه و به بارسنایی سال خوی له بهر یه ک کشانده وه؛ روظه که ش به قه درایه سه ده یه ک قورسای به سه ر گیانی به له نگاهی دا باراند. به ره به ری نیواره، درهنگ وه ختانیک درگی ژووره که یان کرایه وه و هه ناری لی وه ژوور که وت. به لام هه نار، نه و هه ناره ی جاری جاران نه بوو که هاته وه مال. سه رخوشیکی نیوه مهستی خه والوی بیقهرار بوو، نه وه نده شه که ت که ته نانه ت توانای له سه ری پراوستانیکی کورته ده میشی پی نه مابوو. چاوه کانی خوماری خهسته خه وی سه رمهستی بوو، شان و زهند و مه چه کی شل و داچوپراوی دوی سه مای شه وانه ی بوون.

فه خره به دیتنی نه م حاله، هه موو بهندی له شی به یه کجی له رزین و له تووره یی دا قال بوو. له جی راپه ری و که میک لی کشایه وه و به وردی سهیری به ژن و بالای پهس و داچوپراه که یی کرد. خوی له ناو خویدا شهرم گرتی. په شیوانی و دهرد و په ژاره و په ریشانی یه کجی و پیکه وه بو هاتن و نه وکیان ناخنی. تامی تفت و تالی شکست و تیداچوون له ده میدا تامی تالیان توایه وه. ههستی کرد نه ژنوکانی توانای له سه ری پی مانه وه یان لی براوه. ده ماره کانی بال و باسکیشی موچورکیان داویشته و به ئاشکرا په نجه کانی ده له رزین. له سه ر جیگا دانیشته، هه ستا، بو ی چوو، گه راپیه وه؛ له خویدا برژا، سووتا و توایه وه. له پردا یه ک به ژوور هاواری کرد:

- ... به سه هه نار!... ئیدی چیتر نه م ئاکاره سووکه ت لی نه بینمه وه!... باری

گرانی شهرمه زاری و شان کزی به من هه لئاگیریت هه نار!... من تو م به ده مه وه نه گرت و له هوت خانی خه ته ر دهرتم نه کیشای که سه ری به رزم بکه یت و ده ماری پیواه تیم بمړینی... تو ده بی وه ک دایکت بری و هه ر وه ک نه و، له مان و نه ماندا ببیته مایه ی شانازی و سه ر به رزی...

هەنار پیکەنی، پیکەنینیکی نیو سەرخۆشانه. پیکەنینیک که له گریهکی کراوهوهی دەررونی مایهی وەردهگرت. پال کەوتوو بە لاشانی دەروازەوه، پیللەوهکانی له پێ دەرھینان و ھەر لنگە ی بەرەو ئاقاریک دا حەوای دا. ئەوسا وەک نە بای بە سەر داھاتبیت و نە باران، بە دەم لارە لاری پۆینی نیو مەستانەیهوه بە بەردەمی باوکی دا تێپەری. فەخرە بۆ دەمیک حەپەسا. میشکی گەرم داھات و دین و ئیمانی پێ نەما. لەپشت سەرەوه بالی گرت و نیو چەرخیکی پێدا. شریخاندی بە سەریدا:

– ھەنار گوێ بگرە با پیتی بلیم... من... من دوینی لای ئیواری ھەرکە تۆم دەست

له ھەمیزی ئەو کورە گەوا دە دا بینو، دەستم لە ژیانم بەرداوه. مەیلی مان و ژیانم بە یەكجاری وە لا ناو و ھەتا ئیمشەو که سەرخۆش بۆم گەراویتەوه، دەستم بۆ ھیچ خورد و خۆراکیک نەبردوو و خەو بەچاوانم دا نەھاتوو... ھەنار بیتوو ئەم ئاکارە سووک و ناشیرنە دووپات بکەیتەوه و بارەكەت ھەر بەم بوارە ناحەزە دا بەری، ئیتر چاوگە و سەرچاوهی ژیانم کویر دەبیتەوه و پردی ژیانی داھاتووم لێ دەچرپیت.. ھەنار تۆ گشت کەسمی!... لە تۆ بەولاو مەن کەسم نییە و ھیچ دەرراو ھەر پوونەیهک شک نابەم. مەھیلە و پەوا مەبینە کە ئەم تاك پردهشم لێ بروخیت و ھیچ نەمینێ... ھەنار چاوەکانت بکەوه و بیریک لە ولات و لە خەلکی ولاتەکەمان بکەوه کچم... ئەری ھەر خۆت بریارت نەدا کە ببیتە ھەتوان پیژی ژان و ژواری ئافرەتانی کوردەواری و لەھەمان کاتیش خۆت نەتگوت دەبی بە فریشتە یان سەری مندالانی کورد و دەستی راھینانیان و لاواندەوہیان بەسەر دا دەکیشت؟ ئەری ھەنار مەیلەکە ی مامە ئازاد و خۆشەویستیەکە ی ئەوت بە کێ داوہ کچم! ئەوہ کێ بوو ئەم پێگە چەوتە ی وەبەر نای و لە پێگای پیروزی ئینسانی بەدەری کردی؟... کێ لە خستە ی بردی و کێ بۆ ئەم لارییە کیشای؟... وەرە وەگەر ئی ھەنار! نەلێی باوكم سەردەمیک کوری چیا بوو و لیڕە، لەم ولاتەدا لارەملیکی گەردەن کەچە و چی لە دەس نایە!... پیت وانەبی نەزم و قانونی ئەم ولاتە، پەل و پۆی شکاندووم و برشتی پێ نەھیشتووم... ھەنار دلنیا بە کە من ھەر ئەو فەخرە ی جاری جارام و تالەموویەکیش لە دەماری پیاوتیم لار نەبۆتەوه... ئەگەر ئی نەگۆری و دەست لەم ئاکارە چەوتە ھەلنەگری، ئاسمان و ھەردت پیکەوه لێ دەسووتینم...

ھەنار پیکەنی. بە قاقا پیکەنی و مەستانە گوتی :

– باوہ! تۆزکالیک وریا و لە سەرەخۆ قسە بکە... گوندی سووتە و بستام دەگەل ئالمانیا گەلێکیان نیوانە... ئیمە لە جیھانی ئاوالە دا دەژین... جیھانی ئازاد و ئاوالە!... تیگەیشتی باوہ؟!... جیھانی ئازاد و ئاوالە، دلێ گەورە و مروقی گەورە ی گەرەکە؛ ئینسانی بچووکی دل و دەروون تاریک شیاوی مانەوهی ئەم ولاتە نییە و دەبی بگەرپیتەوه سەر شوینی باو و باپیرانی؛ ولاتانی تەنگ و تاریکی وەپاشکەوتوو بۆ مروقی مالویرانی زمان بەستە باشە...

هه نار له ده می قسه کردندا، ره عناتر له هه ده میک، چه شنی چه پکه گولیکی ئاونگ له سه ر نیشتوو، ده وری لیو و سه ری گوئی و نووکی لووته خو ش که شمه که ی ورده مرواری ئاره قه یان لی نیشتبوو. له شی گهرم و تیندار بوو. چاوه گو شه داره کانی چیژی شه رابیکی گهرمی پیاوته زینیان لی ده تکایه وه. بهر گهرده ن و نیوان که وانه ی سه رسنگیشی خه رمانه ی نمیکی فیئکی سه رخو شییان لی نیشتبوو. به ژن و بالاکه ی ده گهل هه ر خو رانان و خو بادانیک، هه زاران له ره و شه پو لی مه ستانه ی تی ده که وت و ته زووی هه که دارانه ی پی دا ده گه را. به ده م پی که نینیکی مه ستانه یه وه، گه رده نی بیگه ردی به رز کرده وه و سه ریکی هه لبری و سه ریکی سه ر و سیمای گرژ و تو وره ی باوکی کرد. چه ند جار ان ویستی به هیمنی بالی له چنگ باوکی بستینیتته وه، به لام نه ی توانی. ناچار به نیوه هاواری که وه هه رای کرد و گوتی :

– واز بی نه باوه! ... ده ستم لی گه لگره ... ده ر و در او سی پاک ی خه وتوون ... منیش شه که تم و نه مه وی بچم بخه وم ... لی م گه ری ... ده لی م واز بی نه! ...
 ده نگی ده له رزی. هه وای پی که نین و کولی گریانیکی خه سته لی ده باری. چاوه گو شه داره کانی هه رو هک نه سته ره ی ئاسمانی بیگه ردی هاوینانی ده شتی هو وه توو، گر شه و ترووسکه یان ده هات. بزانه گه ره شه کانی وه ک بللی له سه ر دوو دیده کانی قورسای بکه ن، جار جار زور به مه ندی چاوه گه له که ژال و نمداره که یان جی ده هیشت. ورده خه زیمی زیوینی لاپه ره ی ناسکی لوته قینته سه ره به ژووره که ی، وه ک تکه ی ئاونگی ده م به یانانی به هار، به سه ر ده م و لووته خو ش که شمه که یه وه به تروسکه وه ستابوو. هه موو نه ندای له شی سپی و سو ل و نه رم و نو ل بوو. کراسه حه ریره ته نک و خز و لووسه که ی له سه ر شانی، لاره و لار داکشابوو و به شیک له سنگ و پشت و ژیرباله ته و او پرووته که یان جی هیشتبوو. پا و پوز و به له ک و شله کی رانه خو ش داتاشراوه که یشی پروت بوون و هه ر وه ک به فری سه ر که ل، له ژیر ره شانگی ته نوره ی ره شه وه چاوی پیاویان توند ده هه نگاوت.

باسکی نه رم و نو لی له ناو ده ست و مستی به توانای فه خره دا خوینی تی ته زیبوو. چه ند جار ان ویستی بال له چنگ باوک بستینیتته وه، نه ی توانی. له وده مه دا، هه نار به نه ندای و له ش و لاره وه، به روخسار و ده م و لووت و سه رو پرچه وه، هه ر هه نار نه بوو؛ هه ناریک بوو که خه رمانه ی رو حسووکی سو ییه ی نه و بوو کیشی له به ر دوو دیده ی فه خره دا زیندوو کرد بووه. له پر ، فه خره هاواری کرد :
 – به لام نه و چو ن بوو و نه تو چلو نی! نه و چی کرد و تو چی ده که ییت ... هه ر به ره نگ و دیمه ن شیوه ت له و ده چیت، به لام خودا که شتان یه ک نییه ... نه و سو ییه تیله کو یی بوو، نه و ته واری توند و تو لی کورده واری بوو ... تو چیت؟! تو هه ناری نه رم و شل و ده سته مو ئالمانیای ...

هه نار باسکی له مستی باوکی نه ستانده وه و گوتی :

- به لای من هه ناری ئەلمانیا ییم و سەربەست و ئازادم... من چیدی ناتوانم دەسکرد
بژیم... نەخێر من ناتوانم درۆت پێ بلێم باوه! من هاو دەم و هاوسەری خۆم
دۆزیووەتەو... چیتەر ناتوانم لەگەڵ باوک بژیم و باوک جادهی داها تووم بۆ قیرەتاو
بکات و پێی و شوینم بۆ دیاری بکا... من سەربەست و ئازادم وەک هەموو کور و کیزه
رەسیوێکانی ئەم ولاتە. منیش ئەوا تەمەنم بەرەو هەژدە دەچیت و قانون پێم پێ
دەدات کە خۆم جلەوی ئەسپی ئارەزووی خۆم بگرم و پوو لەمیرگی نەخشینی ژیان
بکەم... ئیتەر لەمەو دوا، چارەنووسی خۆم بە دەستی خۆم دەنووسم و پێ بە کەس
نادەم پێم لێ کوێر بکاتەو. من لە سەری مانگی حەوتیشەو لە لای توو بار دەکەم و
دەرپۆم و دەگەڵ بەختی خۆم دەژیم...

- بەسکە هەنار! شوورەییە... عەبیەییە... شەرم بنگرێ، بۆچ وات لێ بەسەر هاتوو؟
چلۆن لە پرووت دیت سنگ بە سنگی باوکت رابووستیت و ئەم هاتەران پاترانه
نەپوختانە بە دەمت دابینی؟ مەگەر بیری چوو هەنار ئیمە کیین؟ ئەری نازانی کە
من هی خۆم نیم... تۆیش هی خۆت نیت. ئیمە هی ولاتیکی کە لە هەموو لایەکەو
حاشای بوونمان لێدەکەن... دوزمن دەمان تاوینیتەو کە هیچ، زۆلی خۆم ئیشمان
بە پەساوی ناجوانمیرانەیانەو مێشکی سارکارانمان لێ دەشونەو و داسی
رمانەمان بۆ ساز دەکەن و...

- باوکه! ئەوانە ی گوتت، گرفتی من نین، کێ پێی تەنگاوه، ئەو ئەشی گرفتی خۆی
چارەسە بکات. من لای خۆم و پێگای خۆم لەم پرۆبلیماتانە بریووەتەو و هەر بپرا
بپرا گویشیان نادەمی...

- هەنار بەسکە!... ئەم قسە پێ و پوچەلانی بۆ دەمی توو نەهاتوون. ئەمانە وتە
نارەسەن و کال و نەپوختە ی دەم و زاری مروۆفی مێشک شوواوین... ئەم وتە چەوتانە
هەمووی ژەنگ و ژوار و دەرد و سندان و پێی رزگایمان لێدەپوکیینەو. ئیمە دەبی
هەر یەک لە لایەکەو بە دەردەکەمان بچاریین و پێیەو ماندوو بین. خویندن و
زانین دەوای دەردەکەمانە رۆلە ی شیرینم... لێگەر پێ با زانکۆکەت بە ئاخر بگات و
بە ئاوات بگهین، سا ئەو دەم سەدان شوپەرلاوی کوردهواری هەن کە قەزای چاوت بە
دل بکرن گیانە!... چەلێ زوو هەنار... زۆر زوو!...

- من بریاری خۆم داوه و لێی پاشگەز نابمەو. سالی خویندنم بە ئاخر بگات،
خویندنی منیش کوتایی پێ دیت و ئیتەر پەر لە کتیب هەلنادەمەو و ناخوینم.
لیرەش دەرپۆم و دەگەڵ خۆشەویستەکەم دەژیم...

- بێدەنگ بە هەنار!... بەسکە، بەس! ئیدی من چیدیت پێ نادەم بە بر بەندی
قسە ی تیز و تالت جەرگم دابر دابر بکەیت. من ئەو دەمە دەشکینم کە بەم چەشنە
بیتە گوتن... دەسا تۆیش گویت هەلخە با پیت بیژم و لیت نەشارمەو هەنار... گوێ
بگره!... تۆیش دوو پیت لەبەرە، یان ژیان و ئەو پێیە ی کە من بۆم دەستنیشان
کردووی، یان مردن... تەواو!

هه نار به قافا پیکه نی. پیکه نینیک که تامی سووکایه تی لیده هات و حیکایه تیک بوو له گه پجاری و قه شمهر پیکردن.

فه خره بهم قاقایه شیت و هارتر بوو. دانیشته، هه ستا، لهم ژوور بو ئه و ژوور چوو، ده رگا و په نجه ره ی کردنه وه، پیکي دادانه وه. به لام هیچ شتیک نهیتوانی تامی ئه م سووکایه تیبه له ده می گیانی دا کال و کهم رهنگ بکاته وه. وه رسوورایه وه و به هه موو هیزی بال و باسکی زلله یه کی له لاپومه تی هه نار دا. هه نار به ده ما کهوت. خه زیمی لاپه ره ی ناسکی لوته قیته خو ش که شمه که ی دا کهوت. خوین له ده م و لووتی هاته خوار و به لاپومه تی چه پی دا رژا. فه خره هار و دپتر، به نیازی لیدان دهستی لی هه لئینایه وه، به لام هه نار هاواری کرد :

- باوکه بهسه لیم مه ده! ... بیکه به خاتری مامه ئازاد، ئیتر بهسه! ... بیکه به خاتری سوویه جوانه مه رگه کهت ... بهسه باوکه گیان! ...

فه خره دهستی سارد بووه. وهک تهرمی بی گیان کهوته ناو کاناپه کهیان و ملی به لا داهات. چاوه کانی وهک گومی خوین هه لمسان و، فرمیسکی به بی قولپه ی گریان به هه ر دوو لاپومه تی دا رژان. زور له میژ بوو به چاو نه گریا بوو. هه ر نه ده هاته بیری قهت گریا بی، ته نانهت ئه و ده می که وا به فیشه کیک دلّی کالی سوویه تیله کویی له لیدان خست نه گریا. هه والی مه رگی ئازاد. یش نه پی گریاند. ئه وه یه کمجار بوو که دهستی له پرووی ئافره تیک هه لده هیینایه وه. لیدانی ئافره تی قهت به تاقی نه کرد بووه و نه ی ده زانی چهنده به ژانه و چیها دوور له که رامه ته.

هه نار نه رم ده گریا. سه رخو شی و ئازار و دلشکاوویی تیکه لا و کرد بوو و دهنگی گریانیکي گهرمی به ژوور دا ده گه راند. فه خره به دهنگی گریانی هه نار له نیوانی مردن و ژیان دا دهست و پیی لیده دا. له ناوه وه ده برژا و ده سووتا. له جی هه ستا . هات به ره و هه نار بچیت و دهستی بکاته ملی و داوای لیبور دنی لی بکات، به لام سه رسه ختی و ده مار گرژی پیوانه ری پی نه دا ده م بکاته وه و ههستی ده روون ده رببریت. ده رگای کرده وه و له مال و ده در کهوت. به چه ند شه قاماندا هات و به بی مه نلگه و بی سه ر و شوین پویی. له هیچ شوین و جیگایه ک ئاهییک و ئیستیک رانه وه ستا و ئارامی نه گرت. له تهوقی سه ره وه هه تا ژیر قاچه کانی ورته ی ژانیا ن پی داده گه را. شه کهت و برسیش بوو. دلّی ده بووره وه ده چوو. به ده م ریگاوه خوی سه رکونه ده کرد و له دلّدا ده یگوت: ... چهنده پهل و کهم چیکلدانه م و چیها بی سه بر و بی رامانم! چلون به دهست هه لئینانه وه یه ک شووشه ی دلّکه بییم شکاند و خوم پی بچووک کرده وه؟! ئیتر کوا، که ی من باوکم و چلون به باوک ده شیم؟ ئیتر له مه پاش چلون چاو له چاوی برم و چون وه کی جاران قسه و پیکه نینه کانمان به به ستینیکي دلگوشا دا تیپه ر بکه یین؟ به م لیدانه سه رچاوی کانیاوه پروونه ی پروا و باوه ر به یه کتر بوونم تیک ته پاند و بو هه تا هه تایه لیل و شلویم کرد ... ئیتر من هه ر ئه و میره درو دیکتاتورهم که له کومه لگا وه پاشکه وتوو هه کی خوماندا خودای سه ر هه ست

و هه ناسه ی یهک یهکی بنه ماله یه و، کهس یارای را و بریار دهر برینی نییه... ئه ری چی لی به سهرهات به رامه ی ئه و دیمو کراسیه ته ی که له م کومه لگا پی شکه و تووه دا به می شکم گه یشتبوو... بوچ له بیرم چوو!... بوچ له جیاتی ده کارهینانی ده مار گرژی، به نه رمایی می شک، گرفت و کی شه که م ره ها نه کرد؟... ده مار ره قیم کرد و خوم پی بچووک کرده و و دل ه ناسکه که ی ئه وم شکاند!... به لام ئاخر هه ناریش که م شهرتی ده گه لدا کردم... دلی شکاندم. هه موو هیوا و ئاواته پیروژه کانی خسته ژیر پی و به هو می ده کانم پی که نی... سو کایه تی پی کردم... له جیاتی خویندن و پیگه یشتن، به نیازه ده رگای شان کزی و سه رشو ریم به مالدا بکاته وه. خه ریکه حه یای کورده واریمان نه هیلیت و بمانکاته گه پچاری کو لان و شه قامان... خو ئه گهر به پیگوتن بی، به قه درایه حه وت باوکان ریم پی نیشان داوه و له سه د دایک و باوکان زیاتر خوم به قوربانی کردوو. نه خیر ئه ویش بو ی نییه سه رچاوه ی خاوینی پروا و باوه ری من لیخن بکات. ری پی ناده م له سنووری خاوینی و داوین پاکی پی راگو یزیت و بیته ئا فره تیکی هه رزه گه ردی کو لان گه ر. من ئه و له شه ده خمه ژیر گل که ده ماری پیاوه تیم بگو ژیت و سه ری به رزم نه وی کات... هه نار نه بی، هه ر دوو چاوه کانیشم بی، به ده ستی خوم سو ماییه که ی رو ده ر ژینم. من گیانی خاوینی سو بیه تیه کو ییم بو یه به ده ستی خوم ئه ستاند و بو یه خوم به م ده رده برد، که نه مده ویست شه ره ف و حه یام بو ده می کیش بکه ویته ده ستی ئه م و ئه ویک و شانمی پی کز بیته... نه خیر! من باری گرانی شان کزیم پی ناچی به ری دا. شانم هه لی ناگریت... هه نار گو ی بگره کچم!... ده ست هه لگره!... ده ست هه لنه گری ده تگو ژم... نه که ی بمکه یته قانگه لاش و به بای ئاره زووی دلی ناخاوین هه لم سوور پیی!... ده ست هه لنه گریت، له سه ر ئه م دنیا یه ت نا هیلم. من سووکه په له پوشیک نیم... من قورس و گرانم هه روه ک چیای چلچه مه و بو گه پچاری نابم هه نار!... چاوه کانت بکه وه چاوه کانم! گو یچکه کانت بکه ره وه گیانی شیرین! یان بز ی و به و ریگه یه دا برو که من بوم داناوی، یان بمره!...

ناته واو

دریژه ی هه یه

